

ECOLOGICA

Revistă școlară

Revistă bianuală

Revistă școlară editată de colectivul elevilor și profesorilor de la Colegiul Național Bănățean Timișoara

Numărul 17 - 18
septembrie 2019 – aprilie 2020

ISSN 2247 – 1154
ISSN-L = 2247 – 1154

Coordonatorii revistei: profesor Dana Felicia Ghelbere, Colegiul Național Bănățean
profesor Mariana Boșneac, Colegiul Național Bănățean
profesor Ramona Vrăjitor, Colegiul Național Bănățean
ec. Maria Vasiloni, Colegiul Național Bănățean
profesor Adina Boeru, Școala Gimnazială nr. 2

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef: Ana Maria Iorgoia, clasa a IXa SNG, Colegiul Național Bănățean
Redactor șef adjunct: Adina Deleanu, clasa a IXa SNG, Colegiul Național Bănățean
Secretar de redacție: Vlad Șipoș, clasa a XIa MI₁, Colegiul Național Bănățean
Redactori: Tudor Fira Mladinescu, clasa a XIIa SNG, Colegiul Național Bănățean

AU COLABORAT:

profesor dr. Sorin Gabriel Ionescu, Colegiul Național Bănățean
profesor Bogdana Viștan, Colegiul Național Bănățean
profesor Loredana Istodor, Colegiul Național Bănățean
profesor Nadia Stănilă, Colegiul Național Bănățean
profesor Mariana Nagy, Colegiul Național Bănățean
profesor Nicoleta Petrulescu, Colegiul Național Bănățean
profesor Carmen Firu, Colegiul Național Bănățean
profesor Rodica Beicu, Colegiul Național Bănățean
profesor Adina Cărăbaș, Colegiul Național Bănățean
profesor Rusalina Gina Frumușescu, Colegiul Național Bănățean
profesor Ramona Labici, Colegiul Național Bănățean
profesor. Violeta Lăcrămioara Miclăuș, Colegiul Național Bănățean
profesor Daniela Pribeanu, Colegiul Național Bănățean
profesor Mihaela Meral, Colegiul Național Bănățean
profesor Timea Tenț, Colegiul Național Bănățean
profesor Ciprian Frumușescu, Colegiul Tehnic Emanoil Ungureanu
profesor Veronica Mihai, Colegiul Tehnic Emanoil Ungureanu
profesor Simona Duiuleasa, C.C.D. Timiș

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ ȘI DESIGN:

profesor Dana Ghelbere, Colegiul Național Bănățean
laborant Lăcrămioara Mircea, Colegiul Național Bănățean

CUPRINS

1. Interviu cu Marin Popescu, Universitatea de Vest Timișoara	pagina 7
Capitolul I. Prietenii revistei	
1. Aspecte privind reforma curriculară în învățământul gimnazial	pagina 19
2. Tehnici moderne de predare și evaluare a geografiei	pagina 22
3. Natura izvor de sănătate	pagina 24
4. Apa noastră cea de toate zilele. . .	pagina 26
5. Concursul Ecologica – un brand consacrat în domeniul de specialitate	pagina 29
6. Acțiuni ale omului asupra mediului înconjurător	pagina 31
7. Lacul Baikal	pagina 34
8. Putem contribui la combaterea încălzirii globale?	pagina 36
9. Natura înconjurătoare și natura umană. Structuri deschise privind raportul dintre elevi, limba și literatura română predată în școli și ecologism	pagina 38
10. Nematozii din sistemele agricole	pagina 42
11. Arta ca ecologie: regândind utilul în cadrul inutilului	pagina 43
Capitolul II. Din activitățile școlilor noastre.	
1. Aspecte privind reforma curriculară în învățământul gimnazial. Educația ecologică – opțional integrat - un instrument de lucru util în dezvoltarea competențelor cheie	pagina 46
2. Olimpiada națională de religie	pagina 50
3. Experiența unui concurs	pagina 51
Capitolul III. Undeva în lume. Călătoriile noastre.	
1. Depresiunea colinară a Transilvaniei	pagina 53
2. Insula Corsica - „Perla Mării Mediterane”	pagina 55
3. Tunisia – o țară plină de surprize	pagina 57
Capitolul IV. Mediul înconjurător.	
1. Pădurea – miracolul vieții	pagina 59
2. Cum să salvăm planeta noastră	pagina 60
3. Pași mici pentru rezultate mari, în prevenirea încălzirii globale	pagina 62
4. Big Bang	pagina 64
5. Să ne protejăm planeta!	pagina 66
Capitolul V. Creațiile noastre literare	
1. Genetic science	pagina 70
2. Keeping animals in the zoo	pagina 70
3. The most important global concern	pagina 71
4. The seriousness of earthquakes	pagina 72
5. Speak out	pagina 72
5.1. No place like the real world	pagina 73
5.2. A day to remember	pagina 73
5.3. Strange...	pagina 74
5.4. A really bad gift?	pagina 74
5.5. The odd princess	pagina 75
5.6. Hollywood Legends	pagina 75
5.7. King Josh	pagina 76

5.8. The happy penguin	pagina 76
5.9. A Penguin Invasion	pagina 76
5.10. The Magical Penguin	pagina 77
5.11. Benjy the Penguin	pagina 78
5.12. The Penguin and Anne	pagina 78
5.13. Penguin Land	pagina 79
5.14. The Best Winter Ever	pagina 79
5.15. The Ice Castle	pagina 79
5.16. King of Hearts	pagina 80
5.17. The Magical Umbrella	pagina 80
5.18. The Magical Umbrella	pagina 81
5.19. The Umbrella Light	pagina 81
5.20. The Umbrella Light	pagina 82
5.21. The Exploration	pagina 82
5.22. The Escape	pagina 83
5.23. An Icy Surprise	pagina 83
5.24. The Flying Penguin	pagina 84
5.25. The Friendship between a Penguin and a Princess	pagina 84
5.26. A Happy Penguin Story	pagina 84
5.27. The Artic Trio	pagina 85
5.28. The Three Penguins That Work For Santa	pagina 85
5.29. A little thing	pagina 86
5.30. Poor Jenna	pagina 86
5.31. Listen to your heart's content	pagina 87
5.32. The unwanted penny	pagina 87
5.33. "Buckley Place" Station	pagina 88
5.34. The Painting	pagina 88
5.35. Predicted Destiny	pagina 88
5.36. Glances at the Sky	pagina 89
5.37. The Teddy-Bear	pagina 89
5.38. Every Drop is just a Kiss	pagina 90
5.39. The Outsider	pagina 90
5.40. Who Am I?	pagina 91
5.41. The Mother	pagina 91
5.42. A Wet Pink Hood Can Bring You Home	pagina 92
5.43. Forgotten Book	pagina 92
5.44. Dandelions and Seaweed	pagina 93
5.45. The Forgotten Doll	pagina 93
5.46. Fake Feeling	pagina 94
5.47. The Old Hidden Love	pagina 94
5.48. This is my story	pagina 95
5.49. The unexpected beauty	pagina 95
5.50. My unspeakable story	pagina 95
5.51. My unspeakable story	pagina 96
5.52. Following You For A Moment Or Maybe Two	pagina 96
5.53. Mister Nobody	pagina 97
5.54. The murderer	pagina 97

Capitolul VI – Poezie. Beletristică. Curiozități

1. Dor de iarnă...	pagina 98
2. Tărâmul de poveste	pagina 98
3. Șarpele de cristal	pagina 99
4. Die Umwelt	pagina 99
5. Iarna de la noi	pagina 100
6. Cântec de primăvară	pagina 101

Capitolul VII – Creațiile noastre artistice

1. Mother nature	pagina 102
2. Natură	pagina 103
3. Natură	pagina 103
4. Natură	pagina 103
5. Natură	pagina 104
6. Natură	pagina 105
7. Natură	pagina 105
8. Ecologia	pagina 106
9. Ecologia	pagina 106
10. Ecologia	pagina 107
11. Natură	pagina 107
12. Natură	pagina 108
13. Natură	pagina 108
14. Natură	pagina 109
15. Natură	pagina 109
16. Natură	pagina 110
17. Natură	pagina 110
18. Natură	pagina 111
19. Familie	pagina 111
20. Familie	pagina 112
21. Ecologie	pagina 113
22. Ecologie	pagina 113
23. Citadină	pagina 114
24. Natură	pagina 114
25. Natură	pagina 115
26. Ecologie	pagina 115
27. Ecologie	pagina 116
28. Natură	pagina 116
29. Natură	pagina 117
30. Natură	pagina 117
31. Geografică	pagina 118
32. Ecologică	pagina 118
33. Natură	pagina 119
34. Natură moartă	pagina 119
35. Ecologie	pagina 120
36. Ecologie	pagina 120
37. Studii	pagina 121
38. Studii	pagina 121

CUPRINS CD REVISTĂ

1. Revista Ecologica 2020	pdf
2. Secția cu predare în limba germane, o alternative a învățământului românesc? Lucrare prezentată la Sesiune de Comunicări Științifice la disciplina geografie – faza județeană 2019	pdf
3. Poze concurs Ecologica 2019	jpg

INTERVIU CU MARIN POPESCU, DIRECTOR LA UNIVERSITATEA DE VEST TIMIȘOARA

Întrebare: În primul rând dorim să vă mulțumim pentru faptul că ați acceptat invitația noastră și suntem onorate ca eleve să ne aflăm aici. Am dori să începem prin a vă întreba pe scurt despre ascensiunea Dvs. profesională și ce va determinat să vă îndreptați spre această profesie?

Răspuns: Frumos. Contează foarte mult modelele pe care le avem, iar eu cred că și voi, și generațiile de astăzi au nevoie de modele, modele cu un set de valori importante, adică vorbim de modele care să transmită încredere, să transmită plusvaloare, să fie determinate, să fie un exemplu pentru comunitate și pentru cei care își doresc să îi urmeze. Primul model la mine a fost în familie, părinții mei au fost învățători și ca atare aveam foarte mare tangență cu zona educației și de aici a pornit totul - cărți foarte multe pe lângă mine, de pedagogie, de psihologie, de beletristică și, evident, am urmat această cale a educației și am devenit profesor. Poate am avut și beneficiul de a avea dascăli de foarte bună calitate înainte de 1990, atunci când educația era foarte respectată, nu toată lumea ajungea să intre la facultate, nu toată lumea ajungea să fie inginer, profesor, doctor, atunci era un efort foarte mare dintr-o perspectivă personală, iar efortul este încununat de societate atâta timp cât ești determinat să faci acel lucru. Și ca urmare, după ce am finalizat liceul, am urmat facultatea de fizică, am devenit profesor de fizică, am trecut toate treptele care sunt în învățământul preuniversitar – profesor, director de școală, inspector școlar, inspector școlar general adjunct, inspector școlar general, apoi am trecut în zona universitară, nu neaparat într-o funcție didactică, ci în mediul univeraitar, pentru că aici sunt directorul unui departament care se ocupa cu relația cu învățământul preuniversitar și sunt titular la Colegiul Național C.D.Loga, ca profesor de fizică. Pe scurt, aceasta este ascensiunea mea, cred că lucrurile au venit cumva într-un firesc al lucrurilor, atâta timp cât ești preocupat, atâta timp cât îți dorești să devii ce ți-ai propus în vremea tinereții, a adolescenței sau a liceului, și crezi în acest vis, poți să îl urmezi, dar evident cu un efort din partea mea, sau în general al tinerilor care își urmează visul.

Trebuie să crezi în el, asta e important. Lumea de astăzi este foarte pragmatică pentru că s-au schimbat multe lucruri, mai ales în ultimii treizeci de ani, nemaivorbind de ultimii șaptezeci sau de ultima sută de ani în care lumea a evoluat enorm dintr-o perspectivă globală. Și vedeți și voi ce se întâmplă cu globalizarea, chiar în aceste zile vorbim de pandemia care ne urmărește.

Întrebare: În prezent ocupați funcția de director al Departamentului pentru relația cu învățământul preuniversitar în cadrul Universității de Vest din Timișoara. Ce înseamnă acest lucru pentru Dvs., ce presupune această funcție?

Răspuns: Mi-am dorit să fiu foarte aproape de zona preuniversitară pentru că acolo m-am format. Cunosc foarte bine acest subsistem al învățământului și al educației, sistemul preuniversitar, și eu cred, am credința această că totul, dar absolut totul pornește de la educație, pe care o primești din familie și de la o vârstă fragedă, dar se continuă pe tot parcursul vieții. Dar background-ul, acel set de valori și acea educație

sănatoasă și puternică o primești în anii de școală, în învățământul primar, gimnazial și liceu, cu alte cuvinte în zona preuniversitară. Mi-am dorit să rămân în această zonă pentru că, trecând în zona universitară, elevii foarte buni din zona preuniversitară să urmeze învățământul superior, nu ca obligativitate ci ca un demers firesc al formării continue, formării personale, formării de calitate, pentru că nu e obligatoriu ca toți care termină un liceu să urmeze o facultate. Ne dorim studenți nu mai mulți, ci studenți mai buni. Și de unde să îi recurtăm: de la liceele cele mai bune, pentru că liceele cele mai bune înseamnă elevi preocupați de studiu, elevi care își doresc să se formeze profesional și doresc să își urmeze visul, rezultatele la examenele naționale sunt un criteriu la care noi ținem foarte mult, și în această perspectivă am venit la Universitatea de Vest din Timișoara și am devenit director al acestui departament tocmai în acest context, de a mă ocupa de, de a crea un link cu zona preuniversitară și într-un context în care, în anii din urmă, și acum există acest mesaj că zona universitară e greu de atins, e greu să colaborezi cu zona universitară, acest sentiment de inferioritate dintre zona preuniversitară și cea universitară a fost creat în timp, dar nu există nicio diferență. Singura diferență este dată de un principiu care funcționează în învățământul superior universitar, și anume

acela al autonomiei universitare. Acest mecanism fabulos ajută universitățile și nu îl găsim în zona preuniversitară. Acest mecanism ajută fantastic de mult universitățile să inoveze, evident le dă și o libertate financiară și de decizie, ceea ce e foarte important. Nu regăsim acest lucru în zona preuniversitară, a liceelor, a școlilor gimnaziale, pentru ca acolo este sistemul centralizat, finanțarea vine din mai multe părți, o parte

vine de la minister, prin inspectoratele școlare, o parte vine conform Legii educației, de la autoritățile publice locale, adică de la primării sau de la cele județene, cu alte cuvinte nu au acest mecanism al autonomiei și atunci încearcă foarte mult, dar efortul de a inova este foarte greu de susținut. De asemenea, prezența preuniversitarului în universitar este foarte importantă, la toate evenimentele care au loc în universitate. Aș putea spune ca Universitatea de Vest din Timișoara este cea mai inovativă din acest punct de vedere la nivel național, pentru că pune la dispoziție toată infrastructura pe care o are, toate resursele pe care le are le pune la dispoziția învățământului preuniversitar din orice județ, deci nu neapărat din județul Timiș sau din Timișoara. Și acest lucru se vede în timp, se organizează evenimente, evenimente culturale, adică extrașcolare, evenimente legate de pregătirea elevilor pentru bacalaureat, se organizează concursuri pentru elevi, concursuri școlare dedicate elevilor, fiecare facultate din Universitatea de Vest din Timișoara are un concurs dedicat elevilor de liceu, facilitează prezența mediului universitar în preuniversitar, a preluat olimpiadele naționale, locale, județene, participă la evenimentele care au loc, fie ele simpozioane, conferințe ș.a.m.d., au loc schimburi de experiență foarte multe, relaționează foarte bine cu unitățile de învățământ din vreo treisprezece județe, din care Universitatea de Vest din Timișoara își recrutează cei mai buni elevi, ceea ce reprezintă un imbold pentru elevii din Timișoara, pentru că aceștia pot să pună presiune pe actul didactic, pe procesul didactic. Toată lumea își dorește să lucreze cu elevi foarte buni, cum sunteți voi, sau viitori studenți foarte buni. Cam asta este în concluzie ceea ce fac eu la Universitate.

Întrebare: Din această postură, cum ajutați sau cum susțineți ideile studenților, pentru ca aceștia să își realizeze cât mai multe obiective?

Răspuns: Foarte mulți studenți mă cunosc dintr-o perspectivă, datorită faptului că i-am regăsit în zona liceului și atunci departamentul meu este și un departament suport pentru ei, chiar dacă au intrat în mediul universitar și perspectiva aceasta a mediului universitar le oferă alte căi pentru a-și atinge țintele, fie ele legate de dezvoltarea personală, fie legate de activitățile pe care le au în universitate, și mă refer aici la tot ceea ce înseamnă activități studentești, competiții, evenimente studentești, sunt un suport în sensul în care permanent îmi cer sprijinul, dacă au văzut că am disponibilitatea de a-i ajuta, atunci cu siguranță mă caută atunci când nu găsesc o soluție sau atunci când doresc să găsesc o soluție, ca să identificăm împreună o soluție la probleme, fie legate de nevoile lor personale, fie legate instituțional, dintr-o perspectivă a organizației studenților. Universitatea de Vest din Timișoara are organizații studentești la nivelul fiecărei facultăți. Aici încercăm să construim o comunitate puternică bazată pe valori. Dacă ești atașat unor valori, atunci cu siguranță esti atașat de Universitatea de Vest din Timișoara. Paleta de valori este foarte mare, începând de la voluntariat, la care ținem foarte mult, continuând cu sportul, cu mediul – protecția mediului, continuând cu valorile libertății, nu mai mult decât la finalul anului trecut, atunci când am sărbătorit 30 de ani de la Revoluția din Timișoara, Universitatea de Vest din Timișoara a fost prima universitate din România care a dezvoltat și un curs special dedicat revoluției, plus evenimentele care au avut loc aici, dedicate revoluției, în anul 30 de după revoluție, și 75 al existenței Universității de Vest din Timișoara. Universitatea de Vest din Timișoara este o universitate tânără, comparativ cu universitățile din occident și

această perspectivă ne obligă, și cu siguranță ne obligă la un efort mult mai mare pentru a fi în clasamentele naționale și internaționale, pentru a conta în aceste clasamente, pentru că un astfel de clasament e o recunoaștere a valorii tale pe parcursul acestor zeci de ani pe care universitatea i-a parcurs.

Întrebare: Am observat că se orientează către Universitatea de Vest Timișoara mulți studenți, mai bine zis mulți dintre cei olimpici. Cum ați reușit sau cum faceți acest lucru?

Răspuns: Foarte bună întrebarea, pentru că eu am omis să vă spun acest lucru. Spuneam că inovăm foarte mult, pe lângă faptul că Universitatea de Vest din Timișoara este una din puținele universități din România care are un astfel de departament care se ocupa cu relația cu mediul preuniversitar, încercăm să aducem cei mai buni elevi și atunci din acestă perspectivă am inovat, în sensul în care am oferit elevi olimpici naționali și internaționali și sefii de promoții și cei care au luat zece la examenul de bacalaureat. Oferta constă într-o scrisoare personalizată pe care rectorul Universității de Vest din Timișoara, prof. univ. Marilen Pirtea o transmite familiilor și nu școlii, cu o ofertă foarte concretă, foarte clară și o ofertă pe care noi o respectăm. Și mă refer aici la o bursă pe care o primesc acești elevi, bursa este de aproape 800 de lei, fiind diferențiată în funcție de nivel, olimpic național, internațional, șef de promoție sau bacalaureat cu 10, este între 600 și 800 de lei, pe aceste paliere se mișcă. De asemenea, includerea în zone de cercetare, pentru că universitatea este preocupată în primul rând de cercetare, și de procesul de învățământ, dar cercetarea este cea care împinge universitățile înainte. Oferta cuprinde, de asemenea, pentru fiecare elev, participarea gratuită la conferințele naționale și internaționale, toată infrastructura Universității de Vest din Timișoara este pusă la dispoziție cu titlu gratuit, și mă refer aici la accesul la bibliotecă, la bazele sportive, la evenimentele organizate în Universitatea de Vest din Timișoara, și în plus, la alte facilități la care Universitatea de Vest din

Timișoara are parteneriate, precum accesul la Filarmonică, la Operă și la teatru, la bazele sportive care există în oras – bazine de înot, terenuri de tenis sau săli de sport. Cred ca e ofertă valoroasă, prin faptul că, iată, e luată în seamă de foarte mulți elevi. Și spun acest lucru pe lângă faptul că Universitatea de Vest din Timișoara este o instituție importantă în partea de vest și importantă la nivel național, dovadă și faptul că elevii se bucură când primesc o astfel de ofertă. Anul trecut am primit în rândul comunității noastre vreo 62 de astfel de elevi, a fost anul în care am primit cei mai mulți astfel de elevi. E adevărat, am ofertat mult mai mult, am ofertat 180, cam 30% din cei ofertați au ales Universitatea de Vest din Timișoara.

Întrebare: Cum îi motivați să continue studiile în țară?

Răspuns: Da, e o tendință de a studia afară, eu îi înțeleg într-un fel pe viitorii studenți, actualii elevi. Tuturor le spun că a studia la Universitatea de Vest din Timișoara e un privilegiu, și noi contăm foarte mult în liga celor mari, adică a studia la Universitatea de Vest din Timișoara e o oportunitate de a studia și în afara României, pentru ca la nivelul Universității de Vest din Timișoara există un sistem de mobilități prin bursele Erasmus prin care majoritatea studenților care intră într-un astfel de sistem de mobilitate, studiază până la 6 luni – 1 an în afara universității, în afara României, la universități partenere, nu doar în Europa ci și în Japonia, America, și este o perspectivă interesantă, pentru că în același timp studiază afară un an de zile, se întorc înapoi la Universitatea de Vest din Timișoara, li se recunosc cunoștințele și competențele câștigate acolo, și e un avantaj pentru ei, au un C.V. care îi ajută pentru o posibilă colaborare cu companii multinaționale sau companii sau instituții din România sau din afara țării, un demers prin care Universitatea de Vest din Timișoara a reușit să fie printre primele universități din România din perspectiva mobilității. Sigur, întâmpinăm și noi probleme vis-à-vis de abandonul studenților. Dar, revenind la autonomie, am inovat din aceasta perspectivă. În acest an universitar, Universitatea de Vest din Timișoara, și cred că este singura universitate din România în care s-a introdus obligativitatea de a se face cursuri de consiliere în carieră, în sensul în care Centrul de consiliere din Universitatea de Vest din Timișoara organizează astfel de cursuri. Și nu numai de consiliere, încercând ca cei ce nu se regăsesc la o facultate să nu părăsească universitatea ci să îi îndreptăm spre un alt domeniu sau o altă direcție, relevantă pentru interesul lor. Astfel nu pierd niciun an din viața lor, încercăm cumva să îi recalibrăm sau să îi punem pe drumul pe care și l-au dorit, Și e o perspectiva interesantă, apropo de consilierea în carieră în învățământul preuniversitar unde nu mai există. A existat cu 10 ani în urmă, în care la nivel de gimnaziu se făcea consiliere în carieră, pe care o făcea dirigintele, consilierul școlar, dar nu se mai face acest lucru, se face sporadic și sunt efecte vis-à-vis de drumul pe care îl parcurge elevul. Ar trebui să se facă consilierea mult mai devreme, undeva după clasa a 5-a, a 6-a, a 7-a. În urma evaluării făcute la nivelul unității de învățământ, părinții sunt anunțați de perspectiva unui domeniu pe care ar trebui să îl îmbrățișeze ținând cont de o evaluare a elevului, dar din păcate acest lucru nu se întâmplă. Este și numărul mare de elevi care sunt alocați unui consilier școlar, 800. Acum va scădea la 500 la nivelul învățământului preuniversitar, pentru licee și corespunzător, pentru gimnaziu și primar.

Cum îi atragem către Universitatea de Vest din Timișoara era a doua parte a întrebării, parcă! Sigur, nu e ușor. Trebuie să îi convingem și avem argumente, că înainte a veni la Universitatea de Vest din Timișoara vin într-o comunitate importantă, și aceasta este Timișoara și Timișul. Timișoara este un pol de dezvoltare economic pe un trend ascendent, în 2021 Timișoara este Capitală Culturală Europeană, capacitatea de angajabilitate este foarte bună, deci unitățile oferă locuri de muncă de calitate, pentru că și companiile își doresc viitori angajați de calitate și apoi trecem și prezentăm oferta Universității de Vest din Timișoara cu tot ce înseamnă recunoașterea în clasamentele naționale și internaționale, cu resursa umană de calitate din Universitatea de Vest din Timișoara, cu patrimoniul pe care îl punem la dispoziție, și nu mă refer aici la pachetul de învățământ care desigur e primul la impact, dar mă refer aici și la faptul că Universitatea de Vest din Timișoara investește în ceea ce înseamnă infrastructură, a căminelor studentești, într-un an - doi se va finaliza cel mai frumos cămin studentesc din România, care cu siguranță va îmbunătăți condițiile de studiu și de trai din complexul studentesc. Campusul se găsește lângă universitate, ceea ce înseamnă o deplasare în timp optimă, de 5-7 minute și ajungi de la cursuri în camera în care stai sau ajungi foarte repede la cursurile de la facultate. Sunt câteva puncte forte legate de cercetarea avansată care se face în Universitatea de Vest din Timișoara, la facultăți sau la institutele de cercetare și care în zona de științe este avansată în sensul că ne găsim foarte bine cotați în clasamente și comunitatea efervescentă în care ne găsim, dinamică, cu preocupare pentru fiecare din membrii comunității, în care să ne simțim bine, este un mediu propice studiului și în același timp este o comunitate de colegi, profesori, decani, prodecani, conducere, zona administrativă care pune în prim plan interesul studentului, iar acest demers este unul pozitiv. Dar, repet, suntem într-o continuă mișcare de transformare pentru că trebuie să fim permanent cuplați la ceea ce înseamnă lumea globală.

Întrebare: Din informațiile pe care le avem, știm că în perioada 2010 - 2012 ați fost inspector școlar general în cadrul I.S.J. Timiș și în prezent încă profesori la Liceul C.D.Loga ca și profesor de fizică. În această calitate, cum apreciați evoluția învățământului preuniversitar în România din punct de vedere legislativ, al cadrelor didactice, precum și al elevilor?

Răspuns: Lucrurile s-au complicat pentru că, cum spuneam mai devreme, învățământul preuniversitar este un învățământ centralizat, iar managerii de școli, directorii, neavând resursă la nivelul lor, pentru dezvoltare, nu pot să performeze. Sigur, rezultatele la liceele bune, cum este cel al vostru, sunt bune și foarte bune. Chestiunea este legată de faptul că numărul elevilor care au rezultate bune și foarte bune este mic în detrimentul celor care au rezultate mai puțin bune. Legislativ putem să vorbim foarte mult, s-a modificat Legea Educației de zeci de ori, poate chiar de peste o sută de ori, pe articole, aliniate, puncte ș.a.m.d., dar cei care au făcut-o au făcut-o dintr-o perspectivă electorală și nu din perspectiva unui interes național pe educație. Și totul pornește de la lipsa resursei umane de calitate. Oricâte școli am avea, oricât de frumoase ar fi, dacă nu avem dascăli de calitate, profesori de calitate, cadre didactice de calitate, nu vom reuși. Și eu aș coborî mult mai mult decât la liceu, unde lucrurile sunt undeva clare, aș coborî puțin în zona învățământului preșcolar și primar, pentru că toate achizițiile pe care voi le folosiți pentru a construi pe ele, le luați din

această zonă și mă refer la socotit, la citit, la scris, apropo de analfabeții funcționali, pentru că ați văzut rezultatul testelor PISA, se întâmplă datorită acestei zone. Dar zona aceasta necesită resurse umane de calitate. Din păcate învățătorii, acei învățători statali, riguroși, cu reguli foarte clare, care erau respectați dar în același timp nu ne plăcea de ei pentru că erau prea riguroși cu noi, au dispărut. Sigur că noii învățători care apar ar trebui să vină cu concepte noi, să vină cu metode noi. Să nu uităm ca trăim într-o eră a digitalizării, să nu uităm că elevii preșcolari și chiar ante-preșcolarii, adică înainte de intra la grădiniță, deja butonează device-urile la fel de bine ca și voi. Această perspectivă ar trebui să o luăm în seamă. Încă sistemul de învățământ din România nu este pregătit pentru acest lucru, deci e nevoie de resursă umană de calitate, care să fie pregătită pentru era digitalizării. Vom ajunge în această eră, din păcate cu un handicap, iar în urma altor națiuni. Se vorbește foarte mult că educația e prioritate națională, dar e un slogan, atâta timp cât există o finanțare din PIB foarte mică, aproape 3%, cu siguranță nu avem perspectiva unei sustenabilități, adică a menține sistemul de educație la un nivel financiar foarte bun astfel încât să se permita finanțarea sistemului din perspectiva resursei umane, adică salarii bune, decente, dotări de calitate, și mă refer aici la lucrări de calitate în școală și dotarea cu ceea ce înseamnă tehnică de calcul sau tot ce ține de zona de digitalizare a unității de învățământ. Simt undeva că le teamă să facă acest pas, la nivel de decident, și mă refer la nivel național, pentru că sunt unități de învățământ care investesc, dar nu neapărat dintr-o zona publică, obținând sponsorizări de la asociațiile de părinți, de la diverse companii sau firme, dar nu e suficient. Nu se ajunge la o masă critică pentru digitalizare care să miște România mai departe, într-un context în care în România industria IT este în deplină ascensiune și produce foarte multă valoare adăugată pentru PIB-ul României sau pentru România. Repet, revenind la origini, totul se reduce la un personal de calitate care ar trebui să existe la începuturi, adică în învățământul preșcolar și primar, pentru că aici achizițiile inițiale sunt foarte importante, pe ele pot să construiască profesorii din învățământul gimnazial și liceal.

Putem să discutăm foarte mult ce este de făcut, o recredibilizare a profesorului e foarte importantă pentru ca imaginea creată de către presă, care în multe cazuri poate să fie un fake, poate să dea trunchiat informații despre dascăli, produce o pată neagră pe învățământul preuniversitar și creează subiecte de presă care poate sunt pe undeva subiective și pune o pecete pe majoritatea învățământului și nu tot învățământul este așa. O acțiune de recredibilizare a resursei umane din învățământ este importantă. Dar asta înseamnă ca profesorii să nu se simtă singuri, asta înseamnă că managementul trebuie să inoveze, să creeze echipe la nivelul unităților de învățământ, să dea încredere cadrelor didactice tinere, să le stimuleze și în același timp să le sprijine. Cred că e un joc și al managementului aici, pentru că dacă nu avem un management care să inoveze ci numai unul care să susțină birocratizarea învățământului, nu vom reuși mare lucru. O altă chestiune care este legată de învățământ este legată de acea zonă a liceelor care nu sunt teoretice sau tehnologice, adică învățământul profesional și tehnic. E o zonă în care, trebuie să recunoaștem, elevii vin cu un nivel al achizițiilor și al cunoștințelor scăzut și chiar al competențelor, al competenței de a învăța, pe care nu a câștigat-o în timp. El nu știe să învețe. Iar acest lucru se întâmplă, deja revenind la învățământul primar,

acolo apare zona aceasta de atitudine, apare eu-ul, apare conștiința de sine, conștiința de a face lucrul bine, în clasele primare. Voi ați învățat să învățați, încet - încet, să acumulați, să vă faceți tema zi de zi, adică să ne facem job-ul bine, pentru că un efect al acestui lucru are repercusiuni în viitor. Dacă îți faci o temă bine, așa vei fi preocupat toată viața, să îți faci job-ul bine unde te duci. Sigur, perspectiva dezvoltării personale îți permite să te miști, să circuli, schimbul acesta de persoane e important, pentru că îmi permit să renunț la un job, nu îmi convîne, salariul nu este cum trebuie și condițiile nu îmi plac, mă duc în altă parte, dar eu tot îmi fac bine job-ul. Și aici este jocul cel mare, în învățământul profesional și tehnic, dacă s-ar rezolva această problemă am rezolva foarte multe lucruri. E subfinanțat, o formalizare din punct de vedere al parteneriatului cu companiile, adică companiile nu sunt atrase, școala nu inovează, să atragă companiile, să spună: *Vino, suntem lângă tine și îți dăm resursă umană de calitate!* E o formalizare, se fac parteneriate cu o companie pentru că există relații personale, și pentru că dă bine la dosarul școlii, dar există foarte mult formalism în această zonă. Și, desigur, toate sunt corelate cu problemele care sunt în familii, în societate, efortul celor din învățământul profesional este foarte mare, și nu sunt sprijiniți în această perspectivă de către comunitatea locală, de către instituțiile care ar trebui să se implice, autorități locale în general. Nu se întâmplă acest lucru. Există crâmpie de învățământ profesional, dual să zicem, învățământ profesional la modul generic, care se găsesc în anumite zone, de exemplu cum ar fi la Brașov, sau la Sibiu, la Satu Mare, sau la Iași. Nici chiar Bucureștiul nu are un astfel de învățământ profesional și tehnic. Explicațiile ar fi multe, dar nu intru în detalii.

Întrebare: Fizica nu este o disciplină ușoară pentru elevi. Cum ați reușit totuși să mențineți un interes al elevilor pentru această disciplină?

Răspuns: Ai dreptate, interesul pentru științele fundamentale nu mai este agresiv, accentuat, așa zice. Pentru că în general științele sunt grele, și ne place în general să ne jucăm pe device-uri, sau să ne luăm informația foarte rapid de pe diverse surse de informare, și atunci sigur că știința, fizica mai ales, înseamnă foarte mult experiment. La fizică lucrezi foarte mult cu fenomenele și cu un aparat matematic pe care trebuie să îl stăpânești foarte bine pentru a înțelege fenomenul și a îl urmări. Cert este că cei care finalizează facultatea de fizică sau fizica, sunt oameni de proces și sunt foarte căutați în companii pentru că ei pot să urmărească un proces foarte bine de la origini, cum a plecat și cum se finalizează. Companiile care sunt foarte rafinate în zona inovării urmăresc astfel de absolvenți. În plus, există absolvenți care se găsesc în toate spitalele mari ale lumii, în echipele de doctori există fizicieni. Fizicianul este cel care calculează radiația pe care trebuie să o dea, de exemplu, pentru o radioterapie. Sigur, dacă fizica e plăcută la nivel de gimnaziu, la clasa a 6-a, a 7-a, deja pe măsură ce trecem în clasele liceale, fizica devine din ce în ce mai grea. Ea tot timpul trebuie corelată cu experimentul, care trebuie făcut astfel încât elevii să facă parte din experiment, elevii să participe la experiment. Iar ajungem la resurse, resursa umană este foarte importantă, nu mai există laboranți, toate laboratoarele sunt ocupate de către clase în care se țin cursuri, neexistența laboratorului cu siguranță duce la a nu face experimente, a teoretiza fizica, ceea ce nu este ok, pentru că fizica trebuie învățată prin experiment. Trebuie să vezi cum se face, să faci tu și cu siguranță atunci vezi altfel lucrurile și simți altfel lucrurile. La

Loga există o catedră foarte bună de fizică, cu profesori dedicați. Din păcate, și dintre acești profesori, unii au să iasă la pensie și conducerea școlii este preocupată să aduca profesori de fizică care să fie focusați pe performanță, pentru că în general la liceele bune, precum Loga și liceul vostru, dau copii foarte buni la olimpiadele naționale, la concursurile naționale. Asta înseamnă o muncă și o pregătire în plus. Știu, sunteți la început de drum la liceu, trecerea dintre ciclurile de învățământ, dintre a 8-a și a 9-a, sau dintre a 4-a și a 5-a sunt greoaie, trebuie să vă adaptați la alt stil de predare, alt tip de profesori, iar fizica, repet, dacă nu e făcută prin experiment nu e tocmai placuti. E greu să înțelegi cum a apărut formula aceea, sau cum s-a ajuns la acel rezultat atâta timp cât tu nu ai văzut lucrurile. Și în general fizica, cel puțin în clasele primare, se bazează și pe experiența de viață a voastră, ceea ce ați văzut până acum, pentru că trebuie să recunoaștem, tot ce ne înconjoară este fizică și chimie. Dar eu cred că doar profesorii, profesorii buni pot să facă lucrurile astfel încât prin ceea ce fac, prin metodele pe care le folosesc să atragă copii spre științe. Să știți că libertățile sunt date de arte și de științe, pentru că în zona științei poți să inovezi cât vrei tu, poți să te joci cât vrei tu. E adevărat că trebuie să ai preocupare pentru asta.

Întrebare: La universitate, vă ocupați de relația cu mediul preuniversitar. Ce faceți Dvs. Precum și Universitatea de Vest în acest sens?

Răspuns: Universitatea de Vest din Timișoara are circa 15000 de studenți. Suntem o universitate regională, nu suntem una mare, față de exemplu, Universitatea din Cluj care are de 3 ori mai mulți studenți decât noi, dar studenții pe care îi avem sunt de foarte bună calitate, pentru că suntem preocupați de elevi de foarte bună calitate. Atunci când mergem să promovăm oferta educațională, noi nu concurăm cu alte universități. Noi ne dorim să le spunem elevilor ce se întâmplă în Universitatea de Vest din Timișoara, pentru ca ei să ia o decizie informată. Nu mergem decât la cele mai bune licee. Suntem o universitate care contăm și în plan internațional, pentru că suntem preocupați de internaționalizare. Adică trebuie să existe în lumea asta globală cu programe de calitate, cu infrastructură de calitate, dacă vrei să fi căutat, pentru că tinerii din ziua de azi caută universități și în general învățământ superior unde să se regăsească și să se formeze pentru viitorul lor. În România, învățământul superior are perspectiva dezvoltării profesionale pentru studenți, români sau străini. Faptul că suntem căutați de studenții străini este un impact, cum s-a întâmplat cu politicile la nivelul universității în ultimii 8 ani, să zicem. Cred că e important să vă spun că la evenimente la nivel național, la târguri educaționale internaționale, am fost singura universitate din România din afara Bucureștiului. Asta înseamnă că ne dorim foarte mult să rămânem în liga celor mari, să fim acolo. Nu am spus tot despre ce înseamnă a aduce elevi mai buni, pentru că a duce elevi mai buni înseamnă o relație și cu profesorii, înseamnă o relație și cu directorii unităților de învățământ. Suntem prezenți acolo, suntem invitați la evenimente, îi ținem la curent pe profesori și pe directorii de acolo cu ceea ce se întâmplă la Universitatea de Vest din Timișoara, alumni se întorc în liceele de unde au venit tocmai ca un exemplu de ceea ce înseamnă a urma acel liceu și a ajunge la o universitate de prestigiu din România. Avem o săptămână dedicată, de exemplu, Zilelor porților deschise, în care elevi din toată țara ne vizitează. Sunt sute, peste o mie de elevi care ne vizitează în fiecare an aici, la Universitatea de Vest din Timișoara, în aceea săptămână și pe

parcursul anului universitar. Avem circuite speciale pentru ei în care vizitează infrastructura legată de IT, Planetariumul, Experimentariumul, participă la cursuri ale profesorilor la anumite facultăți, și apropo de inovare, luăm de exemplu participarea elevilor de clasa a 11-a sau a 12-a la cursuri la Universitatea de Vest din Timișoara și evident la sesiuni, iar la momentul când intră la Universitatea de Vest din Timișoara să le fie recunoscute acele examene. Se pretează foarte bine acest lucru în zona IT, care are și cea mai dură admitere. Am omis să vă spun că Universitatea de Vest din Timișoara organizează admiterea la toate facultățile și se intra cu media de la bacalaureat și cu nota de la examen, ponderate.

Întrebare: Cum premiați performanța și ce îmbunătățiri s-ar putea aduce Universității de Vest din acest punct de vedere?

Răspuns: Am anticipat poate cumva întrebarea voastră spunând despre elevii aceia pe care vrem să îi aducem la cursuri, să studieze din clasa a 11-a, a 12-a, astfel încât să le fie recunoscute meritele și examenele. Universitatea de Vest din Timișoara este partenera învățământului preuniversitar și a ministerului și a Inspectoratului Școlar. Aici se organizează foarte multe olimpiade naționale. Chiar în acest an se va organiza un concurs foarte puternic de fizică, la care vor participa aproape 40 – 45 de state, e un turneu de fizică organizat de către minister cu Universitatea de Vest din Timișoara, apropo de performanța elevilor, viitorilor studenți. Dacă ne mutăm în zona învățământului superior, există o corespondență a

olimpiadelor și concursurilor studentești. Sunt concursuri studentești de fizică, de chimie, de drept, de limbă și literatură, concursuri la care studenții de la Universitatea de Vest din Timișoara participă cu succes și câștigă foarte multe premii. Suntem preocupați de performanța studenților pentru că ei sunt imaginea universității. Nu ne mulțumim cu locul 2 cu siguranță. Avem studenți de foarte bună calitate și preocupați de

propria formare și de performanță la fiecare dintre facultăți, fie că sunt ele vocaționale sau nevocaționale. Universitatea de Vest din Timișoara are 11 facultăți, dintre care 3 sunt vocaționale, cea de sport, muzică și teatru, arte și design. Performăm în fiecare dintre aceste domenii. Performanța studenților înseamnă și o performanță academică. Profesorii sunt preocupați de cercetare pentru că cercetarea este cel mai important domeniu pentru zona universitară, pentru că în baza inovării și a cercetării comunitățile și societățile sunt impinse înainte. Aș spune că universitățile sunt vectorii, folosind un termen din fizică, vectorii care imping comunitățile, fie ele la nivel național, regional sau local, le dau soluții. De aceea spun ca suntem universitate regională, nu doar pentru că luăm din regiune studenți și suntem foarte bine cotați și cunoscuți în regiune, ci și prin faptul că avem soluții, prin profesorii pe care îi avem, avem soluții pentru fiecare problemă a comunității. Nicio decizie nu se ia la nivelul Universității de Vest din Timișoara dacă nu este fundamentată prin studii. Așa ar trebui să se întâmple de la cel mai mic nivel, adică de la grădiniță până la zona universitară, în toate domeniile, la nivel de comunitate, la nivel de școală, la nivel de autorități publice locale, nimeni să nu ia o decizie fără un studiu făcut aprofundat, pentru că atunci decizia e fundamentată și e cea corectă.

Întrebare: În cariera Dvs. de profesor cu siguranță aveți multe realizări cu care vă puteți mândri. Ne puteți împărtăși și nouă una dintre ele?

Răspuns: Da, vă pot spune că una dintre ele este Concursul Ecologica, și o spun fără falsă modestie și nu din complezență pentru voi, ca să vă simțiți voi bine sau organizatorii, dar este un model a ceea ce înseamnă nu neapărat picătura chinezească, nu se potrivește acum, dar în ceea ce privește ce înseamnă respectul pentru valoare. Dacă suntem atenți cu ceea ce ne înconjoară, asta înseamnă că suntem atenți cu noi. Ecologica a pornit, și stiu foarte bine cum a pornit, de la o idee, de la câțiva profesori inimoși, care au crezut în acest lucru. Și iată unde am ajuns. Eu am prins doar o particică, eu am participat foarte puțin, dar mă bucur pentru reușita asta și o simt parcă e și reușita mea, parcă am făcut parte din ea. Sigur, mai sunt și alte lucruri de care sunt mândru, să zic. Faptul că în 2011 am organizat un bacalaureat important pentru tineri, a fost momentul zero al educației anul 2011. Și cred că momentul acesta zero a dat un imbold tinerilor că se poate și altfel, și autorităților, că de aceea e un moment zero și putem să discutăm altfel din acest moment. Lucrurile nu se mai pot întoarce de la acel moment zero. Clasa pregătitoare, de exemplu, dacă stăteam după instituții să se organizeze clasele astfel încât să aibă conform standardelor, nu mai făceam clasă pregătitoare. Am făcut-o și se va vedea în scurt timp, prin rezultatele pe care le vor obține acești elevi. E o chestiune care ține de inovare, până la urmă. Am organizat olimpiada națională de chimie, aici la Timișoara, a fost un eveniment extraordinar pentru că olimpiadele mari de științe fundamentale sunt grele și a fost o reușită la momentul respectiv, în anul 2011. De asemenea am organizat câteva concursuri de IT, care sunt în zonă și recunoscute. Îmi aduc aminte și de proiectele europene de milioane de euro pe care le făceam, în 2011, 2012, un proiect de aproape 1 milion de euro, școlile primeau circa 1 milion de euro pe lângă bugetele pe care le primeau de la minister sau de la primării. Trebuie să inovezi, acesta este mesajul, și ceea ce faceți și voi acum, și ce veți

face, cu siguranță ține de inovare și să ți-neți mult la acest lucru. Trebuie să inovezi în orice domeniu și în orice bucățică te afli.

Întrebare: Dacă ar fi să dați timpul înapoi, ați alege aceeași meserie de profesor?

Răspuns: Da, aș alege aceeași meserie de profesor pentru că îmi place să stau lângă tineri, să lucrez cu tinerii, să mă simt mereu tânăr; în general sunt un tip deschis la inovație și nu zic nu dacă este în folosul comunității. Am un set de valori apropiat de cel al tinerilor și cred că te însufletește permanent zona de educație, te ține mereu aproape de oameni. Comunic foarte bine cu oamenii și cred că zona aceasta de educație este importantă pentru mine. A comunica cu oamenii e important pentru că înveți foarte mult de la ei, și de la fiecare personalitate, de la fiecare elev sau adult ai ce învăța. Nu am orgolii aiurea vis-à-vis de relația cu tinerii, sau cu elevii sau studenții, îi văd ca pe parteneri de dialog sau parteneri de soluții, de parteneriate viabile. Și cred că educația îți dă o satisfacție aparte. Sigur, dintr-o perspectivă materială nu este deosebit, dar în definitiv ține de setul tău de valori, ce îți dorești pentru viață. Și cred că educația este importantă pentru fiecare dintre noi și pentru comunități în general. Da, aș fi tot profesor dacă aș alege.

Întrebare: Vă mulțumim pentru interviu!

La momentul publicării revistei, dl. Marin Popescu a devenit inspector general școlar la Inspectoratul Școlar Județean Timiș.

Interviu realizat de

Anamaria Iorgoia, clasa a VIIa D
și
Adina Deleanu, clasa a VIIa D,
Colegiul Național Bănățean Timișoara

CAPITOLUL I. PRIETENII REVISTEI

I.1. ASPECTE PRIVIND REFORMA CURRICULARĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Profilul absolventului de gimnaziu din perspectiva noului curriculum

*Prof. Simona - Elena Duiuleasa,
Casa Corpului Didactic Timiș*

”Pe copil să îl luminezi, iar nu să îl întuneci cu învățături peste puterea lui” - proverb românesc

Pentru ca învățarea să devină activă, asumată și plăcută, copilul trebuie stimulat să își descopere și să își mobilizeze resursele personale, să se autodisciplineze în realizarea unor sarcini de lucru, să învețe să coopereze într-o echipă în care să își asume roluri, să caute, să selecteze și să prelucreze informații din surse diverse. Toate sunt fațete ale propriei sale personalități, descoperite și formate prin cele opt competențe-cheie, cadrul conturării profilului absolventului învățământului gimnazial.

Din perspectivă curriculară, proiectarea și organizarea activităților de învățare trebuie să fie convergente cu structurarea profilului de formare centrat pe competențele-cheie. Prin includerea competențelor în Legea Educației Naționale a fost întărit rolul lor normativ.

Art. 4 din LEN precizează că: „Finalitatea principală a educării o reprezintă formarea competențelor (definite ca „un ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi /abilități și aptitudini necesare în situații diferite)”.

Art. 68 – (1) Curriculum național pentru învățământul primar și gimnazial se axează pe 8 domenii de competențe-cheie care determină profilul de formare al elevului.

Comunicare în limba maternă

- Căutarea, colectarea, procesarea de informații și receptarea de opinii, idei, sentimente într-o varietate de mesaje ascultate/ texte citite
- Exprimarea unor informații, opinii, idei, sentimente, în mesaje orale sau scrise, prin adaptarea la situația de comunicare
- Participarea la interacțiuni verbale în diverse contexte școlare și extrașcolare, în cadrul unui dialog proactiv

Comunicare în limbi străine

- Identificarea unor informații, opinii, sentimente în mesaje orale sau scrise în limba străină pe teme cunoscute

- Exprimarea unor idei, opinii, sentimente, în cadrul unor mesaje orale sau scrise, pe teme cunoscute
- Participarea la interacțiuni verbale la nivel funcțional, pe teme cunoscute

Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)

- Manifestarea interesului pentru identificarea unor regularități și relații matematice întâlnite în situații școlare și extrașcolare și corelarea acestora (A)
- Identificarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unor situații-concrete (A)
- Rezolvarea de probleme în situații concrete, utilizând algoritmi și instrumente specifice matematicii (A)
- Proiectarea și derularea unui demers investigativ pentru a proba o ipoteză de lucru (B)
- Proiectarea și realizarea unor produse utile pentru activitățile curente (B)
- Manifestarea interesului pentru o viață sănătoasă și pentru păstrarea unui mediu curat (B)
- Aplicarea unor reguli simple de menținere a unei vieți sănătoase și a unui mediu curat (B)

Competență digitală

- Utilizarea unor dispozitive și aplicații digitale pentru căutarea și selecția unor resurse informaționale și educaționale digitale relevante pentru învățare
- Dezvoltarea unor conținuturi digitale multi-media, în contextul unor activități de învățare
- Respectarea normelor și regulilor privind dezvoltarea și utilizarea de conținut virtual

(drepturi de proprietate intelectuală, respectarea privatității, siguranță pe internet)

A învăța să înveți

- Formularea de obiective și planuri simple de învățare în realizarea unor sarcini de lucru
- Gestionarea timpului alocat învățării și monitorizarea progresului în realizarea unei sarcini de lucru
- Aprecierea calităților personale în vederea autocunoașterii, a orientării școlare și profesionale

Competențe sociale și civice

- Operarea cu valori și norme de conduită relevante pentru viața personală și pentru interacțiunea cu ceilalți
- Relaționarea pozitivă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare, prin exercitarea unor drepturi și asumarea de responsabilități
- Manifestarea disponibilității pentru participare civică în condițiile respectării regulilor grupului și valorizării diversității (etno-culturale, lingvistice, religioase etc.)

Spirit de inițiativă și antreprenoriat

- Manifestarea interesului pentru identificarea unor soluții noi în rezolvarea unor sarcini de învățare de rutină și/sau provocatoare

- Manifestarea inițiativei în rezolvarea unor probleme ale grupurilor din care face parte și în explorarea unor probleme ale comunității locale
- Aprecierea calităților personale în vederea autocunoașterii, a orientării școlare și profesionale
- Identificarea unor parcursuri școlare și profesionale adecvate propriilor interese

Sensibilizare și exprimare culturală

- Aprecierea unor elemente definitorii ale contextului cultural local și ale patrimoniului național și universal
- Realizarea de lucrări creative folosind diverse medii, inclusiv digitale, în contexte școlare și extra-școlare
- Aprecierea unor elemente definitorii ale contextului cultural local și ale patrimoniului național și universal
- Participarea la proiecte și evenimente culturale organizate în contexte formale sau nonformale

Ca profesori, nu este suficient să privim setul celor opt domenii de competență, să recunoaștem una ca fiind ”a noastră” și să socotim că facem 1/8 din profilul de formare, iar restul este în responsabilitatea altcuiva.

Vorbim de o schimbare de paradigmă în contextul noilor programe școlare, care aduce un set de noi roluri și reguli atât pentru cadrul didactic cât și pentru elev. Parafrazându-l pe R. B. Fuller, pentru a putea schimba ceva, cu succes, în rutina de zi cu zi este nevoie de o nouă abordare, de un model nou, de o nouă hartă. Pentru noi, cadrele didactice ar însemna strategii didactice adaptate la acele activități de învățare care ar facilita dobândirea/dezvoltarea de competențe la elevi, în mod autentic. Iar pentru că trăim într-o perioadă a unei dinamici mari a învățării, este foarte important să dezvoltăm un parteneriat real cu elevul, în contextul conștientizării învățării și a unei învățări active.

Bibliografie selectivă

- *Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național. Document de politici educaționale, versiune de lucru, Institutul de Științe ale Educației, mai, 2016. Disponibil la adresa <http://www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016>.*
- *COUNCIL RECOMMENDATION of 22 May 2018 on key competences for lifelong learning (2018/C 189/01). In: Official Journal of the European Union, C 189/1, 2018. Disponibil la adresa: [https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604\(01\)&rid=7](https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604(01)&rid=7).*
- *Recommendation of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning (2006/962/EC). In: Official Journal of the European Union, L 394/10, 2006, pp. 10-18. Disponibil la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006H0962&from=EN>.*
- *Planuri-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial, aprobate prin OMENCS nr. 3590/5.04.2016. Disponibile la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx>*

- *Ordin privind modificarea și completarea OMENCs nr. 3590/2016 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial. Disponibil la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx> .*
- *OMEC nr. 3638/11.04.2001 cu privire la aplicarea Planului-cadru de învățământ pentru clasele a V-a – a VIII-a. Disponibil la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx>.*
- *COUNCIL RECOMMENDATION of 22 May 2018 on key competences for lifelong learning (2018/C 189/01). In: Official Journal of the European Union, C 189/1, 2018. Disponibil la adresa: [https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604\(01\)&rid=7](https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604(01)&rid=7).*
- *Recommendation of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning (2006/962/EC). In: Official Journal of the European Union, L 394/10, 2006, pp. 10-18. Disponibil la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006H0962&from=EN>*
- *DeSeCo (Definition and Selection of Competences). Strategy Paper, OECD, 2002*
- *Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999.*
- *Suport curs Proiect CRED, 2020*

I.2. TEHNICI MODERNE DE PREDARE ȘI EVALUARE A GEOGRAFIEI

***Prof. Adina-Luminița Boeru,
Școala Gimnazială nr. 2, Timișoara***

Elevul poate să participe și să intervină în mod concret în activitatea școlii prin punerea în practică a ideilor sale. Acest proces este indicat mai ales atunci când școala propune o ofertă de discipline din care elevul este liber să aleagă și ne referim aici la opționale. În mod evident, nu se poate face abstracție de progresele tehnologiei, de dorința tot mai mare a elevilor de a pătrunde tainele computerelor, așa că, îmbinând cele două discipline geografia cu tehnologia informației, s-a născut o nouă metodă de predare, dar și de evaluare care generează ora de geografie ținută în laboratorul de informatică. Pentru ca elevii să poată participa la acest tip de abordare a predării și învățării ei trebuie să dețină cunoștințe minime în tehnologia informației, cunoștințe care până la nivelul claselor gimnaziale se pot considera a fi deja dobândite. Interdisciplinaritatea este un mod de abordare a problematicilor din mai multe puncte de vedere, ea permițând realizarea unui dialog interdisciplinar prin intervenția de pe poziția unei discipline asupra alteia, interesul fiind însă unul comun. În cazul de față s-a procedat la introducerea internetului în ora de geografie.

Debutul constă în crearea unui site pentru clasă, site care să funcționeze ca și catalog, dar și ca un portofoliu virtual. De asemenea, prin intermediul său, am gândit menținerea unei legături cu elevii și în momentul în care aceștia erau acasă. Accesul pe site-ul clasei este permis doar pe baza unei parole stabilită în prealabil de către administrator, adică profesorul de geografie. Se trece la crearea de conturi pentru toți elevii implicați și se trimit invitații de logare pe adresele de poștă electronică ale acestora. Site-ul în sine funcționează ca și un catalog virtual, adică fiecare elev deține o pagină proprie pe care postează proiectele, referatele sau alte aplicații, de asemenea deține o fereastră de comunicare cu profesorul în care pune întrebări și primește răspunsuri de la acesta, iar în final află și nota obținută pentru munca depusă. Catalogul virtual se deschide cu pagina profesorului care postează la intervale stabilite în prealabil, teme, teste sau chiar

chestionare sub forma jurnalelor de reflecție. Elevii au acces la această pagină, o pot consulta, astfel informându-se cu privire la pașii proiectului.

Pe lângă cunoștințele suplimentare pe care un elev le dobândește în momentul « cercetării », el învață să identifice diferite tipuri de informații, să le selecteze, să utilizeze componentele unei ferestre, să editeze texte, să insereze imagini sau să elimine greșeli de logică sau de exprimare dintr-o lucrare. De asemenea, el învață să compare și să execute sarcinile care îi revin în cazul în care proiectul aparține unui grup.

Profesorul utilizează site-ul sus-menționat la orele dedicate disciplinei opționale sau orei din trunchiul comun pentru a prezenta aplicații proprii care să constituie o bază pentru elevi în realizarea proiectelor. Dă exemple de teme sau oferă surse bibliografice din care elevii vor extrage ceea ce consideră că poate fi un punct de plecare în realizarea propriilor lor prezentări. Aplicațiile elevilor pot îmbrăca fie forma unui fișier word, fie al unui power point. În ambele cazuri este indicat să adăugăm paginii administratorului baremul sau grila de notare pentru aplicațiile cerute. Astfel, prin punerea la dispoziție a acestei grile de notare, postată tot pe site-ul clasei, se realizează și autoevaluarea din perspectiva elevului. Aceasta nu înseamnă scutirea profesorului de notarea lucrării, ci se utilizează astfel încât să dezvolte capacitățile de gândire ale elevilor și poate fi o practică bazată pe principii profunde care servește atât unor scopuri metacognitive cât și motivaționale. Este important să facem diferența între produsele realizate de elevi (care răspund la întrebarea Ce ?) și motivele pentru care ei le crează (De ce ?). Răspunsul la a doua întrebare ne ajută să identificăm esența obiectivelor.

Și pentru ca ora de geografie să aibă și o continuare în afara clasei de curs, iar elevii să poată comunica între ei și să-și împărtășească impresii despre aplicații, se poate crea și un blog. În ceea ce privește blog-ul clasei, acesta se realizează într-un mod analog cu site-ul. Se accesează o resursă bazată pe web, se parcurg din nou niște pași impuși de procedura de creare a « clasei virtuale », unde, după crearea aceluiași conturi însoțite de invitații de logare pentru elevi, aceștia postează reflecții asupra celor citite sau asupra discuțiilor din sala de clasă. Ei investighează subiectele on-line și apoi raportează informațiile găsite, poartă discuții despre experiențe împărtășite în sala de clasă sau răspund la întrebările profesorului, întrebări care urmăresc progresul unui grup în cadrul proiectului. Atât în cazul aplicațiilor power-point, cât și în cazul broșurilor, elevii pot crea link-uri către alte elemente de detaliu dorite, acestea îmbrăcând forma unor imagini atașate sau a unor informații suplimentare, astfel încât, atunci când se deschide pagina unui elev de pe site-ul clasei și se accesează o temă impusă și rezolvată, să se poată urmări dacă elevul în cauză știe să facă trimiteri și la alte elemente care se regăsesc în aplicația sa, adică acordă atenție și unor completări care ar putea stârni curiozitatea cititorului - evaluator.

Îmbinarea și corelarea lecției de geografie cu cea de tehnologia informației, pe lângă faptul că va atrage mai mulți elevi, în cazul opționalului, va avea și un feed-back mai bun. Profesorul evaluează elaborarea de texte, proiectele individuale sau de grup, poate evalua alternativ și prin concursuri sau poate include în revista școlii aplicații deosebite. Astfel, elevii devin în mod real reporteri, redactori și

tehnoredactori. O astfel de oră își propune să cultive și să dezvolte în fiecare elev, acea dimensiune personală generatoare de talent și creativitate.

Bibliografie:

- Dulamă M. E. – Modelul învățării depline a geografiei, teorii și practici didactice, Ed. Clusium, Cluj-Napoca, 2004
- Miclea M. – Psihologie cognitivă, Ed. Polirom, Iași, 1999
- www.intel.com/education
- www.jsri.ro

I.3. NATURA IZVOR DE SĂNĂTATE

*Prof. Loredana Istodor,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

“Medicul tratează, natura vindecă”, spunea celebrul Hipocrate

Prin plante medicinale înțelegem acele plante sau părți din plantă care, prin substanțele pe care le conțin pot fi folosite la vindecarea sau ușurarea unor boli. Nu toate plantele au valoare medicinală. Pentru aceasta ele trebuie să conțină una sau mai multe substanțe active care să exercite o anumită acțiune benefică asupra organismului. Aceste substanțe se formează în plante ca urmare a proceselor metabolice ce se desfășoară la nivel celular, localizate în interiorul unor țesuturi specializate. Substanțele cu structură chimică bine

determinată sunt cunoscute sub denumirea de principii active.

Plantele medicinale, de mii de ani, reprezintă materia primă pentru străvechea și mereu actuala fitoterapie. Omul încă din zorii existenței sale, la început din instinct, apoi din intuiție și experiență, iar mai târziu printr-o abordare științifică, rațională, a folosit și continuă să folosească, în scopul vindecării sau ameliorării bolilor, plantele medicinale.

Vechile civilizații umane și-au adus, fiecare, contribuția la cunoașterea și utilizarea unui număr tot mai mare de plante medicinale. Numeroși învățați antici și din evul mediu au cunoscut și au consemnat în scrierile lor însușirile medicinale și modul de utilizare a numeroase plante. În zilele noastre, pe glob, circa jumătate din produsele farmaceutice au la bază plante medicinale sau au în compoziția lor principii active extrase din plante (alcaloizi, glicozizi, uleiuri volatile, etc.), fiind folosite în tratamentul unor

boli grave de inimă, stomac, etc. La aceasta se adaugă produsele utilizate la prepararea ceaiurilor și în diverse industrii (alimentară, parfumerie, cosmetică). Se apreciază că la scară mondială, se folosesc astăzi în fitoterapia populară și “cultă” circa 20000 specii de plante medicinale și aromatice, din care cele mai utilizate sunt circa 300 de plante.

În toată lumea, îmbogățirea sortimentului de plante medicinale și aromatice și diversificarea utilizării lor este în plin avânt. Preocuparea privind valorificarea plantelor medicinale și aromatice din țara noastră a căpătat un suport științific recunoscut încă de la începutul acestui secol. Merită menționat faptul că prima stațiune experimentală din lume, specializată în studiul plantelor medicinale a fost înființată la Cluj, în anii

1904, punându-se astfel bazele cercetării experimentale în domeniul plantelor medicinale și aromatice din flora noastră.

Elevii Colegiului National Bănățean și-au propus să identifice speciile de plante medicinale existente în spațiile verzi din jurul școlii.

În urma identificării s-au descoperit următoarele specii de plante medicinale: mușețel, tei, plătlagina, brad, rostopasca, brusture, iederă, trandafir, rochița rândunicii.

Au fost surprinși de proprietățile terapeutice pe care le au aceste plante ce ne înconjoară și au subliniat importanța lor prin imagini ce vorbesc de la sine.

Bibliografie:

- <https://www.farmacia-verde.ro>
- https://www.ro.wikipedia.org/wiki/Plante_medicinale
- <https://www.csid.ro/plante-medicina>
- gemoterapice.terapiinaturiste.ro/plante_medicinale.php

I.4. APA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE. . .

*ec. Maria Vasiloni,
ing. Lăcrămioara Mircea,
Colegiul Național Bănățean Timișoara*

Multă vreme am crezut – sau în orice caz am acționat ca și cum am fi crezut - că apa, prin imensitatea volumului ei, “digeră” tot ce putem să arucăm în ea; cu alte cuvinte, întinderile de apă ar fi o imensă ladă de gunoi pe care o știam purificatoare. Au fost necesari 50 de ani – în cursul cărora am aruncat în mare mai multe deșeuri de toate felurile decât în cursul celor 20 de secole precedente – pentru ca această iluzie să se spulbere.

A trebuit să se producă o serie de catastrofe până să descoperim greșeala pe care am făcut-o. Savanții cunoșteau primejdia, dar avertismentele lor au trecut, de cele mai multe ori, neluate în seamă. Astăzi suntem aproape neputincioși în fața anumitor fenomene de impurificare.

Poluarea se produce atunci când, în urma introducerii unor substanțe determinate – solide, lichide, gazoase, radioactive – apele suferă modificări fizice, chimice sau biologice, susceptibile de a le face improprii sau periculoase pentru sănătatea publică, pentru viața acvatică, pentru pescuitul industrial, pentru industrie și turism.

Poluarea apei datorită agenților biologici (microorganisme și materii organice fermentescibile) duce la o contaminare puternică, bacteriologică a apei, care are drept urmare răspândirea unor afecțiuni cum sunt colibacilozele sau hepatitele vitale, febra tifoidă. La această categorie de poluare, pe lângă apele uzate urbane pot participa în mare măsură, industriile alimentare, industria hârtiei. Se consideră, de exemplu, că o

fabrică de hârtie de dimensiuni mijlocii echivalează, în ceea ce privește poluarea, cu un oraș de 500.000 de locuitori. Nu mai puțin periculoase, sunt apele uzate provenite de la creșterea animalelor în marile complexe agroindustriale, caracterizate de o foarte mare concentrare a animalelor pe spații închise, foarte restrânse.

Poluarea chimică rezultă din deversarea în ape a diversilor compuși ca: nitrați, fosfați și alte substanțe folosite în agricultură, a unor reziduuri și deșeuri provenite din industrie sau din activități care conțin plumb, cupru, zinc, crom, nichel, mercur sau cadmiu. De altfel, poluarea apelor cu nitrați și fosfați a devenit tot mai îngrijorătoare în ultimul timp, mai ales în țările cu agricultură dezvoltată și industrializate. Excesul de îngrășămintă cu azot în sol sau din alte surse poate face ca o parte din nitrați și nitriți să treacă în apa freatică în cantități mari. Consumul de apă cu concentrație mare de nitrați poate duce la „boala albastră” a copiilor - methemoglobinemie. O cauză principală a poluării apelor o constituie hidrocarburile - prezente în toate fluviile lumii - ca unul din efectele civilizației moderne.

Poluarea apei cu substanțe organice de sinteză este datorată, în principal, detergenților și pesticidelor. În S.U.A., de exemplu, s-a evaluat la 13,1 % proporția de dermatoze (afecțiuni ale pielii) provocate de detergenți. La fel de mare este și gradul de poluare a apelor cu PCB (policlorobifenili), care se utilizează foarte mult în industria materialelor plastice sau care apar datorită întrebuințării în orezării a octoclorodifenilului. Pe lângă aceste substanțe, mai participă nenumărate alte substanțe organice de sinteză, cum sunt fenolii în apele continentale.

Poluarea apei datorită agenților fizici apare ca urmare a evacuării în apă a materialelor solide, minerale, insolubile, cum este, de pildă, deversarea în cursurile de apă a reziduurilor de la exploatarea carierelor sau minelor. În această categorie intră și poluarea termică a apei. Poluarea termică este cauzată de deversările apelor de răcire care provin din industrie și de la unele centrale termice și nucleare. Însă, ridicarea temperaturii apei, ca urmare a acestor deversări, poate duce la modificări intolerabile pentru cea mai mare parte a speciilor animale și vegetale din zonele respective. De asemenea, sunt accelerate fenomenele de descompunere bacteriană; animalele acvatice suferă pentru că temperaturile superioare măresc intensitatea metabolismului. Toate acestea determină așa-numita poluare termică.

O problemă specială o reprezintă poluarea radioactivă a apelor care poate să apară în urma unor căderi de materiale radioactive din atmosferă sau, mai ales, ca urmare a incorectei degajări a reziduurilor radioactive lichide sau solide de la industriile care folosesc energie atomică sau de la cercetările nucleare.

EFACTELE POLUĂRII APELOR

Un efect al poluării apelor, deosebit de grav, este eutrofizarea lacurilor, numită și moartea lacurilor, ca urmare a creșterii fertilității acestora prin aport de elemente nutritive, mai ales fosfați și nitrați, care favorizează proliferarea fitoplanctonului și a plantelor acvatice. Puțin câte puțin, lacul se colmatează, se îngustează și dispare.

Poluarea chimică a apelor afectează fitoplanctonul și macrofitele în mod diferit, după natura agentului contaminat. Astfel, sărurile de cupru și cromații sunt toxice pentru alge. Fitoplanctonul este puternic afectat de numeroase pesticide, mai ales erbicide. De exemplu, erbicidele din grupa Ureelor blochează creșterea fitoflagelatelor. Detergenții sintetici, pe de altă parte, sunt foarte toxici pentru flora microbiană a apelor. Peștii pot muri din cauza tuturor tipurilor de poluare, dar majoritatea cazurilor mortale sunt provocate de lipsa oxigenului dizolvat în apă și datorită pesticidelor și a reziduurilor toxice.

Probleme grave ridică, de asemenea, poluarea apelor cu metale grele, mai ales cu mercur, care atinge o mare acumulare pe lanțul trofic. Ansamblul consecințelor ecologice ce rezultă din poluarea biosferei cu mercur constituie un semnal de alarmă pentru a se pune capăt comportamentului iresponsabil al civilizației industriale cu privire la calitatea apei.

De fapt, nocivitatea poluării apei se răsfrânge direct sau indirect asupra omului și de aceea este necesar să se cunoască mai bine aceste pericole, inclusiv efectele pe care le pot avea asupra omului chiar cantitățile mici de substanțe chimice din sursele de apă. Deși se poate afirma că există tehnologii pentru a menține calitatea bacteriologică bună a apei și pentru a îndepărta multe din substanțele chimice periculoase din apa potabilă, din păcate, acestea nu se aplică pe o scară largă, potrivit cerințelor.

Amploarea și diversitatea distrugerilor cauzate de poluare e ușor de măsurat. În primul rând, este în joc sănătatea omului. După aceea, sunt amenințate un șir de activități economice. În sfârșit, degradarea vieții acvatice este plină de consecințe, deoarece ea tinde să reducă resursele alimentare obținute din mări tocmai într-un moment în care se are în vedere utilizarea mai largă a acestora.

Faptul că poluarea poate prejudicia turismul este lesne de înțeles: rari sunt aceia care nu au întâlnit încă o plajă murdară. Și faptul că ea poate să fie fatală culturilor de stridii se înțelege de la sine. Tot astfel, este ușor de înțeles că sănătatea noastră poate fi grav afectată: se știe că anumite uleiuri deversate în mare conțin produse cancerigene.

Opinia publică trebuie să se convingă de gravitatea situației actuale. Masa substanțelor poluante pe care le deversăm în ape crește cu fiecare zi, ceea ce înseamnă că, dacă nu luăm măsuri pentru a preveni pericolul, poluarea de azi nu va reprezenta nimic în comparație cu poluarea de mâine.

Cele dintâi victime ale pânzelor plutitoare formate, de cele mai multe ori, prin împrăștierea hidrocarburilor sunt păsările care au obiceiul să se așeze pe mare sau să plonjeze pentru a apuca pești. Se știe că, în mod normal, apa nu poate să pătrundă prin penajul lor, ceea ce le permite să plonjeze și să rămână scufundate în ape foarte reci, deoarece perna de aer reținută de penaj îndeplinește rolul de regulator termic și permite, în același timp, zborul deasupra apei. Poluat de hidrocarburi, penajul pierde aceste însușiri și pasărea moare de frig, fără a se putea smulge din mediul lichid.

Acolo unde poluarea atinge un anumit grad, de exemplu în porturi, se constată o sărăcire generală a florei, care în anumite cazuri poate merge până la dispariția oricărei forme de viață vegetală. Flora marină este amenințată deoarece pelicula uleioasă formează un ecran și împiedică oxidarea apei. Se înțelege de la sine că flora din zona de coastă este cea dintâi atinsă, dar aceasta nu înseamnă că flora de pe fundul mării

este în afara pericolului, deoarece uleiurile, răscolite și iar răscolite de mare, se aglomerează împreună cu microorganismele și formează sedimente care înăbușă fundul mării.

Poluarea perturbă, totodată, activitățile economice din zonele litorale. Se înțelege de la sine că petrolul este dușmanul crescătorilor de stridii și al pescarilor, deoarece el poate face ca peștii și testaceele să devină necomestibile. Aceste marea negre aduc, firește, un prejudiciu considerabil și activităților turistice. În toate cazurile curățarea țărmurilor este foarte costisitoare.

Trebuie să ne convingem că o luptă împotriva poluării nu poate fi opera unei țări sau a unei generații, ci totul trebuie gândit la nivel universal. Este o mare satisfacție să constatăm la tinerii din lumea întreagă o atracție și uneori chiar un entuziasm pentru această bătălie, menită să protejeze mediul nostru.

Reîntoarcerea la o viață simplă și naturală, care se manifestă prin aceste uriase reuniuni în aer liber, o anumită simplificare în atitudine și în vestimentație, un entuziasm pentru a continua lupta, foarte vizibile în unele țări, sunt indicii încurajatoare.

I.5. CONCURSUL ECOLOGICA, UN BRAND CONSACRAT ÎN DOMENIUL DE SPECIALITATE

*prof. Dana Ghelbere,
Colegiul Național Bănățean Timișoara*

Ediția a XII-a a Concursului Ecologica a avut faza locală în luna martie a anului 2019, iar în luna mai s-a desfășurat etapa județeană, la care juriul a desemnat echipele ce vor participa la etapa interjudețeană a concursului.

La etapa județeană s-au înscris 9 echipe din județul Timiș, din mediul urban, dar și din mediul rural.

De asemenea, au participat cu lucrări și echipe din județele Arad, Vâlcea, Alba.

Ca o noutate la acest concurs, din cauza întârzierii finanțării primite de la Consiliul Județean Timiș, din motive obiective, etapa interjudețeană a avut loc în luna octombrie 2019 și s-a desfășurat pe parcursul a două zile, deplasându-ne cu această ocazie la Hanul lui Bogdan, la Făget!

Elevii au avut de prezentat în fața juriului lucrările. Apreciem că toate lucrările și prezentările lor au fost deosebite, copiii s-au implicat personal, au venit cu idei originale.

În a doua etapă a concursului, după prezentarea lucrărilor și servitul mesei, ne-am deplasat în orizontul local – la Muzeul Traian Vuia, unde am studiat și ne-am informat. Apoi, reîntorși la locația principală, participanții au primit o fișă ce conținea întrebări despre pionierul aviației bănățene.

A doua zi a avut loc premiarea.

După premiere am efectuat o excursie la Peștera Românești, am mâncat pizza și ne-am deplasat spre casă.

casă.

Mulțumim foarte mult elevilor și profesorilor coordonatori participanți, părinților, și nu în ultimul rând organizatorilor: Universitatea de Vest Timișoara, Consiliului Județean Timiș, Inspectoratului Școlar Județean, ADID Timiș, Colegiului Economic F.S.Nitti și pensiunii Hanul Lui Bogdan!

I.6. ACȚIUNI ALE OMULUI ASUPRA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

*prof. Nicoleta Petrulescu,
Colegiul Național Bănățean Timișoara*

Până nu demult resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. În prezent, ca urmare a exploziei demografice și a dezvoltării fără precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie primă și energie a crescut mult, iar exploatarea intensă a resurselor pământului duc tot mai mult spre un dezechilibru în natură.

Mediul înconjurător reprezintă mediul natural care a fost transformat de oameni. El cuprinde relieful:

- apa
- aerul
- vegetația
- solul

Faptul că omul a devenit din ce în ce mai “posesiv” cu natura a condus la consecințe distructive pentru mediu: efectul de seră, diminuarea stratului de ozon, sărăcirea biodiversității, poluarea atmosferică, transfrontalieră la lungă distanță etc. Aceste fenomene s-au format în timp, iar impactul lor negativ a avut ca finalitate instalarea crizei ecologice.

Acestea sunt elementele mediului natural asupra cărora a intervenit omul prin activitățile sale, fiecare din acestea contribuie la formarea mediului înconjurător.

În același timp, toate sunt în legătură unele cu altele. Astfel, relieful influențează clima, la rândul ei, clima împreună cu relieful, determină răspândirea vegetației, iar această din urmă a faunei pentru a păstra acea unitate numită mediu natural.

Ocrotirea mediului pretinde luarea unor măsuri bazate pe legi care interzic activitatea sub orice formă în anumite regiuni. Aceste regiuni poartă denumire de rezervații naturale.

Pentru a produce energie sunt necesare centrale electrice. Acestea pentru a o produce au nevoie de combustibili și arderea combustibililor prezintă un

pericol major pentru atmosferă. Câteva din lucrurile care s-ar putea face pentru a salva energie sunt:

- Industria va trebui să devină mult mai eficientă din punct de vedere al consumului de energie, trecând de la utilizarea combustibililor fosili bogați în carbon (cărbune), la combustibili săraci în carbon (gaze naturale) sau la combustibili alternativi;
- Transportul trebuie să se orienteze spre mijloace mai puțin poluante și cu consumuri reduse;
- Construcțiile să fie eficiente energetic și să tindă spre utilizarea surselor de energie regenerabilă;
- Echipamentele și produsele să fie din cele cu consum redus de energie;

Apa are un rol important în apariția și întreținerea vieții. Fără o apă curată, plantele și animalele dispar, iar noi nu ne putem continua viața pe planetă.

Sunt multe de făcut pentru a împiedica poluarea apelor, dar toate acestea necesită timp, bani și puțin efort din partea oamenilor, lucruri pe care majoritatea dintre aceștia nu sunt dispuși să le irosească “doar pentru a salva planeta”. Economisiți apa: este necesară o mare cantitate de energie pentru a purifica apa:

- Ai grijă față de felul cum colectezi și depozitezi deșeurile;
- Evită folosirea produselor de curățenie atunci când faci baie în ape curgătoare sau lacuri;
- Cumpără produse care asigură un consum redus de energie;
- Fă dușuri scurte și nu irosi apa;

O activitate pozitivă importantă a omului asupra omului este reciclarea.

Reciclarea materialelor re folosibile reduce drastic consumul resurselor naturale (petrol, apă, energie) precum și nivelul emisiilor nocive în aer

Reciclarea, față de alte metode ecologice, presupune cel mai mic efort din partea societății. Deșeurile menajere trebuie însă sortate înainte de a le arunca în containere separate pe tipul de deșeu acceptat (plastic, sticlă, hârtie etc).

Fiecare dintre noi are puterea și obligația de a influența procesul de ecologizare prin intermediul depozitării selective a deșeurilor.

Astăzi, mai mult decât oricând, fiecare dintre noi trebuie să se implice în acțiuni voluntare menite a proteja mediul înconjurător, a recrea natura în care plantele și copacii să-și regăsească locul binemeritat. Dacă fiecare dintre noi plantează azi un copac sau o plantă, mâine vom respira un aer mai curat.

Orice companie, organizație sau instituție poate participa la program. Primăriile sunt cele care recomandă și avizează zonele pentru plantări. Voluntari din cadrul companiei/ organizației vor planta copaci sau alte plante. Cei înscriși în program vor achiziționa puieții din fonduri proprii, vor asigura instrumentele necesare plantării, transportul voluntarilor, invitarea la acțiuni comune de voluntariat a elevilor, studenților din orașele în care se vor planta plante.

Pentru a trăi mai bine, oamenii au creat așezări, au cultivat terenuri, au construit drumuri și uzine, adică au transformat treptat mediul natural. Mediul natural poate fi folosit în sprijinul omului, dar cu condiția să nu fie distrus.

Din păcate există numeroase exemple de distrugere a plantelor și animalelor, de poluare a aerului, a apelor și a solului. De cele mai multe ori, vorbind despre impactul omului asupra mediului înconjurător se fac referiri la poluare. În realitate, agresiunea omului depășește mult sfera poluării și de aceea este mai corect să vorbim de căi diferite de deteriorare a mediului. Acțiunea negativă a omului asupra mediului se numește deteriorare (degradare). Există o serie de surse majore de deteriorare ca rezultat al activității umane. Aceste căi de deteriorare nu acționează separat în timp și spațiu, ci de cele mai multe ori agresiunea se exercită simultan asupra diferitelor componente ale mediului.

Poluarea este una din aceste căi. Poluarea reprezintă pătrunderea în mediul natural a unor poluanți naturali, dar mai ales artificiali rezultați din activitatea umană, îndeosebi din industrie, agricultură, transporturi, care reprezintă deșeurile ale activității umane. Exemple de poluare: Administrarea îngrășămintelor chimice poate

avea urmări nedorite pentru mediul înconjurător. Substanțele chimice pătrund în pânza de apă freatică și de aici în fântâni sau izvoare, amenințând sănătatea oamenilor și a animalelor. Transportul energiei poate avea efecte de poluare. Mările și oceanele sunt afectate de petrolul care se revărsă în urma diferitelor accidente. Petrolul este rezistent la acțiunea bacteriilor, de aceea persistă mult timp. Formează o peliculă la suprafața apei, care împiedică difuzarea oxigenului în apă. Rețelele electrice de înaltă și joasă tensiune produc:

- poluare vizuală - firele și stațiile de transformare;
- poluare sonoră – generează sentiment de frică, duc la pierderea parțială sau totală a auzului;
- poluare electromagnetică – perturbă emisiile de radio și televiziune;
- poluare psihică – generată de teama de pericole de accidentare.

Industrializarea, urbanizarea cu intensificarea accentuată a circulației rutiere, aeriene, a construcțiilor de drumuri, răspândirea fără precedent a aparatelor audio-vizuale au dus la creșterea semnificativă a poluării sonore. Un alt efect negativ al industrializării masive este poluarea prin deversarea reziduurilor și gazelor toxice rezultate în urma proceselor tehnologice. Poluarea este doar una din cauzele majore de deteriorare a mediului, dar există și alte surse majore de degradare, ca rezultat al activității umane. Tot omului îi revine însă misiunea, deloc ușoară, de a repara tot ce a stricat, tot ce a distrus. Să ne întoarcem, așadar, cu pioșenie, cu fața la natură. Lucruri mărunte, la prima vedere neînsemnate, au mare valoare în realitate.

Să sădim un pom și să-l îngrijim... Să-i dăm viață!!! Să plantăm flori, multe și colorate, și să le însuflețim cu grijă față de ele!!! Să mergem în natură și să fim prietenoși cu ea, pentru că nu este un loc de depozitare a deșeurilor!!!

Să ne bucurăm, așadar, de natură și să o iubim așa cum este ea: divină, nepieritoare, neprețuită. Să fim optimiști că va exista atât cât vom exista și noi și împreună să facem întotdeauna unu... Un întreg.

Bibliografie :

- <https://www.tpu.ro/.../care-sunt-actiunile-pozitive-si-actiunile-negative-ale-omului-asu>
- <https://ro.scribd.com/doc/.../Actiunile-Pozitive-Si-Negative-Ale-Omului-Asupra-Solul>
- amaiceicamelia.blogspot.com/2007/05/influenta-omului-asupra-naturii.html
- <https://prezi.com/.../impactul-actiunilor-omului-asupra-mediului-inconjurator/>
- <http://elaman.upb.ro/index.php/prezentare-proiect/indicatori/314-importanta-reciclarii-resurselor-si-protectiei-mediului>
- <http://www.milioanedecopaci.ro/descrierea-programului.html>

I.7. LACUL BAIKAL

*prof. Rusalina Gina Frumușescu,
Colegiul Tehnic Emanuil Ungureanu, Timișoara*

Lacul Baikal este situat în sudul Siberiei -Rusia. Este un lac cu apă dulce (reprezintă cea mai mare rezervă de apă dulce din lume 23000 km³) și este cel mai adânc lac de pe glob (1637 m). Lacul Baikal, pe lângă faptul că este cel mai adânc lac din lume, poate fi considerat și cel mai vechi prin cei circa 20-25 milioane ani de existență (exclusiv Marea Caspică și Lacul Aral) și unul dintre "muzeele vii", în care trăiesc aproximativ 800 specii de animale și 245 specii de plante endemice, proprii lui.

Lacul, a cărui formă seamănă cu o semilună, ocupă o suprafață de 31.500 km², iar linia țărmului măsoară peste 2.000 de kilometri. Din punctul de vedere al mărimii, Baikal este a treia întindere de apă din Asia (după Marea Caspică și Lacul Aral) și cel mai mare rezervor de apă dulce de pe acest continent. Lacul ieșit din comun s-a format într-o depresiune tectonică, născută în epoci geologice demult apuse. Adâncimea lacului a atins chiar și 2000 de metri.

De-a lungul mileniilor însă, pe fundul său s-au depus aluviuni care l-au ridicat până la nivelul actual. Lacul Baikal își datorează abundența de apă celor 336 de râuri care se varsă în el, dintre care cele mai importante sunt Selenga, la sud-est, și Angara Superioară, la nord. Unicul râu care curge din lac mai departe (în partea sa sud-vestică) este aceeași Angara, afluentul fluviului Enisei.

La nord de lac tronează două masive muntoase, Munții Baikal și Munții Barguzin, iar prin apropiere de extremitatea sa sudică trece granița ruso-mongolă. Unul dintre cele mai vechi lacuri ale Terrei s-a format acum 15-25 de milioane de ani, după de o fisură uriașă s-a căscat de-a lungul unei falii în scoarța Pământului, creată de lenta îndepărtare a Asiei de Europa. Inițial fisura avea 8 km adâncime, dar cu timpul s-a umplut cu aluviuni; fosilele micilor creaturi din aceste depuneri îi indică vârsta. Izvoarele fierbinți și frecvențele cutremure slabe demonstrează că falia este încă activă. Din cele 336 de râuri și fluvii ce se varsă în lacul Baikal, unul singur izvorăște din apele sale: Angara.

Lacul Baikal a fost descoperit în anul 1643 de către K. Ivanov și V. Kolesnikov, iar în 1675, cunoscutul călător și diplomat român Nicolae Milescu Spătarul, cunoscut în descrierile în limba rusă sub numele de Nicolae Spafarovici, în drum spre China, l-a ocolit prin partea sud-vestică, făcându-i și o descriere amanunțită. De atunci lacul a constituit obiectul multor expediții, fapt ce a permis elucidarea problemelor deosebite privind geneza depresiunii, adâncimea, regimul hidric, plantele și animalele ce trăiesc în el. Astfel, lacul a fost cercetat de I. D. Cerski – după care s-a dat și numele vârfului de lângă localitatea Sludianka.

Lacul Baikal se bucură de interesul oamenilor de știință nu numai datorită adâncimii sale, care stabilește un record în materie, dar și datorită faunei și florei sale unice. Apele lacului surprind prin transparența lor neobișnuită, și prin puritatea lor. Lacul se distinge printr-o mare varietate a florei și faunei. Speciile care trăiesc în adâncurile sale sunt în majoritatea lor endemice, cu alte cuvinte pot fi întâlnite numai

În această zonă a globului pământesc, precum foca de Baikal sau dintre pești, babetele de Baikal și omulul. Primul cercetător care a apreciat acest exemplar biologic deosebit a fost polonezul Benedykt Dybowski. Focile de Baikal, iubitoare de apă dulce, rămân una dintre cele mai importante particularități ale lacului.

Baikal este unul dintre lacurile cele mai populate cu pește din Siberia. Aici se pescuiesc mai ales sturioni și somoni. În zonele din vecinătatea lacului se extrage petrol și alte minerale folositoare. Fabricile de celuloză și hârtie, construite pe malul sudic al lacului în perioada comunistă, continuă să deverseze deșeuri direct în apele acestuia, amenințând ecosistemul regiunii de poluare.

Știați că?

- Descoperirea Lacului Baikal de către ruși în 1643 a condus la intensificarea semnificativă a schimburilor comerciale între Rusia și China. Regiunile din jurul lacului au devenit popasuri importante pe traseul comercial care unea cele două țări.
- După interzicerea sezonieră a pescuitului în Baikal, între anii 1969 și 1977, multe dintre speciile care populează apele sale s-au regenerat.
- În apropiere de Lacul Baikal se află băi termale în care apa fierbinte curge chiar și în timpul iernilor cele mai aspre.
- Focile de Baikal pot atinge vârsta de 56 de ani.
- În pădure, într-un punct ce oferă priveliști excepționale spre Lacul Baikal, poți zări panglici și fâșii de pânză prinse de crengile copacilor. Cei care vin aici le leagă de ramuri pentru a li se împlini dorința de a mai reveni pe malurile lacului. În mod cert, apele sale albastre exercită o fascinație magnetică, iar rușii de pretutindeni îl consideră Marea cea Sfântă.
- Baikal” înseamnă „apă multă” în limba populației kurykan, care a trăit aici în urma cu 1300 de ani.
- Adânc de 1640 m, lacul conține o cincime din întreaga cantitate de apă dulce a lumii - 23000 km cubi, cât Marile Lacuri ale Americii de Nord împreună.

Imagini cu lacul Baikal:

Bibliografie:

- https://ro.wikipedia.org/wiki/Lacul_Baikal
- Google: imagini lac Baikal

I.8. PUTEM CONTRIBUI LA COMBATEREA ÎNCĂLZIRII GLOBALE?

*prof. Veronica Mihai,
Colegiul Tehnic Emanuil Ungureanu, Timișoara*

ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ, wow, ce subiect abstract și controversat, mai ales că nici unul dintre noi nu simte direct efectele ei (poate cu mici excepții). Este unul dintre lucrurile acelea care ne fac rău, dar pe care nimeni nu poate să-l controleze de unul singur și nici n-ar dispărea, chiar dacă toată lumea s-ar mobiliza (dar ar încerca să rezolve totul cu o singură acțiune).

Este totodată una dintre situațiile acelea pe care noi oamenii le provocăm și tot noi putem să le influențăm, (fiecare dintre noi), suma acțiunilor individuale făcând toată diferența. Desigur că statele lumii semnează tratate, amenință poluatorii cu sancțiuni și pun în practică planuri de acțiune ambițioase, concernele și companiile multinaționale fac publice fel de fel de inițiative prin care vor să ne convingă că-și asumă responsabilitatea socială, dar adevărul e mult mai simplu: acțiunile sunt efecte ale unor alegeri și decizii, iar alegerile și deciziile nu sunt făcute și luate de oamenii simpli, cei care suferă din cauza secetei (de foame), sau a inundațiilor, uraganelor, sau altor urmări ale încălzirii globale, ci de liderii lumii, de președinții marilor companii, de mogulii media, deci de oameni care nu se gândesc în primul rând la salvarea planetei, ci la analizele, graficele și tablourile de date pe care le au în față, de toți acei CEO, CFO, MBA, directori executivi, experți, adviseri, chairmani și alți capi ai structurilor decizionale, financiare, politice, militare, care au ca priorități ținte de vânzări, costuri, marja de profit, interesele acționarilor, obiectivele grupului din spatele lor. Și atunci? Nu ne rămâne decât să luăm această luptă fiecare pe cont propriu (și nu suntem puțini, suntem câteva miliarde și fiecare poate să facă câte ceva) și să strângem rândurile, cei care gândim la fel.

Fiecare locuitor al planetei poate face câteva lucruri simple prin care să contribuie la combaterea încălzirii globale.

Lucruri simple, dar care contează. Scopul lor, mai ales dacă sunt susținute de tot mai mulți oameni este de a reduce cererea de combustibil clasic (petrol, gaz, cărbune), care, prin utilizare, contribuie la creșterea gradului de dioxid de carbon din atmosferă.

Folosirea inteligentă a energiei contribuie la scăderea acestui nivel de gaze. Iată lucruri simple pe care le puteți face pentru a ajuta:

1. Reduceți, reutilizați, reciclați

Alegeți produse reutilizabile în loc de cele dispensabile, ambalaje minimaliste, reciclați hârtie, plastic, sticlă, reviste și ziare, precum și doze de aluminiu. Prin reciclarea a numai jumătate din ceea ce folosiți într-o gospodărie, reduceți anual poluarea cu 1.090 de kilograme de dioxid de carbon.

2. Folosiți cumpătat încălzirea și aerul condiționat

Confortul personal este important, dar excesul nu se justifică. Soluții inteligente de izolare a casei vă pot ajuta să economisiți energie atât iarna, cât și vara, prin reducerea nevoilor de încălzire sau a costurilor pentru aer condiționat. Puteți reduce poluarea cu 90 de kilograme de dioxid de carbon pe an (per individ).

3. Alegeți becurile economice

Un bec fluorescent are viața mai lungă decât unul clasic și folosește doar două treimi din energia necesară acestuia, plus că dă cu 70% mai puțină căldură în încăpere. Un scenariu raportat la SUA arată că, dacă fiecare familie ar folosi măcar un bec fluorescent în locul unuia clasic, acest fapt ar reduce cu 40 de miliarde de kilograme emisia de gaze de seră (ca și comparație, ar echivala cu scoaterea din circulație a 7,5 milioane de mașini).

4. Conduceți înțelept și mai puțin

Cu cât folosiți mai rar mașina, cu atât se reduce emisia de gaze, plus că nu mai consumați benzină. Așa că, dacă nu e vorba de o distanță lungă sau de lipsa altor mijloace de transport, încercați mersul pe jos, bicicleta sau mijloacele de transport în comun. Iar dacă, totuși, alegeți mașina, încercați să fiți eficienți: să aveți cauciucurile umflate la nivelul potrivit, motorul îngrijit, sistemul curățat.

5. Cumpărați produse eficiente energetic

Când alegeți o mașină nouă, orientați-vă către una cu un consum mic. Pentru produsele necesare casei, există din ce în ce mai multe variante eficiente energetic, indiferent că e vorba de un bec sau un robot de bucătărie. Încercați să evitați tot ce înseamnă plastic în exces sau orice ce nu poate fi reciclat.

6. Folosiți mai puțină apă caldă

În loc de apă fierbinte pentru duș sau baie, încercați o variantă cu ceva grade mai în jos. Capetele de duș cu jet moderat ajută și ele la reducerea consumului de apă. Mai nou, hainele pot fi spălate și cu apa rece sau doar ușor încălzită la mașina de spălat, nu mai este nevoie să le fierbeți la 90 de grade.

7. Stingeți lumina

Când plecați din casă, închideți becurile și scoateți din priză aparatura electronică. Când sunteți acasă, folosiți lumina doar acolo unde aveți nevoie, nu în toată casa și încercați să nu utilizați toate aparatele electronice și electrocasnice în același timp.

8. Plantați un copac

Oriunde: în grădină, în curtea blocului, în afara orașului, oriunde se poate, plantați un copac. Sau mai mulți. Se vor dezvolta în timp, dar vor contribui, la un moment dat, la absorbția dioxidului de carbon din atmosferă, chiar dacă într-o mică măsură. Însă un copac face mult pentru ecosistemul de care aparține și oricum merită să îl plantați.

9. Încercați energiile alternative

Dacă aveți posibilitatea să folosiți energii alternative, nu ezitați. Deși programele din România nu sunt atât de avansate ca în alte țări în privința susținerii materiale a celor care trec pe energii alternative, totuși, investiția o veți recupera în timp și veți contribui la protejarea mediului.

10. Învățați și încurajați și pe alții

Concluzia? Da, putem combate schimbarea climatică, chiar și prin ceea ce facem acasă, la școală, la locul de muncă, ba chiar și în vacanță. Chiar și un singur lucru bun, un singur gest responsabil făcut constant poate însemna enorm de mult. În cazul Patrului de Reciclare, înseamnă 6.500.000 kg de deșeuri electrice reciclate fără a dăuna naturii.

Bibliografie

- *Mihai E. Șerban, Noua unire cu natura, Editura Universitară*
- *Tim Flannery, Stăpânii climei, Editura Seneca*

I.9. NATURA ÎNCONJURĂTOARE ȘI NATURA UMANĂ. STRUCTURI DESCHISE PRIVIND RAPORTUL DINTRE ELEVI, LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ PREDATĂ ÎN ȘCOLI ȘI ECOLOGISM

*prof. Ramona Labici,
Colegiul Național Bănățean Timișoara*

Motto: „Și deodată-n jurul meu natura/se făcu un, cerc de-a dura...” (N. Stănescu)

Abuzată în vremurile noastre, natura înconjurătoare are poate mai mult ca niciodată nevoie să fie îngrijită și chiar protejată de cel care se află în vârful lanțului trofic, omul, devenit poate unul dintre cei mai mari agresori ai planetei. Fenomene meteorologice dintre cele mai stranii devin uneori „virale” în social media, însă câți dintre cei care au diverse reacții virtuale (proteste, semnări de petiții, distribuire de conținut, like-uri sau dislike-uri etc.) ar fi și dispuși să renunțe la unele aspecte ale confortului (de exemplu, să nu mai circule cu o mașină poluantă în favoarea mijloacelor de transport în comun sau să dea mai mulți bani pe un detergent nepoluant, dar poate nu la fel de eficient)?

„Cei mari nu prea au grijă de natură, mai mult celor mici ne pasă de ea.” - a afirmat cu o candoare deconcertantă eleva Colegiului Național Bănățean (C.N.B.), Carina, în vârstă de unsprezece ani. După ce a învățat la ora de limba și literatura română să redacteze corect o scrisoare, i-a scris domnului primar să îl informeze despre diversele abuzuri la adresa naturii, pe care ea le-a sesizat în rândul adulților, dar și al elevilor mai mari. Colegi de-ai Carinei au redactat diverse scrisori de solidaritate adresate direct planetei, Geee, pentru a o asigura de cooperarea lor și pentru a-și lua angajamente serioase în ceea ce privește relația cu ea. Iată un asemenea exemplu: „Bună, probabil ești supărată pe noi deoarece îți poluăm apele, îți omorâm

animalele și te distrugem încet-încet, dar noi, Roxana, Alexandra și Alessia, suntem trei eleve de la C.N.B. din clasa a VI-a E și vrem să facem lumea un loc mai bun și să le arătăm oamenilor în ce pericol ești, ca să te salvăm. Cred că te întrebi cum, ei bine, îți vom spune acum. [...] Pentru început, Australia arde. Au ars în jur de 6 milioane de hectare, iar o mulțime de animale și-au pierdut casa, iar altele au murit în foc. Cel mai probabil din cauza încălzirii globale, dar cel mai grav este că majorității oamenilor nu le pasă, iar asta chiar este crunt.” Din nou, se poate observa că adulții sunt considerați de cei mici iresponsabili în ceea ce privește relația cu mediul înconjurător.

Tânăra generație, numită adesea „a fulgilor de nea” , din cauza unei sensibilități și chiar vulnerabilități puse de psihologi pe seama dependenței prea mari de tehnologie, în mod paradoxal pare și foarte dispusă a trăi autentic și sincer diverse aspecte ale vieții culturale pe care generațiile anterioare s-au mulțumit să le păstreze în spații relativ închise, în muzee, în case memorialistice, în biblioteci etc. Un proiect interesant în acest sens, și anume realizarea unui parc de aventuri „Eminescu”, l-au propus din nou trei eleve ale clasei a VI-a E de la C.N.B. Citirea poeziei eminesciene ar deveni o adevărată aventură a spiritului și ar fi promovată în mediul poate cel mai potrivit unui romantic, dat fiind că în perioada romantismului, tema naturii a fost una dintre cele care au inspirat cele mai frumoase poezii. În ce privește raportarea tinerilor de acum la Eminescu, așa cum afirma Ioana Em. Petrescu, „Eminescu a fost și este contemporan cu toate generațiile ce i-au urmat și care s-au definit definindu-l.” Este interesantă raportarea la Eminescu însă într-un context eco, respectiv în cadrul unui parc de aventuri care este atât de valorizat de tinerii din ziua de azi.

„Hai în codrul cu verdeață” este una dintre chemările adresate de iubita dionisiacă unui iubit prea contemplativ sau idealist, în poemul eminescian Floare albastră. Pe lângă motivul literar al codrului, apare și acela al apelor, fie sub forma lacului, a mării sau a pâraielor, de asemenea, motivul florilor de tei, al lunii argintii, al pădurilor de mesteceni etc. Natura reprezintă cadrul cel mai propice desfășurării poveștilor de iubire și totodată un aliat valoros în lupta de apărare împotriva invadatorilor. Un exemplu elocvent îl reprezintă celebra observație a personajului Mircea cel Bătrân din poemul eminescian Scrisoarea III: „... tot ce mișcă-n țara asta, râul, ramul, mi-e prieten numai mie/Iară ție dușman este...”.

În literatura populară relația dintre om și natură este una dintre cheile de boltă ale atitudinii față de mediul înconjurător. Personajele au capacitatea de a vorbi în mod direct cu animalele, cu insectele, cu peștii etc., iar eroii aleg întotdeauna să protejeze natura: Aleodor Împărat din basmul omonim întâlnește în periplul său inițiativ o știucă despre care naratorul popular afirmă că „se zbătea de moarte pe uscat”, dar, la rugămintea ei, o aruncă în apă; întâlnește apoi un corb cu o aripă ruptă și, din nou, optează pentru salvarea acestuia, apoi un tăune pe care alege să nu îl strivească, iar natura îl va ajuta la rândul ei atunci când o va invoca prin intermediul solzișorului, peniței sau pufulețului din aripă, primite drept recunoștință de la ființele salvate. Citirea operelor literare populare poate fi o metodă de dezvoltare a responsabilității față de natură prin identificarea cititorilor cu atitudinea protagoniștilor care devin astfel eroi civilizatori.

O relație oarecum neobișnuită pentru un occidental se instituie între protagonistul eponimă a romanului Maitreyi, de Mircea Eliade și un pom numit generic „Șapte frunze”: „m-am îndrăgostit de unul înalt și mândru, dar atât de gingaș, de mângâietor... Nu mă mai puteam despărți de el. Stam ziua întreagă îmbrățișați și îi vorbeam, îl sărutam, plângeam. Îi făceam versuri, dar fără să le scriu [...]”. Sora eroinei are la rândul ei un copac pe care îl hrănește cu alimentele consumate de ea însăși, iar la un moment dat adresează o întrebare retorică splendidă: „De ce un pom trebuie să fie fermecat să poată vorbi?”. Reacția naratorului este una rațional-conceptuală, identificând panteismul specific structurii omului oriental. O ilustrare a acestei concepții în ceea ce privește raportul dintre natură și divinitate este și afirmația deosebit de plastică a lui Arthur Young: „Dumnezeu doarme în minerale, se trezește în plante, umblă în animale”.

La poezii simbolști apare din nou tema naturii, dar aceasta este văzută ca oglindind criza omului modern. Acesta, în contextul existenței unei multitudini de mijloace de comunicare, se vede mai singur ca niciodată, de aceea, în poezia Decor, de George Bacovia, solitudinea va fi atribuită inclusiv mediului exterior: „Copacii albi, copacii negri/Stau goi în parcul solitar/Decor de doliu funerar/Copacii albi, copacii negri.” Capacitatea de identificare cu natura este de asemenea atât de mare încât eul liric simbolist poate percepe aspecte de dincolo de manifestare: „Aud materia plângând”- va afirma George Bacovia în poezia Lacustră. Vasile Fanache se raporta la această imagine auditivă ca la „auzul prelungitului plâns, menit să înlătore măcar o parte din vălul interpus între sine și lumea din afară, resimțită acum ca o <soră>.” Este foarte sugestivă relația de fraternitate evidențiată de exegetul clujean, atribuită unui eu liric căruia i se atribuie prioritar starea de solitudine existențială, dar nu și în raport cu natura înconjurătoare, cu care se simte consubstanțial.

S-a iscat o adevărată polemică între moderniști și tradiționaliști care le reproșează primilor pierderea legăturii om-natură și îndepărtarea de la o anumită normă morală în care sentimentul sacrului era trăit la modul plinar. Personajele sadoveniene, printre care speologul Stamat din romanul Creanga de aur și Vitoria Lipan din opera literară Baltagul sunt refractare la apariția tehnologiei care îl deviază pe om de la anumite ritmuri naturale integratoare. Totuși, așa cum arăta Dumitru Pop , „când nevoile îi impun, acceptă chiar să vorbească prin <sârmă>”, deci nu exclud cu totul recurgerea la elementele tehnologiei moderne. Însă ele dețin un tip de cunoaștere și de raportare la natură care le permite să citească semne incompreensibile pentru o ființă umană a timpurilor moderne: Vitoria Lipan intuiește din felul în care este îndreptat cocoșul (animal psihopomp) spre poartă și din visul în care soțul ei trece călare o apă neagră că ceea ce s-a petrecut este de domeniul trecerii în lumea cealaltă. Iar în cazul personajului Kesarion Breb din romanul Creanga de aur, despre care Ov. S. Crohmălniceanu afirma că tinde spre zona hagiografiilor , intuiția personajului este adusă la nivel de clarviziune, protagonistul putând comunica în mod direct cu păsările sau cu animalele, precum în literatura populară.

Neomodernismul arată mai degrabă spiritul feminin fiind interesat de tot ceea ce înseamnă natură și simplitate, astfel că în poemul sorescian Poveste, eul liric realizează o confesiune de un puternic metaforism: „Sufletul tău funcționează cu lemne/Al meu, cu electricitate”. Electricitatea ar putea fi aici văzută ca o

stilizare a rațiunii, a discriminării, dar și a artificialității, respectiv a tehnologizării de care omul modern este atât de preocupat. De asemenea, la neomoderniști trăirea de către eul liric a unor sentimente intense de fericire face ca natura să se ordoneze într-un spațiu al perfecțiunii, sugerate printr-un imagism poetic geometrizat: „Și deodată-n jurul meu natura/Se făcu un cerc de-a dura”. Oare trăirea unor stări consonante să fie cheia spre o mai bună raportare la mediul înconjurător, care devine astfel o reflectare a nivelului de conștiință al umanității?

În cadrul unui exercițiu de captare a atenției, când scaunul profesorului a devenit o mașină a timpului în care au urcat pe rând mai mulți elevi din clasa a XI-a MI 1 de la C.N.B., Vlad a „vizualizat” cum oamenii viitorului au ca prioritate ecologismul, care va fi un „must do” al umanității. Din fericire, chiar și în contemporaneitate, există din ce în ce mai mult o preocupare activă în ceea ce privește grija față de natura înconjurătoare, un exemplu minunat fiind adoptarea recentă de către autoritățile filipineze a unei legi care obligă elevii și studenții să planteze zece copaci pentru a-și putea lua diploma. Pe când și la noi?

Note:

1. Fox, Claire, *I find that offensive!*, Bitebach Publishing, London, 2018
2. Petrescu, Ioana Em., *Studii de literatură română și comparată*, Ed. Casa Cărții de Știință, 2005, pp. 247
3. Aleodor Împărat, Ed. Paralela 45, Pitești, 2012
4. Pop, Ion, *Dicționar analitic de opere literare românești*, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2007, pp. 495
5. *Idem*, pp. 80
6. Crohmălniceanu, Ovid S., *Cinci prozatori în cinci feluri de lectură*, Ed. Casa Românească, București, 1984
7. Sorescu, Marin, *Moartea ceasului*, Ed. Tineretului, București, 1966

Bibliografie:

- Eminescu, Mihai, *Poezii*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2008
- Petrescu, Ioana Em., *Studii de literatură română și comparată*, Ed. Casa Cărții de Știință, 2005
- Sadoveanu, Mihail, *Baltagul*, Ed. Mihai Sadoveanu, București, 2016
- Sadoveanu, Mihail, *Creanga de aur*, Ed. Casa Românească, București, 2007
- Crohmălniceanu, Ovid S., *Cinci prozatori în cinci feluri de lectură*, Ed. Casa Românească, București, 1984
- Aleodor Împărat, Ed. Paralela 45, Pitești, 2012
- Bacovia, George, *Plumb*, Ed. Gramar, 2007
- Pop, Ion, *Dicționar analitic de opere literare românești*, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2007
- Eliade, Mircea, *Maitreyi*, Ed. Cartex, București, 2000
- Stănescu, Nichita, *O viziune a sentimentelor*, Ed. Pentru Literatură, București, 1964
- Sorescu, Marin, *Moartea ceasului*, Ed. Tineretului, București, 1966

I.10. NEMATOZII DIN SISTEMELE AGRICOLE

*prof. Violeta-Lăcrămioara Miclăuș,
Colegiul Național Bănățean Timișoara*

Nevertebratele cuprind variate și numeroase grupe de viețuitoare, dintre care amintim pe cele mai importante: nematozii, moluștele, râmele și enchitreidele, acarienii și insectele. Acestea se întâlnesc în diferite sisteme ecologice, constituind verigi ale lanțuri lor trofice, având rol în circulația materiei, respectiva substanței și energiei. Distrugerea unei specii lasă un gol în nivelurile trofice și periclitează buna funcționare a biosferei. Astfel, se impune protejarea ecosistemelor naturale, adică păstrarea intactă a tuturor componentelor trofice.

Aceste sisteme ecologice au o rețea trofică foarte dezvoltată, alcătuită din numeroase specii de producători (plante lemnoase și ierboase, perene și anuale) și consumatori de toate gradele (primari, secundari etc.) cu mecanismele de reglare funcționale (extern și intern), având un echilibru biocenotic stabil. Ecosistemele agricole, care au ca producători, de regulă o singură specie de plante (terenurile cultivate cu plante agricole și horticole) și au un număr redus de consumatori (dăunători și zoofagi) au echilibrul biocenotic foarte nesigur și instabil. Din această cauză, plantele de cultură trebuie protejate adesea de invaziile dăunătorilor (PAȘOL, 2002).

Nematozii fac parte din clasa Nematoda, care aparține încregăturii Nematelminthes. Sunt larg răspândiți în natură, populând diferite medii (mări, râuri, lacuri, solul). Se întâlnesc la om, animale și plante.

Vătămările provocate de nematozi pot fi directe, determinând perturbări fiziologice și biochimice, și indirecte, ca vectori ai unor boli (micoze, bacterioze și viroze). Pentru agricultură prezintă importanță ordinele: Tylenchida (clasa Secernentea) și Dorylaimida (clasa Adenophorea). Aceste ordine sunt parazite la plante și determină diminuarea calitativă și cantitativă a recoltelor.

Fauna nematozilor fitoparaziți, din culturile agricole din România, este alcătuită din 104 specii, dintre care 86 de specii sunt încadrate în 14 familii, în ordinului Tylenchida, și 18 specii, din 5 familii, cuprinse în ordinul Dorylaimida (BOGULEANU, 1988, în PAȘOL, 2002).

Speciile mai importante de nematozi dăunători plantelor sunt următoarele: *Ditylenchus destructor* Thome, *D. dipsaci* Kuhn, (Tylenchidae), *Anguina tritici* Steinb. (Anguinidae), *Heterodera schachtii* Schmidt., *Globodera rostochiensis* Woll., *G. pallida* Stone (Heteroderidae), *Meloidogyne incognita* Chitw., *M. hapla* Chitw., *M. arenaria* Chitw., (*M. eloidogynidae*), *Aphelenchoides jragariae* Christ. (Aphelenchoididae) din ordinul Tylenchida și *Longidorus elongatus* Thome și Swanger, *Xiphinema americanum* Cobb., *X. brevicolle* Lordello et da Costa, *X. index* Thome et Allen, *X. italiae* Meyl. (Longidoridae) (ROMAȘCU, citat de MANOLACHE & BOGULEANU, 1978, în PAȘOL, 2002).

Dinamica populațiilor este influențată mai ales de nerespectarea tehnologiilor de cultură. Combaterea nematozilor pe cale chimică se practică în sere împotriva speciilor galicole. Utilizarea nematocidelor este extrem de dăunătoare, întrucât distruge fauna și microflora din sol. Din aceste motive, se recomandă

cultivarea plantelor agricole numai în solurile libere de nematozi, folosindu-se totodată soiuri rezistente. În dinamica populațiilor de nematozi dușmanii naturali au un rol redus. Cunoștințele despre speciile de nematozi utili sunt puține. În literatura de specialitate din țara noastră se fac referiri la specii parazite la insecte, preluate din lucrări publicate în străinătate (MIHALACHE, citat de CEIANU & al., 1965; CIUHRUI, citat de CIOCHIA & al., 1997, în PAȘOL, 2002).

Prezența nematodului parazit *Phasmarhabditis hermafrodita* reduce semnificativ populația de limacși din grădini sau din culturile pe suprafețe mari (ANDREW, 2004, în GROZEA 2006). Nematodul *Filipylevineremis leipsandra* este dușman natural al viermelui vestic al rădăcinilor de porumb *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte (GROZEA, 2006).

Bibliografie:

- GROZEA Ioana, 2004, *Zoologie agricolă. Curs, Timișoara, Editura Mirton.*
- GROZEA Ioana, 2006, *Entomologie specială, Timișoara, Editura Mirton.*
- PAȘOL Paul, 2002, *Conservarea biodiversității nevertebratelor, în Conservarea biodiversității speciilor vegetale și animale, București, Editura Academiei Române, p. 157-170.*

I.11. ARTA CA ECOLOGIE: REGÂNDIND UTILUL ÎN CADRUL INUTILULUI

*prof. Mihaela Meral Ahmed,
prof. Victor Gingiu,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara,*

În acest articol ne propunem să evidențiem inițiativa unor artiști de a lucra cu obiecte deja utilizate reciclându-le și oferindu-le o nouă șansă de a ne transforma mediul. Dincolo de toate diferențele dintre lucrările analizate succint în cele ce urmează vom sublinia existența unei similitudini – crearea noului din vechi, a ceea ce mai poate avea o utilitate din ceea ce a fost util dar și-a epuizat resursele. Mesajul articolului este unul extrem de pozitiv deoarece se încearcă o revitalizare a unor obiecte ce par să își fi epuizat potențialul.

1. Contextul – o dialectică a noului

Duschamp este „strămoșul” artei ready-made, mișcare ce a inspirat și arta conceptuală prin utilizarea obiectelor preexistente. Accentul se pune în acest caz pe conceptul lucrării mai mult decât pe execuție. Din ceva vechi, folosit, ceva ce devine cu timpul inutil se poate crea ceva „nou” în sensul unei alte utilizări. Artă este și ea ceva în sens strict ceva inutil, de fapt este inutilul prin excelență în sensul că nu ne poate acoperi nevoile de bază din piramida lui Maslow, ea corespunde mai degrabă împlinirii nevoilor de la vârful piramidei. În sensul acestui parcurs al obiectului din ceva vechi artiștii obțin noul iar o dată cu integrarea

lucrărilor în sistemul cultural preexistent, prin uzura imaginii societatea „învechește” încă o dată, prin expunere și supra-expunere, obținând din nou ceva „vechi”.

2. Cei care transformă vechiul în nou

Clare Graham artist canadian ce lucrează cu materiale reciclate apreciază patina timpului de pe obiectele ce le utilizează (cea mai mare parte dintre acestea fiind capace, etichete, diferite părți ale ambalajelor). Această patină este o dovadă a vieții acestor obiecte.

Mbongeni Buthelezi din Africa de Sud „pictează” cu benzi din plastic topite peste o „pânză” realizată tot din plastic topit, tot acel plastic este reciclat. Acesta susține că arta nu trebuie să fie realizată din materiale scumpe, el este fascinat de felul în care poate construi plecând de la „nimic”, un nimic cu o istorie, cu o viață anterioară. Lucrările sale arată precum picturile în ulei însă o dată ce înțelegi din ce sunt făcute mesajul lor devine unul mai profund, unul ecologic.

Anita Dube în instalația sa *Silence, Blood Wedding* utilizează scheletul pe care l-a folosit tatăl său pentru a studia medicina pentru a realiza aproape niște bijuterii din oase îmbrăcate în catifea roșie și ornate cu diverse mărgele. Instalația sa arată acele oase „înfrumusețate” printr-o împodobire, nunta fiind un moment semnificativ din existența umană însă trimitând la un moment și mai definitoriu, moartea. Este vorba despre apropierea morții tatălui artistei deoarece proximitatea acestui eveniment este contextul realizării instalației.

3. O estetică etică sau potențialul lucrurilor banale

Potențialul lucrurilor banale deschide acea uimire identificată din cele mai vechi timpuri cu mirarea ce stă la baza preocupărilor filosofice. Există artiști care utilizează materiale provenind din obiecte cu semnificație pentru ei, sau chiar obiectele ca atare (cazul Anitei Dube) și artiști care utilizează obiecte ce nu par să aibă nici o importanță pentru nimeni, așa zise reziduri ale societății, obiecte care ar fi altfel destinate „morții”, obiecte care altminteri ar fi distruse. Probabil ultimii sunt cei mai relevanți pentru acest articol. Cred că această tendință de a acorda o nouă viață unor lucruri care altfel ar fi distruse este o tendință ce se opune creării artificiale a rarității și exploatării acestei rarități în scopuri comerciale de marile companii din industria modei. Articolele nevândute de mari nume ca Chanel sau Louis Vuitton sunt arse pentru a nu intra la reduceri și pentru a păstra aura de produse de lux ce nu pot fi achiziționate și purtate de oricine. Credem că artiștii ce folosesc materiale reutilizate produc o tendință situată la antipodul acestui elitism susținând că orice poate fi artă și arta poate fi și chiar este o parte a vieții fiecăruia dintre noi.

Există o candoare, o naturalețe a obiectelor banale care le face relevante, le scoate din anonimat, le pune în lumina potrivită, dar mai mult decât aceste considerații de ordin mai degrabă estetic, există și o latură etică a acestor gesturi. Nu numai că artistul se erijează în postura de creator aducând la viață obiecte uitate, el îl invită și pe receptor să participe la această revitalizare a obiectului, desigur, nu neapărat direct, ci prin mesajul transmis, mesaj profund ecologic și profund umanist. Suntem chemați să reflectăm asupra obiectelor din viața noastră și asupra realțiilor dezvoltate cu aceste obiecte. Acest tip de artă este una

aproape imersivă deoarece toți participăm regândind rolul nostru în mijlocul obiectelor deoarece această revitalizare nu este doar a obiectelor din jurul nostru ci și a noastră. Raportul obiect-subiect început în istoria gândirii de la scindarea modernă și continuat până la apariția gândirii postmoderne este cumva inversat. Dacă o dată cu începuturile modernității subiectul s-a separat de obiect devenind subiect cunoscător și transformând obiectul în obiect de observat acum este posibilă o inversare a acestui raport, observând obiectul și devenind obiect suntem puși în situația nu numai de a urma imperativul categoric kantian și de a-l considera pe celălalt întodeauna ca scop și niciodată numai ca mijloc dar de a ne identifica cu obiectul și de a empatiza cumva cu acesta. Viața noastră nu mai poate fi separată de cea a obiectelor din jurul nostru, noi nu ajungem să creăm spațiul ambiant în aceeași măsură în care spațiul ambiant ajunge să ne creeze pe noi. Cumva regândirea unui posibil rol a obiectelor „moarte” este un act de autoreferențial, un act de mirare, de reconsiderare, obiectele devenind pentru noi aproape magice.

4. Concluzii: orice ecologie este un panteism

Aici folosim denumirea de panteism pentru a desemna ideea transformării continue mai mult decât a sacralității tuturor obiectelor animate și inanimate. Orice ecologie este un panteism în sensul că acordă încă o șansă obiectelor și generează o „curgere lină” a transformărilor dintr-un obiect o dată respins. Astfel obiectului i se acordă șansa de a fi inclus încă o dată în circuitul obiectelor semnificative. În gestul de recondiționare a un obiect preexistent al unor artiști am identificat această capacitate de reabordare a unui sens obiectului, de reintroducere a obiectului într-un circuit al semnificației, într-un sistem. Acest gest nu este numai încărcat de semnificații etice și ecologice ci este aproape un gest de sacralizare a obiectului. Este ca și cum artistul acordă un „nou sens” vieții obiectului prin rescrierea funcțiilor sale. Dacă obiectele ne transformă așa cum susținea Jean Baudrillard noi avem la rândul nostru capacitatea de a le transforma prin regândirea, într-o manieră creativă, a raporturilor noastre cu ceea ce nu ne mai este de folos.

Bibliografie:

- *Baudrillard, Jean (1996) Sistemul obiectelor. Echinox: Cluj.*
- *Kant, Immanuel (2010) Critica Rațiunii Practice. Univers Enciclopedic: București.*

Webografie:

- <https://thevcs.org/gomer-and-hosea/you-will-call-me-my-husband>

CAPITOLUL II. DIN ACTIVITĂȚILE ȘCOLILOR NOASTRE

II.1. ASPECTE PRIVIND REFORMA CURRICULARĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Educația ecologică – opțional integrat - un instrument de lucru util în dezvoltarea competențelor cheie

*prof. Rodica Beicu,
prof. Sorin Ionescu
Colegiul Național Bănățean*

*”Învățăm mai mult căutând răspunsul la o întrebare și nereușind să îl găsim, decât atunci când
răspunsul ni se oferă pe tavă” Lloyd Alexander*

Competențele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Începând cu anii 80-90 ai secolului trecut, majoritatea sistemelor de educație trec prin diverse reforme ca urmare a presiunii tot mai mari pentru o educație de calitate pentru toți care să satisfacă totodată nevoile tot mai sofisticate ale individului și solicitările, fără precedent ca dinamică, din societatea cu ritm înalt de dezvoltare, pe care în zilele noastre o numim „a cunoașterii”. Aceste reforme pun în prim plan curriculumul centrat pe nevoile celui care învață. Cu precădere la granița dintre milenii, acest curriculum devine dezvoltat pe baza unor sisteme de generare unde competența este elementul fundamental.

Reforma curriculară a învățământului preuniversitar are în vedere operarea cu noțiunile de arie curriculară, trunchi comun, curriculum la decizia școlii; prezentarea disciplinelor de studiu în șapte arii curriculare, ceea ce asigură coerența structurală a planurilor-cadru pentru nivelurile diferite de școlaritate.

Continuitatea planurilor-cadru pentru gimnaziu cu planurile-cadru pentru primar are, în esență, în vedere relația cu profilul de formare determinat de competențele cheie. Profilul de formare al absolventului de primar este inclus în Metodologia privind aplicarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul primar (Anexa 7 la OMEN nr. 3371/ 12.03.2013). Profilul de formare al absolventului de gimnaziu, structurat de competențele cheie, este inclus în Nota de fundamentare a planurilor cadru de învățământ pentru gimnaziu. Realizarea acestuia a presupus stabilirea, pornind de la descriptorul competențelor cheie, de la finalitățile învățământului preuniversitar (derivate din idealul educațional), a unui nivel de dezvoltare a competențelor cheie, corespunzător nivelului de învățământ gimnazial. Totodată, renunțarea la plaja orară pentru numărul de ore/săpt. alocat într-un an școlar pentru disciplinele de trunchi comun caracterizează și planurile-cadru pentru primar și planurile-cadru pentru gimnaziu. În planurile-cadru pentru primar plaja

orară este menținută pentru numărul de ore/ săptăm. alocat curriculumului la decizia școlii/disciplinelor opționale, precum și pentru numărul total de ore/săpt. În planurile-cadru pentru gimnaziu, plaja orară este menținută pentru numărul de ore/ săptăm. pe arie curriculară, pentru numărul de ore/ săptăm. alocat curriculumului la decizia școlii/disciplinelor opționale, precum și pentru numărul total de ore/săpt.

Continuitatea programelor școlare din gimnaziu în raport cu cele din primar constă în utilizarea modelului de proiectare curriculară pe competențe și în utilizarea aceleiași structuri a programei școlare.

Aceste elemente de continuitate primar-gimnaziu reprezintă, în același timp și elemente de noutate pentru dezvoltarea curriculară din gimnaziu, cu perspectivele continuării în aceeași manieră în învățământul liceal, din anul școlar 2021-2022.

Structura programelor școlare pornește de la un profil de formare, structurat pe baza competențelor cheie europene. Nucleul tare al programei în reprezintă asocierea dintre competențele specifice cu activitățile de învățare. Documentul curricular care reglează activitatea cadrului didactic este programa școlară. Activitatea desfășurată de profesor cu elevii în clasă presupune raportarea profesorului la prevederile programei și la spiritul acestor prevederi anterior desfășurării propriu-zise a acestei activități.

Proiectarea demersului didactic este o premisă a aplicării programei școlare la clasă; constituie, astfel, o activitate prin care profesorul își propune etape și acțiuni de parcurs și de realizat în predare-învățare-evaluare.

Proiectarea demersului didactic se realizează prin raportare la programa școlară și presupune:

- lectura integrală și personalizată a programei școlare;
- elaborarea planificării calendaristice;
- proiectarea unităților de învățare.

Programa unei discipline de opțional se elaborează după modelul de proiectare pe competențe al programelor de trunchi comun în vigoare pentru clasa respectivă și are aceeași structură cu respectivele programe de trunchi comun.

Disciplinele opționale au aceeași semnificație atât la învățământul primar cât și în învățământul gimnazial, fiind considerate materii de sine stătătoare.

Fac parte din Curriculum-ul la decizia școlii (CDS) orele alocate pentru dezvoltarea ofertei curriculare proprii fiecărei unitati de învățământ. Prin aceasta ofertă curriculară se asigură cadrul pentru susținerea atât a unor performanțe diferențiate, cât și a intereselor specifice de învățare ale elevilor.

Aceasta structurare asigură elevului posibilitatea să opteze în cunoștință de cauză pentru propriul traseu de formare.

Sunt predate după programele școlare realizate de propunător (profesori/învățători) și care au fost aprobate și avizate (de școală/liceu, respectiv inspectorii de specialitate din ISJ/ ISMB). Programele școlare, după aprobare, devin documente oficiale și sunt obligatorii.

Vor fi avizate acele opționale pentru care școala dispune de cele mai bune resurse umane (profesori/învățători) și materiale, potrivit intereselor și aptitudinilor elevilor.

Oferta curriculară centrată pe aprofundarea competențelor cheie și pe dobândirea competențelor disciplinare creează premise favorabile pentru reușita absolventului:

- în plan social prin: comunicare, gândire critică, luarea deciziilor, utilizarea eficientă a informației;
- în plan profesional prin: posibilitatea continuării studiilor, în aceeași specializare, dar și în specializări conexe.

În vederea aprobării și derulării unui curs opțional, profesorul propunător trebuie să realizeze o programă. Sunt prezentate mai jos repere de proiectare pentru programele de opțional conform noului Curriculum național.

1. Programa de opțional se elaborează după modelul de proiectare pe competențe al programelor de trunchi comun în vigoare pentru clasa respectivă și are aceeași structură cu respectivele programe de trunchi comun.

2. Structura care se utilizează pentru elaborarea programelor de opțional include:

- Notă de prezentare
- Competențe generale
- Competențe specifice și exemple de activități de învățare
- Conținuturi
- Sugestii metodologice
- Bibliografie

Structura prezentată mai sus se utilizează la elaborarea programelor de opțional pentru gimnaziu, începând cu anul școlar 2020-2021.

Nota de prezentare precizează statutul disciplinei de studiu, face trimiteri la contribuția disciplinei la profilul de formare al absolventului, motivează cursul propus (de exemplu, din perspectiva nevoilor de învățare pe care le au elevii, nevoilor comunității locale). De asemenea, este prezentată succint structura programei și semnificația termenilor utilizați.

Competențele generale se raportează la competențele generale ale disciplinei de trunchi comun și reflectă contribuția opționalului propus la profilul de formare al absolventului. Este necesar ca acestea să constituie categorii de operare definitorii pentru disciplina/ problematica/ tematica abordată.

Competențe specifice și exemple de activități de învățare. Competențele specifice vor fi formulate după modelul celor din programele școlare pentru disciplinele de trunchi comun, dar nu vor fi reluări ale acestora. Dacă opționalul ar repeta competențele specifice ale programei școlare pentru o disciplină de trunchi comun, atunci opționalul respectiv nu ar aduce nimic nou din punctul de vedere al rezultatelor așteptate ale învățării. Pentru un opțional de o oră pe săptămână este rațional să fie definite și urmărite 5-6 competențe specifice. O competență specifică este corect formulată dacă definește un rezultat așteptat al învățării care poate fi performat și verificat. Exemplele de activități de învățare reprezintă sarcini de lucru prin care se dezvoltă competențele specifice la elevi.

Conținuturile includ acele aspecte care oferă baza de operare pentru formarea competențelor. Ca și în cazul programelor disciplinelor de trunchi comun, conținuturile incluse în opțional nu sunt un scop în sine, ci mijloace informaționale pentru formarea competențelor.

Sugestiile metodologice vor include recomandări referitoare la strategiile didactice, tipuri de exerciții (care susțin formarea competențelor la elevi), precum și modalități de evaluare.

Pentru facilitarea demersului de elaborare a unei programe de opțional prezentăm în continuare o listă de verificare pe care o poate utiliza profesorul propunător urmărind componentele programei propuse:

→ Notă de prezentare

- este precizat statutul disciplinei de studiu?
- este o legătură nemijlocită între intențiile formative ale disciplinei și profilul de formare al absolventului?
- este precizată structura programei școlare și semnificația principalilor termeni utilizați?

→ Competențele generale:

- reflectă profilul de formare al absolventului?
- reprezintă categorii de operare definitorii pentru disciplina/ problematica/ tematica abordată?
- sunt reflectate în competențele specifice?

→ Competențele specifice sunt:

- derivate din competențele generale?
- distincte sau se repetă?
- formulate prin utilizarea unor verbe adecvate?
- măsurabile (reflectă rezultate ale învățării care pot fi puse în evidență)?
- în număr rațional?
- adecvate vârstei elevului?
- altele, comparativ cu programa de trunchi comun?

→ Activitățile de învățare:

- conduc la dezvoltarea competențelor specifice propuse?
- pot fi organizate efectiv?
- presupun implicarea nemijlocită a elevului?
- valorifică experiența, contextele de învățare și cultura specifice vârstei elevului?
- sunt stimulative pentru participarea elevilor?

→ Conținuturile sunt:

- decupaje didactice relevante pentru domeniul de studiu respectiv?
- o resursă cuprinzătoare pentru structurarea competențelor specifice?
- accesibile elevilor? (ancorate în/ provenind din cultura actuală?)

→ Sugestiile metodologice:

- promovează o învățare centrată, în mod real, pe elev?

- fac trimitere la o diversitate de contexte de învățare?
- includ referiri la modul de realizare a evaluării continue, formative?

→ Bibliografia:

- este relevantă pentru domeniul de studiu respectiv?
- include și lucrări recente?

Bibliografie selectivă

- *Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național. Document de politici educaționale, versiune de lucru, Institutul de Științe ale Educației, mai, 2016. Disponibil la adresa <http://www.ise.ro/?s=document+politici%2C+mai+2016>.*
- *Metodologia privind elaborarea și aprobarea curriculumului școlar – planuri-cadru de învățământ și programe școlare, (aprobată prin ordinul ministrului educației naționale nr. 3593/18.06.2014). Disponibilă la adresa <http://www.ise.ro/metodologie-privind-elaborarea-si-aprobarea-curriculumului-scolar> (accesată în 10 ianuarie 2019).*
- *Planuri-cadru de învățământ pentru învățământul primar, aprobate prin OMEN nr.3371/12.03.2013. Disponibile la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx> (accesate în 10ianuarie 2019).*
- *Planuri-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial, aprobate prin OMENCS nr. 3590/5.04.2016. Disponibile la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx>*
- *Ordin privind modificarea și completarea OMENCS nr. 3590/2016 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial. Disponibil la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx> .*
- *OMEC nr. 3638/11.04.2001 cu privire la aplicarea Planului-cadru de învățământ pentru clasele a V-a – a VIII-a. Disponibil la adresa <http://programe.ise.ro/Actuale.aspx>.*
- *COUNCIL RECOMMENDATION of 22 May 2018 on key competences for lifelong learning (2018/C 189/01). In: Official Journal of the European Union, C 189/1, 2018. Disponibil la adresa: [https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604\(01\)&rid=7](https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018H0604(01)&rid=7).*
- *Recommendation of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning (2006/962/EC). In: Official Journal of the European Union, L 394/10, 2006, pp. 10-18. Disponibil la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006H0962&from=EN>*
- *DeSeCo (Definition and Selection of Competences). Strategy Paper, OECD, 2002*
- *Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999.*
- *Suport curs Proiect CRED, 2020*

II.2. OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE RELIGIE

**prof. Nadia Stănilă,
Colegiul Național Bănățean**

În perioada 1-5 mai 2019 s-a desfășurat la Oradea Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă unde au participat peste 600 de elevi din întreaga țară.

Județul Timiș a fost reprezentat de 13 elevi din clasele 5-12. Au obținut următoarele rezultate:

•Premiul 1, Stănila Anastasia, clasa a 5-a, Colegiul Național Bănățean, profesor Stănilă Nadia; •Mențiune, Mingasson Anna Katherine, clasa a 7-a, Școala Gimnazială Nr.19 “Avram Iancu”, Timișoara, profesor Jinga Florina;

•Mențiune, Vultur Andreea, clasa a 10-a, Liceul Teoretic „Grigore Moisil”
Timișoara, profesor Voian Laura.

Dincolo de competiție, Olimpiada Națională de Religie a însemnat conexiune cu oameni frumoși, prietenii tranice și multă bucurie pentru tinerii aflați câteva zile la Oradea.

Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă din acest an a reprezentat o premieră pentru învățământul românesc, prin faptul că s-a extins nivelul de participare la această etapă și pentru clasele a 5- a și a 6-a.

II.3. EXPERIENȚA UNUI CONCURS

*Tudor Fira-Mladinescu, clasa a XIIa SNG,
Colegiul Național Bănățean*

Ideea de a participa la un concurs poate să pară incomodă dar, cu siguranță, reprezintă o provocare. Te gândești că nu ai timp, că trebuie să depui efort sau dacă poți să o faci bine.

Când doamna profesoară de geografie Dana Ghelbere mi-a propus să particip la o astfel de activitate, m-am întrebat ce a făcut-o să mă aleagă.

Eu sunt elev la Colegiul Național Bănățean, secția cu predare în limba germană iar tema aleasă s-a adresat acestui aspect, al alternativei învățământului. Motivația pentru care părinții aleg pentru copii această variantă, așteptările pe termen lung și modul în care copiii percep această alegere a reprezentat un obiectiv al studiului efectuat. A fost pentru prima dată când participam la o cercetare și am învățat că trebuie să respecti o anumită rigoare metodologică. Am învățat că poți folosi mai multe metode de lucru, că este necesar să planifici aplicarea lor și să te încadrezi în criteriul de timp. Pe lângă aplicarea și prelucrarea chestionarelor,

mi s-a părut o experiență interesantă să iau un interviu domnului director al școlii. Am înțeles că trebuie să ai în vedere programarea întâlnirii, pregătirea aspectelor tehnice și selecția unui set de întrebări care să corespundă subiectului.

Studiul a cuprins și o documentare bibliografică care mi-a oferit posibilitatea unor informații despre istoricul școlii din care am învățat și despre înființarea secției germane.

Înscrierea în concurs a necesitat depunerea unei lucrări pentru care, pe lângă prelucrarea datelor, a fost necesar să gândim o anumită structură de redactare a informației iar pentru aspectele tehnice am arătat o atenție deosebită. Până în momentul prezentării în fața comisiei, a urmat o perioadă de concentrare pentru transpunerea informației într-un format sistematizat, logic și cu impact vizual. Slide-urile power point au conținut și imagini sugestive cu activitățile elevilor de la clasele de limba germană, cu modul în care școala s-a implicat în susținerea tradițiilor și obiceiurilor.

Punctul culminant l-a reprezentat momentul susținerii proiectului în fața comisiei. Îmi amintesc emoțiile intense, susținerea doamnei profesoare care m-a așteptat în fața școlii unde se desfășura concursul și m-a încurajat, imaginea de examen în fața comisiei.

Impresiile legate de evaluare pot fi subiective dar sigur, obiectiv, este faptul că am respectat cerințele impuse de expunere, inclusiv încadrarea în timp. Participarea am considerat-o ca pe o experiență utilă pe termen lung, prin raportare la lucrările și prezentările celorlalți participanți. Și, până la urmă, primirea unui premiu reprezintă o recunoaștere și, la final, uiți de efortul depus și de emoții.

În acest proiect, a fost interesant să aflu părerea colegilor și a părinților, ceea ce a fost util în formularea unor concluzii și propuneri.

Un alt câștig pentru care a meritat să-mi investesc timpul în acest proiect a fost modelul profesorului plin de energie și implicat care reușește să te mobilizeze să duci la capăt acțiunile începute. Îi mulțumesc doamnei profesoare Dana Ghelbere pentru toată susținerea pe care mi-a oferit-o.

CAPITOLUL III. UNDEVA ÎN LUME. CĂLĂTORIILE NOASTRE

III.1. DEPRESIUNEA COLINARĂ A TRANSILVANIEI

*Teodora Sârb, clasa a XIIa C,
profesor coordonator Ciprian Frumușescu
Colegiul Tehnic Emanoil Ungureanu, Timisoara*

Geneză: Depresiunea colinară a Transilvaniei (Bazinul Transilvan, Podișul Transilvaniei) a început să funcționeze ca o arie de sedimentare după tectogenezele de la sfârșitul Cretacicului (austriacă, iaramică) și este cea mai mare depresiune din interiorul arcului carpatic. Are un relief colinar, de unde denumirea de colinară, care i se poate atribui depresiunii intercarpatice a Transilvaniei.

Poziție geografică: Se află în interiorul arcului carpatic. **Limite:** Este mărginită de cele trei ramuri carpatice, care își iau numele după poziția față de această zonă depresionară: Carpații Orientali (în est), Carpații Meridionali (în sud) și Carpații Occidentali (în vest). Spre nord-vest există o legătură mai largă cu Dealurile de Vest și Câmpia de Vest prin intermediul Jugului intracarpatic.

Tipuri de roci: Roci sedimentare: argile, gresii, marne, pietrișuri, nisipuri, uneori calcare.

Resurse naturale - subsol: sare, în boltiri numite domuri; singurul zăcământ în stare aproape pură (99%) gazul metan poziționat atât la N de Mureș cât și la S de Mureș.

Relieful: Relieful alcătuit din dealuri cu înălțimi cuprinse între 500-700 m. Se prezintă sub forma unor văi foarte largi, lunci, terase, depresiuni situate la contactul cu munții, dealuri și podișuri. Tipuri și forme de relief : boltiri ale stratelor sub formă de domuri gazeifere; relief structural cu cuate, suprefețe structurale , alunecări de teren pe pantele mari , torenți.

Subdiviziuni - Dealurile și depresiunile de contact (peritransilvane) . Acestea se desfășoară în zona de contact cu munții învecinați.

- **Nord** - Depr. Lăpuș, Culmea Breaza, Dealurile Năsăudului, Dealurile Șieului, Depr. Bistriței, Depr. Budac, Depr. Dumitra, Depr. Șieu, Piemontul Călimani
- **Est** - Dealurile Reghinului, Dealurile Odorheiului
- **Sud** - Depr. Făgăraș, Depr. Sibiului, Depr. Săliștei, Depr. Apold
- **Vest** - Depr. Almaș, Depr. Huedin, Dealurile Feleacului, Culoarul Mureș-Aries.

Principalele diviziuni sunt: **Podișul Someșan, Câmpia Transilvaniei, Podișul Târnavelor.**

Podișul Someșan - Acesta este așezat în partea de nord și nord-vest a depresiunii colinare. Prezintă altitudini cuprinse între 400 și 600 metri altitudine: Dealurile Boiului, Dealurile Ciceului, Dealurile Dejului, Dealurile Clujului, Culoarul Somesului.

Dealurile Mureșano-Someșene (Câmpia Transilvaniei)

Este așezată în centrul Depresiunii Transilvaniei și este limitată la nord de văile Someșului Mic (nord-vest) și Someșului Mare. La sud și sud-est este limitată de către râul Mureș, iar în nord-est se învecinează cu Dealurile Bistriței. Această câmpie prezintă o înălțime medie de aproximativ 500m. Diviziuni: Dealurile Fizesului, Dealurile Sărmașului

Podișul Târnavelor

Această unitate este așezată în partea de sud a Depresiunii Colinare a Transilvaniei și ocupa cea mai mare parte a acesteia. Ocupa teritoriul aflat la sud și est de Mures. Este fragmentat de văile Târnavelor care îl traversează de la est la vest. Diviziuni: Pod. **Târnavei Mici** (nord) , Pod. **Hartibaciului** (sud și sud-est) , Pod. **Secașelor** (sud-vest)

Hidrografia:

Râuri: **Muresul** cu afluenții: Târnavă Mare, Târnavă Mică, Arieșul, Ampoiul Gurghiu; **Oltul** cu Cîbinul și Hârtibaciul; **Somesul** cu afluenții: Someșul Mare, Someșul Mic.

Lacurile: sărate: Ursu (la Sovata), la Ocna Sibiului, la Ocna Dejului, la Ocna Mureș, Cojocna (amenajate mai ales cu scopuri turistice) , iazuri și heleștei: naturale (bararea văilor de aluviuni), antropice (amenajate antropice) , lacurile apărute între valurile de alunecare au format mlaștini și turbării.

Vegetația, solurile:

Vegetația este reprezentată de păduri de foioase.

Solurile cele mai răspândite sunt cernoziomurile levigate bogate în humus și cu fertilitate ridicată (în Câmpia Transilvaniei), solurile argiloiluviale, soluri brune și brune-acide (cambisoluri).

Rezervații naturale:

Există câteva rezervații naturale: Fânațele Clujului; Poiana Narciselor, Pădurea Mociar; Lacul fără fund de la Ocna Sibiului, Ripa Roșie (lângă Sebeș), vulcanii noroioși de la Hașag. Depresiunea Transilvaniei dispune de gaz metan, cărbuni (în cantități mici), sare, precum și o serie de resurse fizico-geografice (hidroenergie, pășuni, păduri, izvoare minerale etc.).

Bibliografie

1. <http://www.oocities.org/dmarioara/deprtrans.htm>
2. <http://bacgeografie.blogspot.com/2014/02/bacalaureat-2014-romania-depresiunea.html>
3. <https://sites.google.com/site/departamentuldegeografie/depresiunea-transilvaniei>
4. <http://www.natura-2000.ro/descrierea-regiunii/descrierea-regiunii>
5. <https://ro.scribd.com/document/184828215/Depresiunea->

III.2. INSULA CORSICA - „PERLA MĂRII MEDITERANE”

***Daria Elena Lingurariu, clasa a IXa F,
profesor coordonator Rusalina Gina Frumușescu
Colegiul Național Bănățean, Timisoara***

Dintre minunatele insule ale lumii face parte și Corsica, aflată în Marea Mediterană ca și teritoriul ce aparține de Franța. Practic, Insula Corsica este situată la vest de Italia, la sud-est de continentul francez și la nord de insula italiană Sardinia. Corsica este o insulă animată, cu un trecut bogat și un prezent care face cinste acestui tărâm superb. Regiunea este perfectă atât pentru turiștii care preferă marea cât și pentru iubitorii muntelui, asta pentru că zona îmbină armonios aceste două forme de relief aparent contrastante. Diversitatea peisajelor precum și conservarea lor într-o formă cât mai naturală, transformă Insula Corsica în “Perla Mării Mediterane”.

Insula poartă pecetea amintirii unor timpuri ce se pierd în negura istoriei. Pe aici s-au perindat fenicienii, grecii, etruscii și siracuzanii, cartaginezii, romanii și bizantinii, dar mai ales pirații. Corsica este încărcată de istorie, de zbucium, de drame și de crime. A fost sub stăpânire romană timp de 700 de ani, până în secolul 5, după care asupra insulei s-au abătut valuri de invadatori: vandalii, ostrogoții, arabii, lombarzii.

După câteva secole în care s-a aflat când sub controlul Genovei, când al Pisei – la acea vreme republici independente, în anul 1769 insula a devenit provincie franceză. Nu a fost un război, nu a fost cucerită, pur și simplu a fost cedată Franței de către Republica Genova ca plată a unor datorii acumulate de-a lungul anilor.

Astfel, în 1768, prin Tratatul de la Versailles, Republica Genova și-a cedat toate drepturile asupra Insulei Corsica către Franța. Înainte de asta, între 1755 și 1769, deci pentru numai 14 ani – perioadă care și în prezent este evocată cu nostalgie – Corsica a fost liberă și a fost condusă de Pasquale Paoli, eroul național al insulei, generalul națiunii corsicane. A fost o luptă de independență față de Genova pe care o începuseră cu 26 de ani înainte, a fost războiul care a golit vistieria genovezilor și i-a determinat să renunțe la insulă. Naționalismul și dorința de independență nu s-au sfârșit niciodată în Corsica, nici chiar în zilele noastre.

După Revoluția Franceză corsicanii au încercat din nou să-și câștige libertatea, și asta în ciuda faptului că împăratul Franței era Napoleon, un corsican. Începând cu 1975 naționalismul a crescut din nou în Corsica, ca reacție la ocuparea a 90% din terenul agricol de către repatriații din Algeria.

Deși Corsica aparține Franței din 1768, corsicanii nu s-au considerat niciodată francezi, ci oameni liberi, iar prin stilul “dolce far niente”, insula pare mai degrabă italiană. Limba oficială este franceza, dar insula are propria ei limbă – corsicana, care este mai asemănătoare cu latina decât italiana sau orice altă limbă de origine latină și foarte apropiată de dialectul genovez.

În 1769 francezii le-au interzis corsicanilor să-și vorbească sau să-și folosească limba, a fost ignorată

secole de-a randul, s-a transmis doar pe cale orală și este deficitară în ceea ce privește gramatica și ortografia. Dar lupta corsicanilor pentru libertate și autonomie își arată roadele: din 1974 limba corsicană a fost recunoscută ca limba regională, a început să fie studiată în școli iar la Universitatea din Corti – vechea capitală a Corsicii Independente, a fost înființat un institut pentru studii lingvistice.

Deși guvernul francez nu dorește să acorde limbii corsicane statutul de limba co-oficială și consideră că nu este posibilă și este nenegociabilă o separare a insulei de Franța, Corsica are un regim administrativ special și diferit de celelalte regiuni franceze – se numește “Colectivitatea Teritorială Corsicană”, asta pentru că populația insulei nu a acceptat termenul de “regiune”.

Corsica este o insulă de o frumusețe pură, salbatică, nealterată de turismul de masă. Luptele separatiste violente și disprețul față de intervenția străină – inclusiv franceză ori mai bine zis “mai ales franceză” – au făcut ca insula să se dezvolte abia de curând ca destinație turistică. A fost descoperită de turiști în mod special după 1969, când se aniversau două secole de la nașterea lui Napoleon. Corsica, patria luptătorilor pentru libertate și independență, își datorează faima marelui împărat francez născut în Ajaccio, capitala insulei, un om care a întrupat esența spiritului corsican și pe urmele căruia se plimbă în prezent cele două milioane de turiști care ajung anual aici.

Turismul are o importanță enormă în economia insulei: 35% din forța de muncă este angajată în serviciile turistice, turismul produce 80% din produsul regional brut iar turiștii cheltuiesc aproximativ 400 milioane de euro în fiecare an. Insula atrage un număr mare de turiști datorită climatului său plăcut și a peisajelor naturale.

Corsica își delectează vizitatorii cu peisaje frumoase și orașele pline de farmec. Una dintre cele mai pitorești așezări este Bonifacio, amplasată în vârful unor faleze de calcar.

Bibliografia:

- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Corsica>
- <https://insule.info/europa/insula-corsica/>
- <https://www.sacalatorim.ro/corsica-putina-istorie/>

III.3. TUNISIA – O ȚARĂ PLINĂ DE SURPRIZE

*Daria Țetcu, clasa a IXa F,
profesor coordonator Rusalina Gina Frumușescu
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Tunisia, oficial Republica Tunisiană este o țară situată în nordul Africii, este cea mai mică țară situată aproape de Munții Atlas. Se învecinează cu Algeria în vest și Libia în est. Numele țării provine de la numele capitalei Tunis. Este țara situată în zona cea mai estică a Maghrebului. Insula cea mai mare este Djerba (514 km²).

Circa 98% din numărul populației sunt arabi și berberi asimilați de arabi. Numai 1,2% din populație sunt berberi. Ca fostă colonie franceză, minoritatea cea mai importantă dintre europeni sunt francezii, urmați de italieni și maltezi. Densitatea populației fiind mai mare în nord unde locuiesc 70% din numărul locuitorilor. 98% din populație sunt musulmani, 1% creștini, 1% evrei și alte religii. Tunisia este o țară musulmană considerată țara seculară, voalul, barba și toate simbolurile religioase este interzis de a fi afișate.

Constituția interzice orice partid politic care are ca bază religia, pentru a se asigura separarea dintre religie și politică. În Tunisia poligamia este interzisă.

Economia Tunisiei s-a dezvoltat rapid, condusă fiind de industria textilă, prelucrarea alimentelor și alte industrii ușoare, turism, minerit. Sectorul agricol include producția de [cereale](#), [măslina](#), [curmale](#), fructe citrice etc.

Tunisia este o țară cunoscută pentru turism. Cele mai mari stațiuni turistice din Tunisia sunt în următoarele orșe: Djerba (insula), Sousse, Hammamet, Monastir, Sfax, Tozeur (oraș-oază).

Turismul în Tunisia este una dintre cele mai dinamice sectoare ale economiei și o sursă importantă de valută pentru țară. Turismul are un efect benefic asupra altor sectoare economice, cum ar fi transportul, comunicațiile, artizanatul, comerțul și construcțiile.

Despre Tunisia:

- Orașul tunisian **Kairouan** este al patrulea cel mai important oraș pentru lumea musulmană, după Mecca.
- Singurul oraș tunisian în care funcționează un metrou este capitala țării, **Tunis**. Restul orașelor se bazează pe autobuze și taxiuri pentru transportul în comun.
- În oaza tunisiană **Kebili** au fost descoperite dovezi arheologice care atestă existența vieții umane în zonă încă din epoca de piatră.
- **Hammamet** este cel mai mare și mai important oraș turistic din Tunisia, începând cu anii 1960. Majoritatea turiștilor care își petrec vacanțele aici sunt europeni.
- Tunisia a avut, de-a lungul timpului, doar trei președinți – pe **Habib Bourguiba**, **Zine El Abidine Ben Ali**, și **Moncef Marzouki**. În prezent își execută mandatul cel de-al patrulea președinte al țării, **Beji Caid Essebsi**.

- Cel mai înalt vârf muntos din Tunisia măsoară **1544 m** în altitudine și poartă numele **Jebel Ech Chambi**.
- Mai mult de un sfert din populația Tunisiei locuiește în orașul capitală **Tunis**. Populația țării este de aproximativ 10 milioane de locuitori.
- Deși Tunisia este considerată o țară arabă, doar aproximativ 10% dintre locuitorii săi provin din arabi, din punct de vedere genetic. Majoritatea populației se trage din populația indigenă, **berberă**.
- Ruinele orașului istoric **Cartagina** se află la doar 10 km de capitala țării.
- În Tunisia s-au filmat mai multe filme de la Hollywood, precum „**Isus din Nazaret**” , „ **Războiul Stelelor**” , „**Pacientul Englez**” sau „**Indiana Jones**” și „**Căutătorii Arcei Pierdute**”.
- De asemenea, Tunisia este cunoscută și pentru faimoasele sale bazaruri și pentru modul unic de a negocia

Bibliografie:

- *WIKIPEDIA*
- *BUNĂDIMINEAȚA.RO*
- *GOOGLE.IMAGINI*

CAPITOLUL IV MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

IV.1. PĂDUREA – MIRACOLUL VIETII

*Andrei-Bogdan Crișan, clasa a VI-a B,
profesor coordonator Nicoleta Petrulescu
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Este prima zi de primăvară, anotimpul renașterii naturii. Fluturașii multicolori se joacă de-a v-ați ascunselea, gândăceii cât un bob de orz se plimbă pe pământul încălzit de soarele din vârful bolții cerești și albinele dibace răpesc florile din somnul iernii. Toate animalele se simt bine. Este o zi așa de frumoasă încât toate vietățile pădurii și-au dat întâlnire în poienița din mijlocul pădurii, locul sacru unde toate tainele codrului sunt bine păstrate.

Toate făpturile din pădure și-au pus podoabele cele mai elegante și s-au îmbrăcat cu hainele de serbare. Începutul anotimpului lor preferat este cea mai bună ocazie de sărbătoare.

Animalele s-au dus în poienița de o frumusețe rară. Iarba verde-smarald ascundea floricele pe cât de micuțe, pe atât de frumos mirositoare. Toți cei prezenți s-au simțit de minune.

Alergând libere, două căprioare gemene au ajuns lângă râul a cărei apa semăna cu o revărsare de diamante. Când s-au oprit din zburdat, să își tragă sufletul, au auzit un peștișor strigând după ajutor. Bietul de el era prins într-o pungă de plastic aruncată în apă. Căprioarele au încercat să îl ajute, dar curentul apei a fost atât de puternic încât le-a tras pe amândouă în apă și le-a dus departe, departe de tot. Păsărelele, împreună cu gândăceii, zburau fericiți deasupra copacilor înfloriți, scăldați în lumina soarelui. Fericirea lor s-a schimbat brusc în tristețe când au observat cei doi puiți de căprioară purtați de apele învolburate.

Împreună, au zburat imediat înapoi în poieniță ca să îi anunțe pe ceilalți de cele întâmplate. Animalele mai bătrâne s-au adunat la sfat și au hotărât că o parte din ele să îi ducă pe toți puii la loc sigur, iar cealaltă parte să se ducă în căutarea celor două căprioare.

Două turturele și trei urși au fost însărcinați să îi ducă pe copii într-un loc mai bun.

Nu știau unde să se ducă, apoi una din turturele a venit cu ideea să meargă într-un loc liniștit, pe care și-l amintea din copilărie. În acel loc ea se juca în trecut cu prietenele ei.

Drumul nu a durat foarte mult, dar când au ajuns nu au fost mulțumiți. Nu era spațiul problema, aveau foarte mult, dar, din păcate, în acel loc, omul și-a făcut simțită prezența. Nu mai existau copacii falnici care au stat odată cu tulpinile rigide îndreptate înspre cerul senin, cu o coroană deasă cu care să se laude că e mai frumoasă decât a altora. Tot ce a rămas din acei pomi erau niște cioturi fără vlagă, din care viața a dispărut de multă vreme. Tot acel teren a fost defrișat. Neputând rămâne acolo, au pornit în căutarea unui loc umbros și răcoros. Spre bucuria lor, au zărit în depărtare un copac. Sleite de puteri au vrut să se așeze la umbra lui, însă mormanul de gunoi din spatele lui, format din PET-uri, doze și ambalaje le-a alungat. Au făcut cale întoarsă și au pornit spre poieniță, având speranța că ceilalți au avut noroc în căutarea puiștilor de căprioară.

Ajunși acolo, au văzut că nimeni nu era în poieniță, așa că au pornit în avalul râului. Au mai mers, au mai mers până când au găsit celălalt grup. Toți se odihneau. S-au așezat lângă ei și le-au povestit cele întâmplate, apoi au pornit cu toții în căutarea celor două căprioare. Nu după mult timp, au zărit două pete de culoare în apa străvezie. Aveau șanse să le salveze, dar, din nefericire, au ajuns în cea mai periculoasă parte a râului, cu stânci ascuțite. Un copac bătrân a observat că puiții de căprioară sunt în primejdie, așa că și-a întins crengile cât de mult a putut și le-a scos din apă. Micuțul peștișor nu a avut la fel de mult noroc ca și căprioarele, el fiind dus de apă în aval prins în punga de plastic.

Când animalele s-au dus să îi mulțumească copacului, învățații au observat că acel copac nu este unul oarecare. Este cel mai bătrân și înțelept copac, acest lucru înseamnă că este însăși Mama Natură. Împreună cu animalele a hotărât să ne transmită nouă, oamenilor, un mesaj: **VĂ RUGĂM NU DISTUGEȚI PĂDURILE!** Fără noi, copacii, echilibrul din natură este perturbat. Dacă ne tăiați, se pot produce alunecări de teren. Noi reprezentăm *acasă*, pentru multe specii de animale. Gândiți-vă încă o dată înainte să aruncați un PET de plastic în natură. Nu uitați că plasticul se degradează natural în zeci, sute, chiar mii de ani, iar dacă nimeni nu îl va ridica, el va afecta natura. Multe specii de plante și animale vor dispărea. Dar cel mai important lucru, dragi oameni, este faptul că noi vă producem oxigenul, gazul indispensabil vieții voastre. Așadar în numele pădurii vă transmitem: **SALVAȚI-MĂ PE MINE CA SĂ VĂ SALVAȚI PE VOI!**

IV.2. CUM SĂ SALVAM PLANETA NOASTRĂ

*Vlad Nedela, clasa a VIa E,
profesor coordonator Ramona Labici
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Spre deosebire de Ministerul nostru al Mediului, Ministerul Mediului din Olanda face multe pentru a proteja natura printr-o serie de reguli de dezvoltare urbană, în așa fel încât fauna și flora să nu fie afectate pe cât posibil deloc. Pe măsură ce efectele poluării erau din ce în ce mai vizibile, oamenii din Olanda au început să înțeleagă importanța protejării mediului. Primul oraș clasat în topul celor mai ecologiste orașe din lume este Amsterdam, un pionier al Olandei. Mulțumită eforturilor autorităților, intens preocupate de tendința ecologică, Amsterdam poate fi considerat un pionier al marilor orașe care adoptă calea ecologiei.

La o primă privire, centrul istoric al metropolei olandeze pare să fi ignorat o parte dintre măsurile de eficientizare și de economisire a energiei, dar per ansamblu, capitala Olandei reprezintă un model pentru orice oraș care își dorește să devină mai puțin poluant. Pornind de la milioanele de bicicliști care au renunțat la noxele mașinilor, alegând un mijloc de transport mult mai sănătos și terminând cu infrastructura modernă, reabilitată astfel încât să fie extrem de eficientă din punct de vedere energetic, Amsterdam devine „verde”. În plus, locuințele din oraș vor deveni din ce în ce mai prietenoase cu mediul.

Anul trecut, în luna iunie, 12.000 de case au instalat un sistem de economisire a energiei produs în colaborare de IBM și Cisco, cu scopul reducerii costurilor la electricitate. Tot în 2009, pe Utrechtsestraat,

una dintre principalele străzi comerciale din centrul Amsterdamului, au fost instalate panouri solare pe stațiile de transport în comun pentru a transforma respectiva strada într-una dintre primele străzi care folosesc energia curată. Autoritățile mizează pe faptul că prin transformarea Amsterdamului într-un oraș „inteligent” din punct de vedere ecologic, vor stimula economia, prin investiții public-private și vor reduce în același timp emisiile cu 40%, până în 2025.

Spre deosebire de infrastructura și piața imobiliară din Amsterdam și din Olanda în general, în România, piața imobiliară a scăpat de sub controlul autorităților, iar infrastructura este la pământ.

Cartier imobiliar din România

Amsterdam, Olanda

IV.3. PAȘI MICI PENTRU REZULTATE MARI, ÎN PREVENIREA ÎNCĂLZIRII GLOBALE

*Vlad Șipoș, clasa a Xia MI,
profesor coordonator Carmen Firu
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Într-un secol al dezvoltării tehnologice, cu o viteză ce părea inimaginabilă acum câteva decenii, nu se poate spune că lumea este un loc tocmai “roz”. Repercusiunile industrializării în masă și a neglijării mediului înconjurător sunt resimțite de către toți oamenii din societatea actuală. Astfel, principala urmare, ce pune în pericol existența umană, este fenomenul de încălzire globală.

Oamenii sunt conștienți de această problemă și chiar dacă nu știu cu toții clar cum funcționează, ei cunosc faptul că prevenția presupune în principal micșorarea emisiilor de gaze cu efect de seră precum dioxidul de carbon. Specialiștii prezic că finalitatea indezirabilă a acestui fenomen va avea loc în câteva decenii, ceea ce înseamnă că cei care vor avea de suferit sunt chiar tinerii de astăzi. Fiind principalii afectați, ei sunt cei care astăzi pot și trebuie să facă o schimbare. Cum?

Problemele complexe se rezolvă începând cu pași mici. Așadar, primul pas pentru orice individ este să facă minore schimbări în propriul stil de viață.

- **Energia electrică utilizată:** În cadrul centralelor electrice se ard cantități uriașe de combustibil fosil pentru obținerea energiei, energie pe care noi o folosim. Astfel, scoaterea din priză a echipamentelor electronice atunci când acestea nu sunt utilizate și stingerea luminilor în camerele în care nu stă nimeni în acel moment sunt două acțiuni care ar putea fii cu ușurință parte din rutina fiecăruia. Mai mult decât atât, minimizarea energiei utilizate prin folosirea de mai puțin aer condiționat, utilizarea minimă a gadgeturilor precum televizorul și micșorarea cantității de apă utilizate prin alegerea dușurilor în detrimentul băilor lungi, iar ulterior scurtarea acestora pe cât posibil sunt alte schimbări care merită implementate. Ele pot aduce o scădere de până la 25% la nivelul energiei utilizate lunar.
- **Transport:** Oricât de rapid și convenabil (totuși, nu ieftin) este să utilizezi propria mașină sau să comanzi un taxi pentru fiecare drum pe care trebuie să îl parcurgi, acestea emit o cantitate mare de CO₂ pentru transportul unei singure persoane, de cele mai multe ori. Astfel, prin “carpooling” (împărțirea unei curse cu mașina între doi sau mai mulți oameni cu un traseu asemănător) sau prin înlocuirea curselor cu mașina cu mijloace de transport în comun, biciclete sau chiar cu mersul pe jos, emisiile poluante, pot fi evitate.
- **Reducere, Refolosire, Reciclare:** Minimizarea necesității de a cumpăra o mulțime de produse săptămânal, în general, rezultă în mai puține alimente irosite (aproximativ o treime din mâncarea produsă pentru consum uman este irosită la nivel mondial - conform Organizației pentru Mâncare și Agricultură din cadrul ONU) și deci, mai puține resurse utilizate irational și mai puține deșeuri. De asemenea, utilizarea sticlelor refofosibile în loc de achiziționarea de peturi zilnic și folosirea cutiilor de mâncare în loc de împachetarea mâncării în pungi și folii de aluminiu pot face acest lucru. Totuși, resturile rămase după

consum nu pot fi nule. Dar, materiale precum hârtia, sticla și aluminiul pot fi reciclate. În plus, cumpărarea produselor “eco-friendly” (produse care nu afectează mediul înconjurător, fie că este vorba de producția, consumul sau neutralizarea lor) asigură din start o reducere în poluarea cauzată în comparație produsele comerciale.

O metodă simplă și eficientă de reducere a poluării mediului, este aceea de colectare a uleiului uzat într-o sticlă, ca ulterior acesta să poată fi dat supermarketurilor, sau centrelor de colectare din apropiere. De ce? Separarea uleiului de apă după ce acesta este aruncat în chiuveta de acasă presupune un proces complicat și consumator de multă energie. Astfel, simpla colectare a uleiului are un efect major asupra mediului înconjurător.

- Alimentația: Cu toții vedem produsele cu eticheta “BIO” în magazine, însă puțini cunosc importanța acestora în împiedicarea încălzirii globale. Aceste produse provin de la întreprinderi mici și medii care poluează mult mai puțin în procesul de producție și care folosesc ingrediente de o mai bună calitate, care nu sunt procesate. Deci, chiar dacă adesea la un preț mai mare, achiziția acestor alimente “BIO” minimizează poluarea din procesul de producție și, în plus, asigură o viață mai sănătoasă.

- Susținerea cauzei: Tinerii sunt persoane energice, creative și inovative. Dar, nu este îndeajuns doar să schimbi ceva în viața ta ca individ, ci trebuie să susții cauza ecologiei și să le aduci la cunoștință celor din jur de problema schimbărilor climatice, pentru a avea cu adevărat un mare impact și o contribuție. Prin promovarea micilor schimbări de rutină care se pot face pentru îngrijirea mediului, participarea la activități de plantare de copaci sau la diverse acțiuni de Ziua Pământului și implicarea în comunitatea ce luptă constant pentru salvarea planetei, comunitate care este în plină dezvoltare în toate colțurile lumii, emisiile de gaze cu efect de seră pot scădea drastic, și astfel fenomenul de încălzire globală poate fi întârziat cu zeci de ani, și chiar inversat.

Progresul tehnologic din ultimele decenii este o imensă realizare a omenirii. Viața este mai ușoară și mai plăcută ca niciodată, însă în acest proces de dezvoltare un aspect atât de important a fost neglijat: integritatea planetei. Resursele devin tot mai rare, iar stratul de ozon este afectat tot mai mult de emisiile de gaze nocive. Totuși, nu este târziu pentru o schimbare. Toți oamenii, dar mai ales tinerii, pot contribui la salvarea planetei, prin aparente mici acțiuni, dar cu un mare impact, câteva dintre acestea, menționate în acest articol.

Fiind casa noastră, avem o datorie față de Terra, să o îngrijim. Așa că, haideți să trăim împreună, vieți mai “eco-friendly” și să împiedicăm încălzirea globală!

IV.4. BIG BANG

*Camelia Pasca, clasa a XIIa C,
profesor coordonator Ciprian I. Frumușescu
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Big Bang-ul este modelul cosmologic care explică condițiile inițiale și dezvoltarea ulterioară a Universului. Acest model este susținut de explicațiile cele mai complete și corecte din punct de vedere științific. Termenul de Big Bang, în general, se referă la ideea că Universul s-a extins de la o singularitate primordială fierbinte și densă acum aproximativ 13 miliarde de ani.

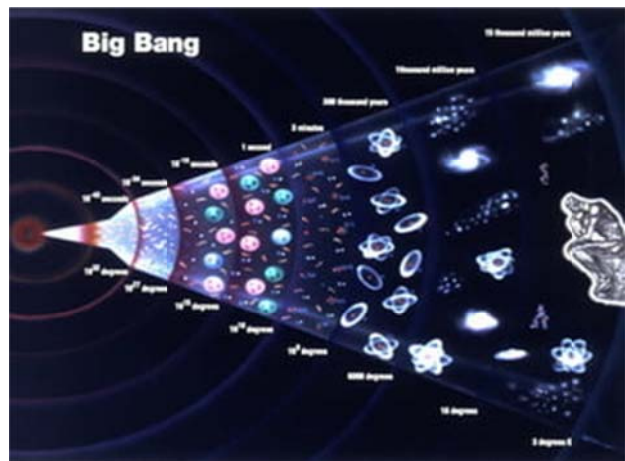
Teoria Big Bang este modelul care explică apariția materiei, energiei, spațiului și timpului, altfel spus a existenței Universului. Această teorie încearcă să explice de ce universul se extinde permanent încă de la apariția sa, și de ce pare a fi uniform în toate direcțiile.

Astronomul american Erwin Hubble a descris Universul ca fiind în continuă extindere, dând cosmologilor "o temă pentru acasă". El pornește de la ideea că la începuturi, cu circa 13,7 miliarde de ani în urmă, Universul încă nu exista. Ceea ce a existat a fost doar un punct de o natură cu totul specială, o așa-numită singularitate, ceva fără dimensiuni dar cu o energie infinită.

Există patru indicii majore pentru veridicitatea teoriei Big Bangului:

- Vârsta celor mai bătrâne stele este de 12-13,2 miliarde de ani, adică ea corespunde parțial cu vechimea Universului.
- Analiza luminii emise de galaxii indică faptul că obiectele galactice se îndepărtează unele de altele cu o viteză cu atât mai mare, cu cât sunt mai îndepărtate de Pământ, ceea ce sugerează că galaxiile erau altădată adunate într-o regiune unică a spațiului
- În ziua de azi, în toate regiunile Universului există o radiație de fond foarte slabă, un fel de fosilă, rămășiță de pe urma torentelor de căldură și lumină din primele clipe ale Universului.
- În radiația cosmică de fond s-a detectat un model care confirmă existența undelor gravitaționale asociate inflației cosmice momentul de expansiune rapidă a Universului.

Timp de secole, oamenii au privit stelele și s-au întrebat cum universul s-a dezvoltat în ceea ce este el astăzi. Universul a fost obiectul unor discuții religioase, filozofice și științifice, iar printre oamenii care au încercat să descopere misterele dezvoltării universului se numără oameni de știință de renume, precum Albert Einstein, Edwin Hubble și Stephen Hawking. Una dintre cele mai renumite și larg acceptate modele de dezvoltare a universului este teoria Big Bang.

Teoria Big Bang descrie dezvoltarea universului de la momentul imediat după ce acesta a început să existe până la ziua de astăzi. Este unul dintre multele modele științifice care încearcă să explice de ce universul este așa cum este. Teoria face câteva predicții, dintre care multe s-au dovedit prin date observaționale. Prin urmare, este cea mai populară și acceptată teorie cu privire la dezvoltarea universului.

Cel mai important concept la care facem referire atunci când vorbim de Big Bang este expansiunea. Mulți oameni cred că Big Bang-ul se referă la un moment în care toată materia și energia din univers au fost concentrate într-un punct minuscul, apoi acest punct a explodat, aruncând cu materie prin spațiu și universul s-a creat. De fapt, Big Bang explică expansiunea spațiului în sine, ceea ce înseamnă că tot ceea ce se află în spațiu se deplasează precum particulele unei mari explozii.

Consecințele Big Bang-ului:

Gamow și studenții săi au ajuns la concluzia că unele elemente chimice din universul de azi provin din primele timpuri ale formării acestuia. Unele radiații se presupune că datează din perioada Big Bangului și încă mai circulă prin univers. S-a mai descoperit că cele mai ușoare elemente, ca hidrogenul, deuteriul și heliul, au fost primele elemente în univers, iar celelalte elemente mai grele s-au format ulterior. Cercetătorii susțin că elementele mai grele decât heliul și mai ușoare decât fierul s-au format în procesul nuclear în stele, iar elementele mai grele decât fierul s-au format în urma exploziilor supernovelor.

Din punct de vedere religios, Big Bang-ul este compatibil cu crearea lumii din nimic, idee susținută de creștinism începând cu secolul al II-lea d.Hr. și adoptată de iudaism.

Bibliografie:

- *Hubert Reeves, Răbdare în azur; evoluția cosmică, Editura Humanitas, București, 1993.*
- *www.wikipedia.com*
- *www.easyengineering.ro*

IV.5. SĂ NE PROTEJĂM PLANETA!

*Mihai Fora, clasa a VIa E,
profesor coordonator Ramona Labici
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Clima planetei suferă modificări permanente. Temperatura medie globală este în creștere ca urmare a creșterii cantității de gaze cu efect de seră produse de activitățile umane. Aceste gaze permit pătrunderea energiei solare, dar împiedică eliberarea căldurii din atmosferă.

Temperaturile ridicate au consecințe fără precedent pe întreg globul. Acestea determină topirea ghețarilor și creșterea nivelului mării. Ele au adus inundații sau secete în regiunile care înainte erau lipsite de astfel de fenomene extreme. Aceste condiții meteorologice anormale au un impact tot mai mare asupra economiei, mediului, sănătății și vieții de zi cu zi.

Efectele schimbărilor climatice asupra planetei.

Schimbările climatice reprezintă una din cele mai mari provocări cu care ne confruntăm în zilele noastre.

Activitățile umane (arderea combustibililor fosili, schimbarea folosinței terenurilor), contribuie semnificativ la creșterea concentrațiilor emisiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă (dioxid de carbon, metan, protoxid de azot, hidrofluorocarburi, perfluorocarburi, hexafluorura de sulf), determinand schimbarea compoziției acesteia și încălzirea climei (figura 1).

Fig. 1. S.O.S! Planeta în pericol

Impactul schimbărilor climatice se reflectă în numeroase feluri, dintre care amintim:

- creșterea temperaturii medii cu variații semnificative la nivel regional;
- diminuarea resurselor de apă pentru populație;
- reducerea volumului calotelor glaciare;
- creșterea nivelului oceanelor;
- modificarea ciclului hidrologic;

- modificări în desfășurarea anotimpurilor;
- creșterea frecvenței și intensității fenomenelor climatice extreme;
- reducerea biodiversității.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră rămâne un subiect asupra căruia omenirea trebuie să mediteze și să aplice măsuri concrete în mod continuu, chiar dacă unele schimbări climatice sunt inevitabile, pentru ca planeta să rămână cât mai curată (figura 2).

Fig. 2. Păstrați Terra curată

România a semnat Protocolul de la Kyoto în 1999, valoarea angajamentului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră asumat de România pentru perioada 2008 - 2012 este de 8%, considerând nivelul emisiilor din anul 1989 drept nivel de referință.

Pentru a lupta împotriva schimbărilor climatice, Parlamentul European a adoptat pachetul legislativ "Energie – Schimbări climatice" prin care la nivel European s-a stabilit realizarea a 3 obiective pe termen lung:

- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20% până în anul 2020 (față de anul 1990) și cu 30% în situația în care se ajunge la un acord la nivel internațional;
- o pondere a energiilor regenerabile în consumul final de energie al UE de 20% până în anul 2020, incluzând o țintă de 10% pentru biocombustibili din totalul consumului de combustibili utilizați în transporturi;
- creșterea eficienței energetice cu 20% până în anul 2020.

Efectele schimbărilor climatice asupra pădurilor.

Un pericol latent, încă insuficient studiat, la adresa integrității pădurilor, îl reprezintă efectele schimbărilor climatice. Din punct de vedere al efectelor schimbărilor climatice, în România s-a constatat creșterea semnificativă a temperaturilor medii anuale pe perioada 1991- 2005 cu aproximativ 0,5°C, dar această creștere aproape s-a dublat în perioada 1961-2007.

S-au produs, totodată, schimbări în regimul unor indici asociați evenimentelor pluviometrice extreme, cum a fost creșterea semnificativă a duratei maxime a intervalului de zile consecutive fără precipitații în sudul țării (iarna) și în vestul țării (vara).

În contextul schimbărilor climatice, pădurile joacă un rol important, nu doar pentru captarea dioxidului de carbon, ci și prin producția de biomasă și potențialul pe care îl au în domeniul energiilor regenerabile (figura 3).

Fig. 3. Cu sau fără pădure?

Întrucât este aproape imposibil de stabilit cât din impactul asupra pădurilor aparține schimbărilor climatice recente antropice și cât este efectul provocat de ciclul climatic planetar normal sau de alți factori (schimbări climatice naturale, modul de gospodărire practicat anterior), evaluările trebuie să cuprindă întregul ansamblu.

Consecințele schimbărilor climatice asupra pădurilor României.

Consecințele schimbărilor climatice asupra pădurilor României sunt numeroase, dintre care amintim:

- accentuarea procesului de devitalizare și uscare anormală a arborilor, cu precădere în zonele secetoase ale țării, respectiv stepa și silvostepa;
- translație a zonalității naturale din spațiul geografic românesc, respectiv trecerea stepei în semideșert, a silvostepii în stepă, a zonei forestiere de câmpie în silvostepă precum și o ușoară translație altitudinală a unor specii, cu tendințe de urcare a limitei superioare a vegetației forestiere;
- reducerea creșterii curente în volum a arboretelor din câmpii și coline, compensată, parțial, de posibile acumulări suplimentare de biomasă în arboretele din zona montană;
- creșterea vulnerabilității pădurilor la agresiunea factorilor destabilizatori: atacuri de insecte, doborâturi de vânt pe suprafețe întinse, incendii de pădure;
- deprecierea calitativă a solurilor cu evoluție rapidă spre acidificare, destructurare și modificare nefavorabilă a stratului organic.

Pentru a avea un mediu de viață sănătos trebuie să ocrotim pădurile și să le extindem acolo unde asigură o protecție suplimentară a mediului înconjurător (figura 4).

Fig. 4. Natura, așa cum ne place

În vederea atenuării consecințelor provocate de schimbările climatice se impune adoptarea de măsuri în cel mai scurt timp posibil:

- oprirea despăduririlor concomitent cu creșterea suprafeței fondului forestier;
- împădurirea suprafețelor neregenerate;
- reconstrucția ecologică a pădurilor destructurate;
- aplicarea corectă și la timp a tratamentelor;
- limitarea tratamentului tăierilor rase;
- aplicarea corectă și la timp a lucrărilor silvotehnice;
- combaterea tăierilor ilegale.

În concluzie, protejarea planetei noastre ține doar de modul în care noi toți înțelegem și gestionăm noile situații apărute la nivel global în zilele noastre, ce măsuri luăm și cum ocrotim mediul în care trăim. Mare parte din acțiuni încep cu o educație ecologică corectă a noilor generații de tineri, menite să le insufle acestora dragul de natură prin cunoaștere și integrare, disciplina în ceea ce privește curățenia în mediul care ne înconjoară și păstrarea curățeniei și în egală măsură gestionarea responsabilă a tuturor rezervelor planetei.

CAPITOLUL V. CREAȚIILE NOASTRE LITERARE

V.1. GENETIC SCIENCE

*Alexandru Culciar, clasa a XIa SS1,
profesor coordonator Marcela-Bogdana Vințan
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Genetic science is the study of genetics and how each modification of DNA affects the organism. Recently, scientists have begun making changes to the genome of living things. In my opinion, genetic science should be limited to just the observation.

First of all, making changes to the genes is risky. The DNA is a very complex structure of proteins and enzymes. Changing its the structure is difficult, which means that there is a possibility of an error in the procedure which can lead to malformations, unwanted diseases and other side-effects which appear only after the organism is born and reaches a certain age.

Furthermore, this branch of science brings up some ethical questions, especially when it comes to humans. It is very hard to determine where to stop with the changes which cannot only cure genetic disorders, but can also make someone smarter, stronger or more beautiful.

Some people argue that genetic science is still a recent domain which means that it has a long way until/by the time they will be able to do some real changes to the DNA. They say that the modifications will be limited to genomes which contain life-threatening genetic diseases and not banal things like poor eyesight or balding.

To sum up, genetic science is a great branch of science but only when it is about studying and not DNA modifications which are definitely too risky and ethically questionable.

V.2. KEEPING ANIMALS IN THE ZOO

*Lorena Bujora, clasa a XIa SS1,
profesor coordonator Marcela-Bogdana Vințan
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Is keeping animals in the zoo a good or a bad thing? In my opinion, it is very disadvantageous for the animals.

First of all, the animals will not develop and/or evolve according to their natural environment. For example, imagine two lion cubs born in a zoo behind four metal fences. Even though this little area simulates their natural habitat, it is still not the same as the savannah. They are not wild, they are not free. They will be provided with medical care if they are sick and they are regularly fed because of that their hunting skills and immunity will not develop as if they were born in the habitat they belong in/to.

Secondly, as beings of this planet, it is their right to be born and live freely in their own “home”. For instance, if a human being were to be taken forcefully from his own home, from his own country and be put

in a room that would resemble his home where he would live his life being monitored and entertaining other people, it would be considered an outrageous crime. For these animals it should be the same. Why take them from their home to cage them behind fences so that people would be entertained by the variety of species gathered in one place? Shouldn't this be considered a crime as well?

On the contrary, there are people who consider living in zoos something beneficial for the animals especially because of the extinction of so many species nowadays. By having them monitored they can control their breeding and assure the continuation of the species, whereas in the wild they cannot do that as good even with the tracking systems they use.

In conclusion, I think animals should be let to live in their own habitats because that is the only way for them to evolve normally.

V.3. THE MOST IMPORTANT GLOBAL CONCERN

*Coralia Iordănescu, clasa a XIa F,
profesor coordonator Marcela-Bogdana Vințan
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

The most important global concern that we are facing nowadays is global warming, one that is caused by numerous factors and influences the environment in several ways.

First of all, one of the factors that everyone acknowledges as a source of global warming is pollution on a large scale. Even before the Industrial Revolution there were sources of pollution, but at least they were natural. Nowadays, the natural ones, namely the volcanoes, joined by the manmade ones have disastrous results. The air, water and soil pollution indicate that our time on Earth is running out, certainly much earlier than it should have.

Secondly, the effects of global warming can be observed even at the stratosphere's level where the ozone layer that used to shelter the Earth from harmful radiations has thinned. On the surface of our planet, its consequences are already well-known: ice melting around the Poles, the general increase in temperatures in any given season which affects the way some plants develop or interferes with some animals' behaviour, natural fires that irreversibly destroy large portions of vegetation.

All in all, the most important global concern is the global warming and its effects may have already gone too far to be stopped.

V.4. THE SERIOUSNESS OF EARTHQUAKES

*Diana Varlamov, clasa a XI-a F,
profesor coordonator Marcela-Bogdana Vințan
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Nowadays, the most important global concern might be earthquakes which cause massive destruction wherever they hit. In my opinion, earthquakes have become more common in countries that used to never have them, mainly caused by climate change which, as most people know, is a problem that was caused by humans and is causing major damage to the planet.

Firstly, earthquakes are reactions of the tectonic plates moving from their usual place, causing ruptures into the ground, sometimes shaking it slightly, but other times being so powerful/violent that they can swallow a very wide portion of whatever happens to exist at the surface.

Secondly, a city that is known for being affected by this effect is Istanbul, the capital of Turkey, which has been estimated to be completely erased in its entirety by earthquakes, no matter how many times people will try fixing the damage caused.

Thirdly, a country that is also known for dealing with the same issue quite often is Japan, which is surrounded by water that causes earthquakes to outbreak so often that the people living there might have to evacuate in the near future.

In conclusion, along with many others, earthquakes are a global concern that needs to be taken seriously because it could cause serious/important damage that will become unfixable.

V.5. SPEAK OUT

Concursul național de creativitate în limba engleză Speak Out este o manifestare organizată de EDAR – Asociația Profesorilor de Drama în Limba Engleză, aflată pe calendarul Ministerului Educației, care se adresează elevilor din clasele a V-a – a XII-a, cuprinzând două secțiuni: Monolog și Scriere Creativă.

La secțiunea de Scriere Creativă, elevii au avut de redactat, în 60 de minute, un eseu creativ de maxim 200 de cuvinte pe baza unor sarcini de lucru primite pe loc.

Cl. V-VIII: In 150-200 words, write a story to include the following three elements: castle, umbrella and penguin.

Cl. IX-XII: Imagine you are something nobody's paying enough attention to. Write your story in 150-200 words.

La Colegiul Bănățean au fost peste 100 de participanți. Lucrările selectate de profesorii din catedra de engleză pentru a participa la faza județeană a concursului aparțin unor elevi coordonați de prof. Maria Buican, Ramona Faur, Monica-Oana Bolog, Daniela Bercian, Daniela Pribeanu, Bogdana Vințan și Mariana Boșneac.

Clasa a V-a – a VI-a

V.5.1. NO PLACE LIKE THE REAL WORLD

Andrei-Bogdan Crişan

Fog. Rain. I was waiting for the train passing by to stop in this station but it didn't. I took out my umbrella. I waited here for three hours. No other train showed up until 1 a.m. I was so sleepy I didn't realize I was the only passenger. I got in and fell asleep.

It had to stop somewhere near Minsk but it decided not to. I wanted to go and talk to the people in charge of the train but it turned out I wasn't just the only passenger, I was the only human there!

I started being worried of what might happen when the train stops. I was close to finding it.

After I ate some breakfast, the train stopped. It was cold, extremely cold. That's because I wasn't in Europe anymore! I was somewhere where penguins live.

The penguins told me they would like me to meet their leader, somewhere in a castle. I felt confused. "How do I understand what the penguins say?" I asked myself.

Then I realized I was a penguin, too. The whole thing didn't make sense.

Then I woke up again, in the real train that stopped in Minsk.

V.5.2. A DAY TO REMEMBER

Emma Beatrice Preda

It was a quiet lovely Sunday afternoon, I was wandering around in the park near my house.

Suddenly, I heard a loud crash. Scared, I started running. As I was running, I saw tiny penguin. He had an umbrella painted on his belly. He started running, so I followed him. We reached an enormous castle. I was standing there, in front of the huge castle and I was scared as a mouse. I felt really strange. I sat down on the grass. Then I suddenly fell asleep.

When I woke up, I noticed that I was in a big bed. I realized that I was in the castle that I saw earlier. Next to my bed there was a penguin. He also had an umbrella painted on his belly. "How strange!" I thought to myself. I got out of bed and I followed the penguin. I reached the Throne Room, I saw a tiny door and I went there and opened it. It was my house, I saw my own home.

Now, every day, I go through that door and I visit my tiny friends, the penguins.

V.5.3. STRANGE...

Lucia Mureşan

It was raining. I opened my umbrella to cross the street. I was going home. Everything seemed really normal.

Time was passing and I still wasn't at home. Strange... It always took 30 minutes to get there. But now I was on my way home for 1 hour. I realized I was lost.

Let me tell you something about my way home. I live in a small house located right next to a really big forest. To get there you have to cross the forest. There is a path I have to follow but this time I felt I wasn't on the right path.

Time passed and I was really scared. Everything seemed strange. Somehow I saw a really big building. I ran the whole way there, hoping that someone would help me... But there was a castle, a really big one! I was shocked. I entered the castle. A penguin was writing something. "Wait, what?" I said, a little too loud. The penguin heard me and talked to me. It helped me get home and then left.

Wow! What a day! I didn't even know that penguins could talk!

V.5.4. A REALLY BAD GIFT?

Iris Tufariu

Once upon a time there was a princess named Aurora, who lived with her dad, the King. She lost her mother at the age of five. From then, she became a bad person. All the guys that were coming to ask her to marry them, well... she rejected them in the worst ways.

Even with her dad she wasn't exactly nice. All of a sudden, she said she wanted a penguin. Her dad was really upset. After all the things she had done, she wanted a penguin now!?! Anyways, they had enough pets around the castle!

So the king decided: instead of giving her a penguin, why not get her an umbrella? It made no sense, but, trust me, the king was really smart. He thought that not giving her what she wanted may change her personality.

Aurora's birthday came. She was really excited about her present. Her dad put it in a big box full of holes. Opening time! She opened the box carefully and looked inside. Her face was priceless!

From that moment the princess became very nice. She was a great queen and a great mother and wife. But she never got a penguin!

V.5.5. THE ODD PRINCESS

Mara Boşneac

Cassie is not what you may call a normal girl. Her parents are the king and queen of a kingdom high up in the sky, on a magic cloud.

The people who live there know about Cassie's abnormality, but they have been instructed not to make rude comments about her or else they would be sent down on Earth.

One day she wanted a penguin for a pet. As all penguins refused to live by her side, Cassie felt sad for a while, but turned happy again after going to a flower field behind the castle.

At night she would lie in bed, staring at the ceiling in her room. There were stars on it which Cassie had painted with the help of a parrot. "I wish I had a friend" she would cry herself to sleep.

One night she woke up and heard rain pouring outside. She looked out of the window and saw a penguin trying to hide from the rain under a little leaf. Cassie immediately took her umbrella and went to save him. He thanked her and promised to stay by her side forever.

Cassie now knows that all good things come to those who wait.

V.5.6. HOLLYWOOD LEGENDS

Rahela Levițchi

Once upon a time, there was a royal penguin family. There was the penguin queen, the penguin king and, of course, the penguin prince.

The penguin prince was always upset, even though he had everything he had ever wanted. He could not play with the other little penguins, he always had to stay in the ice castle, he didn't like being homeschooled and he wanted to be an actor but his parents wouldn't let him do all these things only because he was a prince. He always had to be perfect.

When the penguin prince became older, he left the royalties behind to pursue his life-long dream: to become an action movie actor! He teamed up with his best friend ever, Michael the Umbrella, and they both fled from The Icy Kingdom straight to Hollywood!

It was really hard for them to become famous and they have come across many hardships but with lots of hard work they got accepted to narrate "Doctor Who". Afterwards, all the shows you can imagine wanted them!

After five years of fame, Michael left Hollywood to pursue Korean dramas and romance.

He won his place in The Hall of Fame!

V.5.7. KING JOSH

Roxana Muşat

A long time ago, there was a village full of penguins. They worked for the castle every day. One morning, a penguin named Jack woke up and dressed up so he could go to work. Jack had a long way to walk, until he reached the castle. When he arrived, he showed his ID card to the security guard penguin and got in. He worked as a chef, so he went straight to the kitchen to start cooking for the king.

Jack and his colleagues were working for about an hour when they heard a loud noise. It was the king. He woke up and his breakfast wasn't ready yet. He got up and he ran to the kitchen. When the penguins saw him at the door, they got out of the castle as fast as they could. Jack was the only penguin that remained there, even if he saw the king. Jack didn't stop cooking until he finished breakfast. When he was done, he gave it to the king, whose name was Josh. Josh was in the way so Jack jumped out of a window with an umbrella!

V.5.8. THE HAPPY PENGUIN

David Pribac David

Here's a story that has been mostly ignored because it seemed to present moments that are too dull for children but that is not the case! The story actually presents a jolly penguin and his umbrella that is obviously frozen. Now, young people and older people, take a sit and listen to this happy story!

The Happy Penguin had a quiet and happy life at his frozen home, among his friends, family, siblings and other penguins. Life on this frozen island was marvellous and catching fish was an easy job. Our penguin's name is Knuckles, there was one thing different about him: his umbrella. You see, penguins do not possess umbrellas but he was special. His umbrella took him to any place he desired. It was magical. He had a great life until... this storm. It was night and everybody was sleeping, except one. He had been reading comic books all night when he heard a loud bang outside. "Oh, not again!" he thought to himself. The island was breaking into pieces and Knuckles knew that he had to grab his magical umbrella and simply leave the sinking island.

V.5.9. A PENGUIN INVASION

Adrian Buta

Long ago, in a cold country named "Polaria", there was a magnificent castle. There was a family living in the castle, I'll introduce them: Richard was the dad, Elizabeth was the mum, Max was their son and Liz was their daughter.

It was a normal day, or so they thought. Max and Liz got ready for school and after a couple of minutes they left home. They arrived at school and went to class. When it was break, Max went to play football, he was really good at it! He scored five goals.

After school ended, Max and Liz walked home. On their way they saw a giant group of penguins with umbrellas, they thought nothing of it. When they arrived home, they started doing their homework. After they finished it, they got in bed. Max heard loud footsteps, he looked out the window and saw an army of penguins armed with umbrellas. Suddenly, one jumped in his room through the window. "Oh, no!" he said and ran away.

The penguin in the castle started duplicating. "Oh, no!" shouted the family. But it wasn't that bad! The penguins were friendly. The family got used to them and they even built a statue for them in front of the castle!

V.5.10. THE MAGICAL PENGUIN

Luana Duvlea

In a fairyland there was a good king. He always wanted a son, so he prayed to God before going to sleep every night.

After three years of praying, he got what he wanted for so long. He got a boy and named him...Hunter. Despite being a baby, he was a charming prince. Everyone talked about him!

When he was 4, his father started training him to be a good king.

When Hunter was 21, his father called him and told him it was time for him to rule the kingdom. He nodded, the king looked at him in the eyes and said on a very serious tone that whatever he would do would be fine, but if he stepped on Trackles land he would be in great danger.

After years, Hunter wanted a queen, so he started going to castles asking about all the princesses there, but he didn't like any of them. Days passed by... until he accidentally slipped onto Trackles land, he blinked and then he saw a disgusting creature. He knew what Hunter was searching for, so he said:

"If you have a sword with you, you'll have to cut a fish in two and then give it to a penguin."

"And what do I get in return?"

"A beautiful princess to rule with you."

"Ok."

He did it and he took the penguin and the princess too. He put an umbrella hat on the penguin.

V.5.11. BENJY THE PENGUIN

Andreea Toth

A long time ago, there lived a small penguin, alone on the streets. His name was Benjy. Benjy loved ice and snow. So he decided to look for a nice place to stay. He travelled the world and finally came across a beautiful castle. The castle was not a normal one. It was made out of umbrellas. The umbrellas were all blue and inside the castle everything was made out of ice. Benjy loved it because his favourite colour was blue. But when he moved in, he noticed that one of his umbrellas was sitting in a weird position. Benjy tried putting it back but it did not work. He even tried to glue it down. Sadly, nothing worked, Benjy was about to move out, when he saw the umbrella move: he ran to it and threw the umbrella away. In the place where the umbrella was before, there was a little door. Benjy opened it and saw another castle; it looked exactly as his castle, but instead of umbrellas it was made out of sunglasses. It wasn't even blue, it was red. Benjy got scared but he saw another penguin. Benjy waved at her. The other penguin waved back and came closer to Benjy. Her name was Sara. Sara and Benjy were very good friends from that day on. Soon Benjy realised he liked Sara. Little did he know Sara liked him back. Benjy gathered up his courage and asked Sara if she wanted to go out on a date with him and her answer was yes.

They went to the movie's and had the best time of their lives. After a year of dating, they got married and lived together happily ever after.

V.5.12. THE PENGUIN AND ANNE

Ioana Dumitraş

Once upon a time, on a rainy island, there was a big kingdom. In the castle there lived a princess named Anne.

Anne always wanted a pet penguin but her parents wouldn't buy her one. The little princess was sad but she didn't know that every evening, at her door, sat a little penguin that couldn't come in because the guardians wouldn't let him. So, the penguin was looking through the window, holding a little yellow umbrella, waiting for the princess to notice him.

He never lost hope. The only problem was that the princess wouldn't go outside because it was always raining.

One day, the penguin said to himself that it wouldn't be bad to ask one more time if he could get in. A guardian finally let him in. He ran upstairs to the girls' room. Ann was so happy to see the penguin. The penguin told her the whole story about how he waited outside the castle for her to notice him.

Since Ann got the penguin, she goes outside every day with him while both of them are holding their umbrella.

V.5.13. PENGUIN LAND

Anca Napău

I am Ann, a normal girl with a normal life. I have got average grades and two best friends. Today, it was a busy day. I'm so tired! Seven hours of school, a Maths test and playing the drums at Music. All I have left to do is to go to sleep and wait for the next day ...is what I thought was left.

After sleeping for a few minutes, a dream began.

First, I heard someone saying my name. It was a *penguin*! I observed houses and a *castle* made out of ice, and also a terrible rain. He told me that this rain will destroy the penguin land and that I was the chosen one to save it, by going to the ice castle and grab the one sceptre, before the rain destroys it. At first, I thought to take an *umbrella*, but it already melted as it was made out of ice.

It was a long and exhausting journey, but I managed to save the penguin land. It didn't matter that the castle was far away! It was a nice dream.

V.5.14. THE BEST WINTER EVER

Sonia Olaru

There was a really cold winter. No one could play because there was no snow. Just ice. All the kids were sad about that. The whole year they dreamt about that moment and their dream was ruined.

One day, a boy came with an idea:

"We can make an ice *castle* even if it's from ice. Who cares about the material?"

Everyone said that it was a brilliant idea. They started to build the castle and then a snowman with a *penguin* look. It was hard because they built with ice, but where is the fun in easy things?

"We need a flag", said a girl. They made the flag from an old umbrella. A pink and blue *umbrella*. The kids were on cloud nine.

The next day, they came again and built something else with more love and fun. And the next day the same. When the winter ended the kids took a photo to remember the best winter ever.

V.5.15. THE ICE CASTLE

Dan Sergiu Andrei

One day, three friends decided to go on an adventure, so they took a boat to go sailing. It was raining, so they needed an *umbrella*. They started sailing and went really far away. Suddenly, they got lost in the storm and the waves started to push the boat forwards.

When the storm ended, they realised they hit an iceberg. They looked around. They were in a winter land. They jumped into the water and swam to the end of the cold water. They found lots of friendly polar bears and many other cute wild animals.

As they were exploring the place, they saw a castle. It was an ice castle! It was all made of ice and decorated with lots of garlands. There were many statues in the front of the *castle*. The castle's guard was a *penguin* that called the queen, and she invited them in to have some tea. After a few hours, they decided to head back to the boat and they returned home safely.

It was an amazing adventure.

Clasa a VII-a – a VIII-a

V.5.16. KING OF HEARTS

Gabriel Turcin

Once upon a time, a majestic king ruled over a small kingdom. As he walked through his castle, he noticed a camp in the distance. In a matter of hours, his army assembled and was ready to confront the threat. When they arrived at the location of the camp, they met a few men from the Black Swords Alliance. As the king got off his white horse, the man started saying the message that they got from their king: "Dear Marcus, King of the White Legion, I announce you that war will be declared if you don't hand over the golden Penguin you stole from us in the raid." The leader was thinking about the message day and night. The penguin was an artefact that granted his men immunity over every disease in the world. He didn't want to lose it.

As he woke up in the morning, the window shattered in his face. Thrown back by the blast into the wall, he opened his eyes and in tears he knelt in front of his dead queen. Shocked by the cannonball, he stared at her umbrella, torn, as his heart was.

V.5.17. THE MAGICAL UMBRELLA

Ana Bar

A long time ago, there was a fully black and white kingdom where King Cold lived. He was the ruler of the kingdom having penguins as citizens. The most loyal penguin of all was named Ralph. Ralph was the king's seller and mail-penguin. One day, Ralph brought him a magical umbrella.

"What can I use it for?" asked King Cold.

"Your Majesty... This is a magical umbrella," said Ralph. "As long as you need something, this magical object will bring it to you. But be careful! If you spoil its powers, it will turn against you and curse you!"

The king, believing only the parts that he wanted to, took the umbrella and said:

“Bring me a sum of money!”

And the umbrella did what he said.

As time passed, the king became more and more selfish. The kingdom was going down and the penguins didn't know what to do.

As the king started to do what he was told not to, his spirit was trapped in the umbrella and he was never seen again and his castle disappeared.

V.5.18. THE MAGICAL UMBRELLA

Iarina Ticiu

In a castle far, far away, there lived a princess named Maya. She was a very sweet and humble person. Maya always helped other people but she never found true love. Her dad would always keep in touch with other kings and princes that Maya could marry because he wanted to retire but he didn't have any sons.

One day, Maya decided to go on an adventure. It was a very windy day. She grabbed her umbrella and left. She decided to open her umbrella to protect her from the wind. It was so windy that she flew away with the umbrella. She started getting scared. She flew away to another planet. She landed peacefully because it wasn't windy at all but it was very cold. The first thing she saw was a giant castle and a cute little penguin guarding it. She looked up and she saw a very beautiful prince. He shook her hand and said he was Anakin, the prince of Hoth. She knew he was the one. He asked Maya what brought her on Hoth and she explained the whole story to him. Anakin told her that he was in love with her and that she seemed like a very good person. Maya told Anakin that she loved him, too. They flew away on Naboo, in his spaceship, the Millennium Falcon. She told her dad that she finally found her true love. Maya and Anakin had a big wedding and they lived happily ever after.

V.5.19. THE UMBRELLA LIGHT

Anda Covaci

Once upon a time, in a land far away, ruled by titans, fairies and magic, there was a beautiful charming princess named Arcadia.

Daughter of the mighty sea and the moon, she was said to move the waves all across the land, radiating love and grace. Arcadia lived in a castle on an island. The night prevailed, the castle being surrounded by a dome of darkness and mystery.

Winter came along with fear. The snow and the cold would pass through the dome covering the castle in a white and thick layer of snow. The sea froze and it was said that the princess did as well. Animals of the

cold inhabited the castle. Penguins, polar bears and so many more were living there, the island growing as the year went by.

Many well known travellers tried to find the princess and the castle in what was now called “The North Pole”. One traveller searched for many years before stumbling in the mighty, frozen castle and the animals living around it.

He walked inside the castle, fear crawling down his spine. There was, Her Grace, her beauty, Arcadia, frozen in time and space. The penguins were in front of her, bowing, The traveller took a picture and walked towards the frozen woman, placing his hand on hers.

Suddenly, the castle started to melt, the animals running away. The princess fell in his arms and the sea of ice started to break up and melt. The sun was setting, the stars appearing on the sky and Arcadia started to disappear. She faded into dust and the traveller was never found. It was the last time the moon was known to the sun, the Earth being held in the Sun’s embrace, the radiant and glistening Sun never letting go of the Earth ever again, being known as the umbrella of Light, preventing the moon and the cold to return.

V.5.20. THE UMBRELLA LIGHT

Emilia Mihuț

It was raining outside, the wind was howling and the trees were swaying. Eliott was tired of this dirty weather but he still had a long way to go until he got home. The dirt of the ground was murky and slimy and he couldn’t bear the thought that he would have to clean his shoes when he got home.

He opened his umbrella and the world around him went black and blue. When he first experienced this, he was terrified but now he got used to it. Eliott was floating in space, he was walking through time as if it were his own home. His mom used to tell him that his mind was a castle full of nightmares and undiscovered creatures. He knew now that it wasn’t all in his head. Monsters were real and it was his duty to defeat them. The umbrella opened again and now he was on top of a mountain. Compared to the weather down there, here it was snowy. He was glad now that Galaxy, his penguin packed him his winter coat. He could feel the frost even in his veins. He took out the knife he brought with him, the one with the runes, he brought it to his hand and he cut a clean line. Now he could begin the ritual.

V.5.21. THE EXPLORATION

Luca Beștea

Upon a day, there was a girl named Ada. She went to the North Pole with her friend, Sam. It was supposed to be a castle there. They kept going until they saw a penguin. He was so cute! As they moved forward, they noticed the penguin was following them.

Suddenly, it started snowing and Ada took her umbrella, to protect Sam from the snow. The snow got worse so they decided to look for a shelter. The penguin saw a cave and they got in. Being almost dark outside, Ada suggested to stay in the cave for the night.

They sat down, told stories, played with the penguin and slept. The next day, they continued their journey and found the Castle. They wandered all over the castle, then they made a map of the many rooms they visited, then they returned and let everyone know that they have discovered a new attractive castle.

V.5.22. THE ESCAPE

Anisia Falniță

One day, Lyra, a tiny princess, wanted to have an adventure. She was really bored in her castle and wanted to make new friends.

She had to come up with an escape plan and then she saw an umbrella in a corner. She took it and ran to the river, there she turned it upside down and used it as a boat. Suddenly, she noticed she was approaching a waterfall and the boat was going faster and faster. Luckily, she used her umbrella to slow down and managed to survive.

Lyra spotted a wonderful frozen land in the distance. She felt really curious to explore the place and while doing so, she fell through the broken ice of a lake. She didn't have much hope because she couldn't swim but right then a woman with a penguin appeared just in time and saved her life.

Now they are best friends and they both protect the penguin together. This was the adventure of Lyra's life.

V.5.23. AN ICY SURPRISE

Filip Mihuş

On a snowy field, in the middle of nowhere, a girl with a pink umbrella was walking along. Some time later, the girl reached an icy castle; she climbed 120 stairs to reach the door, she knocked and a face with a long beard answered the door. He was wearing a crown with a ruby crystal – he was the fearful Ice King. The Ice King welcomed her and told her that he was just trying to figure out what to do with the extra chilli. The girl advised him to let her eat the chilli.

Suddenly, a penguin came in skidding and scared the soul out of the poor girl. He jumped on the table and stole the leftover chilli, eating it in a slurp. While the king was scolding him, the girl intended to leave but the king insisted that she should stay over night. She refused but the king asked her at least to take a snow globe as a gift. They went up to a balcony, where he put the snow globe in her hand.

Then she simply opened her umbrella and glided into the sunset.

V.5.24. THE FLYING PENGUIN

Robert Orosz

Our story begins with a little cute penguin who always wanted to fly. Every day, he woke up and saw other birds on the sky which could fly so he wanted to learn that, too.

Once, he and his family travelled to a big stone Castle. The name of the castle was The Umbrella, because once there lived a giant bird king who built it under that shape. The penguin came with the idea of using a big umbrella to glide through the air. But they had no umbrellas so they had to build one from a bunch of leaves and a wooden pole.

Once he gathered all the materials, he started his project immediately. After some weeks of plans and drawings, he finished it. He went on top of a hill and jumped. The umbrella was working perfectly and he was extremely happy.

A few minutes later, he landed on an iceberg full of penguins, which were his family and friends. They were all very proud of his success.

He remained in history as the first flying penguin ever.

V.5.25. THE FRIENDSHIP BETWEEN A PENGUIN AND A PRINCESS

Victor Lupu

Once upon a time, in a kingdom far away, there was a very beautiful princess named Ava. She lived in a huge castle with anything she could ever wish for. Despite having so many things, the princess felt very lonely. She wanted someone she could talk to, more precisely, she wanted a penguin as a pet.

One rainy day, she took her big umbrella and went to the Royal Zoo. There were all kinds of penguins there: big, small, funny, happy... She chose the tiniest of all and named him Andrew.

Time went by, the princess became a queen, she had a duty now and she wasn't able to play with the penguin as much as she would have like to but one day Ava decided they needed a vacation so she took Andrew and left. They spent a whole month together at the North Pole, with Andrew's family, and they became close and happy again!

V.5.26. A HAPPY PENGUIN STORY

Irina Florea

Once upon a time, there was a kingdom ruled by penguins. The king and his guards were always holding *umbrellas* above their heads while walking around in the city to cover from the sun.

Once, when they were walking, the wind was blowing strongly and lifted up the king, flying him to a nearby iceberg. Usually, that wouldn't be a problem for a *penguin*, but the royal family had never learnt the swim strategy, therefore the king was unable to escape.

He shouted for help and one of the hunter penguins heard him and swam to the iceberg, telling him to grab his fin. The king said that he didn't know how to swim, he might need to be carried by two people since he was quite heavy. A female penguin overheard them and offered to help.

When they got back to the land, the king thanked them by offering the hunter a position in the navy and proposing to the huntress as she was so brave and beautiful. They gladly accepted his offerings. The amazing wedding was in a *castle*. They ate fish delicacies and danced the whole evening.

And so they lived happily ever after.

V.5.27. THE ARTIC TRIO

Christian Micea

Today I took a plane to distant Greenland. I started my trip in the Artic region. The flight took a while and I fell asleep.

I woke up with a *penguin* staring at me. The plane had landed and I was supposed to grab my ride and travel to eastern Greenland. I stood up, but when I exited the plane, I was met by a blizzard. I thought using my *umbrella* would be a good idea. After managing to get to the car waiting for me, I got to enjoy a few hours of peace before reaching my destination: the *castle* made out of ice. Looking back, I should have realised how strange it was that I met no one after landing. The castle was deserted even though it was a popular attraction. Confused, I made my way down the corridors and up the staircases, until I reached an empty room. I got to the center when the floor cracked and broke.

I woke up screaming and I realised that the plane had landed and people were staring at me. It dawned on me that it was just a dream and, with a right of relief, I got off the plane.

V.5.28. THE THREE PENGUINS THAT WORK FOR SANTA

Mircea Bahrin

There once were three penguins, relaxing under the sun. They were located on an iceberg, in the middle of nowhere. All they had was an *umbrella*, that's all they needed, since the sun could be extremely hot. They didn't have to worry about food, since they could just dive in water, catch a fish, and be back in no more than one minute. But, when the iceberg started melting, they had to use the umbrella as a boat, as they didn't swim forever since the water was cold. They didn't have any shadows to hide themselves behind. Luckily, a piece of land came in sight, right as they started thinking that all hope was lost. They started swimming fast to get to the land. There, they saw a giant *castle*. What they didn't know was that the castle

belonged to Santa, and they entered Santa's kingdom. They got to the castle's gates, and two elves greeted them. The elves explained that Santa was looking for workers, and the *penguins* offered to help. They were taken to Santa and from that day on, they became penguin-elves.

Clasa a IX-a – a X-a

V.5.29. A LITTLE THING

Daria Duşa

My story is a never-ending one. I don't wakeupeatbreakfastgotoschool. Time doesn't mean anything to me, yet I am passing through it with you, by your side or lost under a couch.

My story begins out there in the woods – if I'm lucky enough. After that, I'm animated by a nice man and brought to you, the lovely person reading this after picking me from the quaint little market stalls.

I usually admire the world from my little spot. Everyday activities excite me. They are the same yet so different. I am fascinated by people reading books. Such a wealth of reactions to the same words, whether they are in their own homes, on a park bench or at the bookshop, browsing to decide what to get or simply killing time before their date shows up...

I can be funny-looking or plain, depending on the situation. I can be fancy or minimalist, obviously sticking out or shyly hiding, a beautiful ornament or an unnecessary addition. I always take care of you, making sure you are warm.

Who am I? Take a peek at that little button on your shirt, coat or jeans!

V.5.30. POOR JENNA

Roxana Dana Păun

Hi, my name is Jenna and I live in London. I am about nine months old and I think I might be a Labrador.

I don't know much about how I ended up in the street. All I remember is sitting with my mum and my sisters and brothers in the living room of a warm house when I felt a sharp pain in my back. When I woke up, I was in the street. I tried to find my siblings, mother or human friends, but after some hours of searching for them I gave up.

All this happened two weeks ago. Now I have learned to survive by searching for food near the places humans come to eat - I think they might be called restaurants.

I'm so lucky to have a pond in the park nearby – I go there to drink water when I am thirsty. What I am sad about is that the humans I meet never notice me or, if they do, they send me away. This bothers me because MY humans used to play with me. Now I feel like a ghost.

I don't want your pity. I want you to see me.

V.5.31. LISTEN TO YOUR HEART'S CONTENT

Roxana Ursa

Simply living in a city like New York is a hard task, let alone survive when you are a stray dog.

I once had a loving family, who gave me a pretty sparkly collar with the name they'd given me – Fifi. I had lots of toys and I got them to walk me every day. I was very grateful until one fateful day when their only child passed away. Given that they no longer wanted a dog, I was sent away and have been living in the street.

I decided to put up with the rough street life for as long as I could bear it. Some days were bad. Others a little bit better, like when I once saw a class of children in Central Park and went to play with them. Their teacher was not around and one of the kids got dangerously close to the lake. Luckily, I was there and I scared the wild geese away with my brave bark.

I thought nobody had noticed my heroic intervention but it was not at all like that. The teacher adopted me as the class pet, so I can now sign off with a happy ending!

V.5.32. THE UNWANTED PENNY

Casiana Cioată

We used to be made of silver. We used to mean something. Then bills and banks took over and paper and plastic ruled the world. That is how I appeared, an insignificant penny made of copper.

I have always wondered what it would be like if somebody actually needed me. I have been thrown in sewers, left in pockets and almost never came out of wallets. I have been given – and sometimes refused with disgust – as charity.

One ordinary afternoon everything changed. A girl noticed me shining on the ground. I was barely visible, but she bent down, picked me up and curiously started studying me. She enthusiastically ran to her mum only to be told never to pick “filthy money” off the street. What the mother didn't know was that the girl kept me hidden in a secret compartment of her jacket.

I had never felt so wanted in my entire life. It was all I could hope for. She took me everywhere and, when the time came, she passed me on to her daughter, as a lucky charm. Lucky Charm! I loved my new name!

In the end, even the smallest of things have their role in this world.

V.5.33. “BUCKLEY PLACE” STATION

Mara Iulia Marinescu

Hi! I'm Nick Baker. You probably don't know me but I'm here. I am the person who is looking over the train station “Buckley Place.” My job is to make sure that everything is alright and that no accidents happen. It isn't a very demanding task, as there are always the same passengers. Some go to work, others are retired people and others just love trains.

I spend my everyday life in my little glass cage in the corner of the station, where nobody knows of my existence. Although I see and I recognize everyone, no one has ever caught a glimpse of me. It's a bit frustrating but I have gotten used to it.

One day, a new face appeared in “Buckley Place” station. It was a tall man, carrying a big black backpack. He looked around and he surprisingly met my gaze. He was the first one that has ever seen me. Then he jumped in the train and the doors closed. There was something off about his giant backpack...

Hi! I was Nick Baker and I worked in “Buckley Place” station until an explosion occurred.

V.5.34. THE PAINTING

Maya Morun

I was created a few years ago. Brush stroke after brush stroke, splatter after splatter until I was finished. My creator worked hours on end, trying to make a masterpiece out of me, but I was nothing more than a disappointment, a failure. I was tossed in a storage container and left for dead. I saw my creator almost daily, bringing in or taking out other pieces, I was the only one untouched. It was getting lonely in the dark container. There were only a couple of us left. I guess my creator was at the peak of his career. The only unsettling thing was that he wasn't bringing in any new pieces, he was taking us out one by one.

Suddenly, it was my turn. My creator looked at me from all angles, analyzing every inch. At last, I was displayed at the gallery. It was the happiest moment of my existence. People passed by me, not giving me a second of their time. Until one day, when a peculiar looking lady actually paid attention and ended up purchasing me.

I guess art never dies, am I right?

V.5.35. PREDICTED DESTINY

Victor Fira-Mladinescu

Have you ever felt like nobody cares about you? Well! I feel that every day! Humans think that I am just an object, but they don't know I have feelings, too. That's right! I am a piece of paper! People write on

me. Even though they need me, they don't see that. I used to matter to Nature a lot. I was a big, tall, beautiful green tree. I gave people oxygen, I gave birds a home but still these creatures called humans came and destroyed all. That's where my beautiful life ended and the pain began. Now I am here, waiting to be written and then thrown away in the trash can. Us, trees, we all have the same destiny. Oh, no! I see a creature approaching me! He grabs me and puts me softly on the desk and then takes a stick that looks like a knife in his hand and places it on me. I start to scream but no one can hear me. Blue prints just keep appearing on me and then suddenly I am smashed into a tiny ball and thrown away, just like I predicted. No one cares about me!

V.5.36. GLANCES AT THE SKY

Voicu Dumitraș

The sun was setting over the crowded city. I'd dressed rather nicely in a mesmerizing mélange of orange and red. No one really noticed. They were too busy looking somewhere else. At those little glowing metal boxes, at the road or simply at the ground. Aside from mere meaningless glances, nobody looked at me. Nobody noticed how beautiful I, the ether, looked that day.

Then a pair of blue eyes met mine and then they lit up with joy. "Mom!" a little girl shouted, "look at the sky! It's beautiful!"

The mother responded with a bored nod as she dragged her daughter through the crowd, eager to get home.

The next time we met was a few years later, as she and her lover climbed up a roof top and stargazed. Right then and there, I would have given her all of my stars.

We crossed paths one more time, on a summer morning, when she glanced at me through the dusty window of her tiny hospital room. She was older yet I still recognized her blue eyes.

"I'll be up there soon", she whispered and blinked one last time.

V.5.37. THE TEDDY-BEAR

Adina-Maria Deleanu

I used to be so much more than just an object. Now I don't mean anything to anybody. I'm just a teddy-bear sitting in Jerry's room and observing everything that's happening.

Jerry turned seventeen last month but he's only interested in girls, cars and phones. In the past, I was his most precious thing and I stood by his side no matter what.

Tonight, Jerry is on a date with his new girlfriend, Emma, and he has only been gone 30 minutes when someone brutally opens the door. I got scared, because I couldn't defend myself but then a quick reminder popped into my head: I have no value and no one is interested in stealing me, a worthless toy. I hear

someone yelling and crying. Jerry comes into the room with red eyes and I assume that he and Emma broke up. He raises his head and stares at me. Jerry takes me in his warm hands.

This night is special, because I realize that no matter what problems he has, no phone, car or clothes designer can make him feel better. But I really can!

V.5.38. EVERY DROP IS JUST A KISS

Raluca Cristina Pantea

I am just a drop of water. When I am alone, no one cares about me. People care just when there are many like me together. Sometimes we're running and they call it river. Sometimes we're chilling and they call it lake. Sometimes we're partying and they call it ocean's waves. Sometimes we're falling harshly from their heaven and they call it storm.

These things can scare them because they think we try to steal lives, keep forever their boats of destroy their home. But that is not our intention. We wanted you to dance with us, so we invited you. We wanted you closer, so we fell as rain. We're just happy but that can be scary for you and for that we're sorry. We just wanted to kiss you.

But sometimes we can be a teardrop. That's the time when we're alone and you're not afraid of us, we're your only friend. Every teardrop is a kiss from heaven. Every teardrop is your God kissing His child and telling him he'll be more than fine. We love people even when they don't love us.

V.5.39. THE OUTSIDER

Rebeca Milaşcon

Have you ever felt like an outsider, like nobody pays attention to you, like no one cares about you and nobody loves you? Well, I do! I'm Chippy, the butterfly and this is my story.

I never felt like I fit in anywhere, my parents, Mr. and Mrs. Butterfly never showed any affection to me and this had a huge impact on me. Humans always try to catch me, especially the little ones, the toddlers. This is the only moment when I get any kind of attention. The interesting part is that no one ever pays attention to what a butterfly is doing or to what is going on inside its head, so I'm going to tell you. I wake up every morning with an urge to fly and this is basically what I do. I fly. When I fly in the wind, I feel so free. I always felt like nobody is paying attention to me but when I met Stella, the most beautiful butterfly I have ever seen I knew I'll never feel the same again and even if we think nobody is paying attention to us there is someone who will.

V.5.40. WHO AM I?

Andreea Cristina Smaranda

I look around and notice no one even glances my way. I take a step forward, I swirl around and I'm welcomed with nothing. If I had to scream, no one would even blink, let alone come to me and ask if I was OK. I walk like this until my feet hurt and I go to the nearest bench. A lady almost crushes me so I leave the bench and start walking again. Maybe it's because I was lost at some point. Friends left but sadness came and took a place beside me and now we are the best of friends. Wherever I go, she comes with me and she's the last thing I see when I close my eyes at night.

I feel her by my side as I walk through the park. I can't see her in the light of day, only at night and even then I see nothing but a form captured by shadows. Her hands are pressing my shoulders down and I find it difficult to walk. I surrender and sit down next to a tree. Not long after that the rain was pouring and everyone was already gone. I guess I didn't pay attention to the clouds gathering all dark and angry. The rain pours for a long time, but when all the clouds are gone, the sun regains his throne as the emperor of the world.

I try to get up but I'm caught off guard when I see my reflection in one of the puddles. I don't see a face, I don't see a body. I only see a shape of something that existed for some time. No one paid attention to me but sadness and maybe I didn't pay attention to myself either because I'm not lost. I'm no one. I'm something sadness made out of me.

V.5.41. THE MOTHER

Paul Bogdan Manole

My story started a long time ago, before any of you were born. Since my appearance, I've been a mother. First, I was the mother of many pets but after a tragedy, I lost them all. I was hurt and thought I would never recover but after some time my colours came back and I was happy again, so happy that I started raising children instead of pets.

I have always tried to be a good mother and give my kids everything they desired. But as more and more of them came it slowly became harder for me to provide for all of them.

Today I am the mother of around seven billion people and I'm almost at my limit. No one cares about my problems and my needs even though I gave birth to you!

Yes, I am Mother Earth and this is a call for help to all my children that are reading. I am at the end of my powers. My forests are gone and my waters are polluted.

Don't forget, my dear sons and daughters, if I die, you also die!

V.5.42. A WET PINK HOOD CAN BRING YOU HOME

Paula Acatrinei

On a way too dusty shelf, in the library that in the corner of the city had its place, alone stood I. My home is old, older than time and I am happy I survived. My name is not important; it seems to change once in a while but I remain always the same: a -.

This time of year was always hard, as the coldness spread over gets inside me. I could feel the pages I held inside starting to shrink, to lose some words. Every time a storm came to town, I felt the water on my cover fading quickly to my sides. I and my friends were squished, holding on tight to each other, but not even the whole warmth of the wide Universe could make our insides feel alright.

One time though I was sleeping and the bells finally rang. I was alarmed when the heavy metals revealed a wet pink hood and laughter filled the library. It was a little girl named Mara who wanted something new to entertain herself with. She wandered through the room and stopped to glance at me. Her enchanting blue eyes sparkled and she smiled. Her small soft hands picked me up to her chest and she hugged me so tight that I was left speechless. She then proceeded to buy me and took good care of me.

I wasn't alone anymore and neither was she. I showed her my entire world and she was giving me the attention I craved for all this time. Now I had a house but it was her who brought me home.

V.5.43. FORGOTTEN BOOK

Paul Brei

I am an encyclopedia, I was created to teach people about the madness of the world, from the tiniest cells to the huge creatures that used to live on Earth. For many years, I was considered a treasure of knowledge, a collection that displayed everything humans learned for thousands of years.

Sadly, my glory is long gone now. Since the Internet started to gain more and more popularity, people started to forget that I existed. To be honest, I don't even blame them. Why would they spend their precious time looking through my pages to find out what they need, when they can just search it on the Internet in a few seconds.

I never thought I could feel emotion, but now I am overwhelmed by negative thoughts. I feel emotions because I have been replaced, I feel sad because I failed at my only purpose in this world.

Now I am sitting on an old shelf, full of dust, watching the two kids that I live with not even looking at me. I don't even think they remember me.

One day, however, I got an idea. Instead of waiting for them to notice me, I will make them notice me. I use all my strength to get off this shelf that I have been stuck on for years and I finally fall off.

As I began to fall, I finally started feeling happy but before I even know it, I hit one of the kids right on his head. He began to cry harder and harder while his parents rushed to pick him up. His mother carried

him out of the room and his father picked me up. Instead of putting me back on the shelf however he threw me in the trash.

I have once again been killed.

V.5.44. DANDELIONS AND SEAWEED

Antonia Maria Halasz

I stood right in front of the giants, just like a superhero stands in front of the villains. And even though I was short I still managed to hear what the giants were talking about. I tried to make them look at me while I was making a silly face, maybe that would have cheered them up. But they were still not paying attention to me, not to mention one another and yet kept yelling at each other and throwing things around the room.

He broke her favourite vase and threw the flowers from the vase that he bought for her. She didn't hold back and tried to throw a cup at him, but missed.

I found myself staying in the corner of the room with my head facing down, drowning the awful sound that they were making by crying out loud.

After a while, I looked up, only to realise that they were drowning in the ocean I created. Dragging them out of the room, I looked them straight in the eyes.

They stopped yelling, finally I got the chance to show them the drawing I made, a drawing of us, at the ocean.

V.5.45. THE FORGOTTEN DOLL

Camelia Grancea

My name is Mariposa and I'm the doll of a lost girl, Scarlet. Once, I had a green dress, blue eyes and red curly hair, I looked exactly as Scarlet. But now I'm in the attic, standing next to a window and watching how time changes the world.

My friend is a daughter who lost her mom during a war and now is probably searching for the one who killed her mom. Her mom fought for her rights, for her life. I will never forget the look in her eyes when Scarlet was holding me tight and told her to wait, hiding under the bed until she will come back... but she never did.

At the funeral, the blue shining eyes that Scarlet had turned into black and the happiness inside her got lost in the thirst for revenge that woke up.

That night, she placed me gently in the attic and told me to stay there until she will get revenge for her mom and come back.

Years passed, I'm still here, waiting for her to find her way back, back to me... her old friend, knowing that I will never forget her.

V.5.46. FAKE FEELING

Maria Chevereșan

Staring at the blank page from my laptop, I was trying to figure out a topic for my essay .But the ideas were slipping out of my mind. So I closed my eyes trying to isolate myself from all the pressure and exhausting focusing. Being in the dark, I could hear all the tired people arguing about nonsense on the crowded street outside the window. The grudge was making my head spin.

Unexpectedly, it hit me. Happiness! Happiness is a fake feeling. Everyone thinks they know the feeling, but we are just drowned in the illusion that heart melting is a consequence. Lesser people are familiar with the pure and authentic happiness. Keeping my eyes closed, I tried to imagine myself as a pure form of happiness, pondering about the steps to be taken, a way to try to pay more attention to happiness.

Suddenly, my mind started playing tricks on me and before I realized, another person was standing next to me. It was also me but more exhausted and angry. She started growing bigger and bigger and eventually, stepped on me. Shocked, I opened my eyes and tried to explain what my mind just made me imagine...

V.5.47. THE OLD HIDDEN LOVE

Alexandra Jurcă

I am the old love. The old romantic beach walks, talking and star gazing love. I had created all of the rain kissing stories all of the happily ever after endings. I was present in legends and also in everybody's life. Falling in love was what made you wake up in the morning, was the main reason for you to smile, what caused your heart to skip a beat, what brought the best in each and every one of you. I was keeping the families together and making children happily live their childhood. But times have changed and people got stone cold.

Happiness got addicted to screens and the only left communication was online. People lost the desire to live their lives, the desire to love, to the point they can't feel anything anymore. They lost the love and passion that kept the balance. People don't pay attention to me anymore. I am just an old legend. I am hidden deep in a dark corner, ready for some raw soul with big hopefull eyes and some silver wings to choose me, but I am losing hope and I think that for me the movie is done and the screen black.

V.5.48. THIS IS MY STORY

Timeea Sfercoci

Do you know that place where everyone is hiding things when they are lazy and they hurry to clean everything? Well, that place is me. I am the place under everyone's carpet. People aren't paying attention to me. I am made by different pieces of wood or something else. Above me there is your carpet. Imagine how terrible is to never see the light of the sun. When you jump on the floor have you ever thought that maybe I feel pain? I don't think so, because most of the people don't pay attention to what it can be important. I have to admit I am not the best place where you can hide money or even traps but let's just say it is a good place to start hiding stuff. I don't think I have a family because there it can't be more than one place under your carpet. Oh, and I really know how to keep a secret just because I have no one to talk about them.

I hope that my story is going to make you see that everything is important. All you have to do is to find their use in your life.

V.5.49. THE UNEXPECTED BEAUTY

Daria Freañți

This week was very difficult for me. I hardly got through these days. Do you know how hard it is to be a little rock in a big world? Let me tell you the story about a girl who changed my life.

I was thinking about the people passing by me who looked at me and then left me there alone. I didn't know how to yell at them and say: "Take me home with you! I promise that you'll be surprised when you see how beautiful I am inside!" But no one stopped.

At the end of the week a little girl showed up and started searching for little rocks. She took me in her hand and she took me home. I couldn't believe it! When we arrived at her house, I found out that she would transform me into a ring.

Finally, someone took me as I was with my imperfection and found out my real value. The girl showed the whole world how shiny I really was and that was the best day of my life!

Clasa a XI-a – a XII-a

V.5.50. MY UNSPEAKABLE STORY

Haritina Anghel

Knock, knock. Guess who! Keep on guessing, I've been around for a long time now. You can confide in me, for I am yours to own. I am the tool of your dreams and creations and I can't help but wonder: how could you turn something as hideous as me into stardust? That may be easy in the daylight, when men can't see my face; but as darkness falls, you'll feel cold and scared and I'll be the light at the end

of the tunnel, a long, long tunnel. You'll realize that your dreams and aspirations can't help you here – you'll ask for my help, but I can't tell you a thing; I am unique yet ubiquitous, impartial yet biased, subjective and objective, the good, the bad and the ugly.

When you finally reach the light, you will realize I am just another dying candle in Dostoyevsky's novels; you will be angered, and instead of thanking me for the shimmer I gave you, you will point fingers like a spoiled child, and blame me for the shadows. But I am not bothered because I am reality. So knock, knock! You've been sleeping for a while now. It's time to wake up!

V.5.51. MY UNSPEAKABLE STORY

Adina Brîncoveanu

I am a little concerned. I feel that nobody is paying enough attention to me, I don't want to seem narcissistic, but people should be more conscious that I am very important.

To introduce myself, I am Time. That's how they call me. I am something that passes, no matter what. You can't stop me, I am inevitable. I know I am important, because if you waste me, you can't have me back. I should be used wisely, and many people don't realise that. I can't speak, I can't make myself heard, but if I could, I swear I wouldn't let anyone waste me. They need me, so they can do things that they want, or have to. Without me, nothing in this world would exist, because everything you do, you need time to do it, so you need me.

I know that there are people there who are stressing with me. But they are stressing because at some point, they got distracted and forgot to manage me. They forget to pay enough attention to me, and they waste me. I don't know what to do, because all I can do is pass, and never come back.

V.5.52. FOLLOWING YOU FOR A MOMENT OR MAYBE TWO

Danina Drăghia

Adrenaline pumping, heart beating, palms sweating, life flashing in front of you. I know it all, that might seem weird, even be seen as a stalkerish, but rest assured I do no harm. Even so, you still wouldn't notice me.

I was right behind her the whole time. She sometimes felt my presence on her nape of the neck, but only for short. She moved to the city, only her and I, secluded in her apartment. Weeks, months she was staring anxiously at the phone waiting for a ring. That damned song echoed from the kitchen. They told her she could start the next day at eight. Pupils dilated, that was all me.

Unfortunately I was there with them too. In that exam room. Him on the bed. The room was chilly and chilling. His eyes were everywhere, only her sweaty handhold keeping him there. The white coat guy comes in and delivers the hard news. I still stayed with them, I wish I hadn't.

I will always be with them and you, waiting patiently for their time and attention. But I don't blame them I'm a hard subject to discuss, it takes courage to talk about... your feelings.

V.5.53. MISTER NOBODY

Șerban Miclăuș

If you're reading this, it means it's too late, and we have failed.

I am Nobody. A faceless, voiceless, walking corpse. I am a husk, devoid of my self, and I am writing these lines to warn you of what is to come.

The year is 2200, and everything is perfect. There are no more wars or diseases, no more corruption or poverty. There is only 'The Council', a powerful group of individuals united as a single entity with a single purpose in mind: to rid humanity of the worst curse that has plagued its existence since the very beginning: free will. And in doing so, to usher in a new age of progress and prosperity for mankind.

There can be no wars in a world without leaders who have the will to start them, nor can there be corruption and selfishness in a world of mindless drones without ambition and individuality.

As I said in the beginning: I am Nobody, a husk of a former being no one would take a second glance at now. I am you, in this grim future. I am the corpse of humanity's spirit.

V.5.54. THE MURDERER

Valentin Bogulean

There was blood all around. The dead body with his pale skin, crystal eyes, laying on the wet ground, waiting from another world the police to arrive. I was there, gazing like a statue at the dead body. They were screaming at me, calling me the murderer, but at the same time, making me feel the most important human alive.

It all started a long time ago. I grew up with no parents, in a foster house, bullied ordinarily, raised without any kind of affection or human empathy. All my life I felt like an animal trying to survive in this huge jungle called Earth, created by a supernatura force. I became a homeless man, living on the Elder Street.

One day I heard a scream, it came from the center of the city. A young tall bloke with a bloody knife in his hand, running towards me, passing me the crime weapon, and then leaving.

They saw me. They made me the murderer. They were paying all the attention to me. The people, media, president talking about me, shocked by the horrible crime I did not commit, making me feel like the most important human on the planet.

CAPITOLUL VI. POEZIE. BELETRISTICĂ. CURIOSITĂȚI

VI.1. DOR DE IARNĂ...

*David Pfeifer, clasa a VIa D₂,
profesor coordonator Mariana Nagy
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Iarna albă vine peste micul oraș. Casele fericite se laudă cu căciulile lor pufoase din zăpadă. Ele sunt așa de fericite, încât li se vede lumina în ochi. Primele trei case sunt cele mai vorbărețe, exact ca mine în orele din clasa a treia. Ultimele case sunt bătrâne și morocănoase, pufăind din pipele lor lungi de pe acoperiș.

Zăpada e o plapumă pentru florile din grădini, care dorm deja și visează la dulcea primăvară, când se vor trezi din nou și vor colora totul. Dar, până atunci, orașul va fi tot o pânză albă, nepictată. Fulgii se cern ca zahărul pe care mama îl pune pe cozonacul de Crăciun. Copiii fericiți se joacă în fața casei. Ei se bat cu bulgări mici de zăpadă. Bulgării sunt niște ghiulele albe care zboară în toate direcțiile în lupta și râsul copiilor.

Mi-e dor de iernile cu zăpadă și de toate frumusețile și bucuriile lor!

VI.2. TĂRÂMUL DE POVESTE

*Maia Groza, clasa a VIa D₂,
profesor coordonator Mariana Nagy
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

La malul râului cerul este senin, soarele strălucește puternic ca un diamant și veghează asupra viețuitoarelor din pădure. Norii pufoși ca vata de zahăr se mișcă încet în văzduh.

Copacii de pe malul râului stau adunați la povești și își mișcă mâinile în adierea vântului. Părul lor verde flutură în vânt și foșnește de parcă acum au ieșit din coafor. În acea pădure verde se află tot felul de copaci, flori și viețuitoare dornice să audă ce povestesc sălciile de pe malul râului.

Apa cristalină sclipește ca smaraldul și se mișcă lin, iar peștii aurii înoată fericiți. Pietrele de pe fundul apei sunt ca niște perle imaculate. Micile libelule frumos colorate se spală în apa cea albastră unde vin și căprioarele micuțe și însetate să bea. Florile mici de pe malul râului dau un miros revigorant. Petalele lor cad ca penele pe apă când vântul bate tare și sunt ca niște bărcuțe colorate.

Acesta este tărâmul de poveste, unde omul nu trebuie să intervină.

VI.3. ȘARPELE DE CRISTAL

*David Pfeifer, clasa a VIa D,
profesor coordonator Mariana Nagy
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

O altă zi din dulcea vară începe. Soarele, o portocală pentru uriași, răsare din lacul adormit. Toți șerpii de cristal se întrunesc în cuibul lor

În fiecare zi, observ de pe podul cu mustăți din crengi de copac, mișcările unduitoare ale celei mai mari și mai bătrâne șerpoaice: Bistra. Ea are o călătorie lină și frumoasă; uneori e blândă și spală pietrele adormite și morocănoase pe care le trezesc eu nimerindu-le cu câte o pietricică azvârlită în râu. Uneori, e violentă și murdară și duce cu sine tot ce prinde în cursul ei. Când e calmă, se văd prin undele ei pești mici și mari în toate nuanțele de gri care se cunosc. Ei se duc în vacanță în marele lac din Poiana Mărului. Dar, atunci când e tulburată de ploaie, devine malefică și învață toate vrăjile din cartea interzisă a ploii. Ea mănâncă tot din calea ei și umple lacul până la refuz. Bistra este cea mai bună prietenă a mea, fiindcă este o sursă infinită de pietre de toate felurile și tipurile, mă adăpostește de căldura verii și mă învață despre locurile și animalele întâlnite în calea ei. Mă doare să o văd tristă din cauza oamenilor care o murdăresc aruncând gunoaie în ea și încerc să o curăț, dar din păcate eu sunt unul, iar ei sunt prea mulți.

Am un anunț de făcut: dacă nu aveți respect față de natură, atunci nu aveți respect nici față de dumneavoastră, deoarece și dumneavoastră faceți parte din natură!

VI.4. DIE UMWELT

*Anastasia Pleșa, clasa a VIIa D,
profesor coordonator Timea Tenț
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Die Umwelt wird immer mehr verschmutzt. Die wichtigsten Arten der Umweltschmutzung sind Gewässer-, Luft- und Bodenverschmutzung, aber auch Verschmutzung von Landflächen und Gewässer durch Müll. Wenn wir nicht anfangen etwas zu unternehmen, werden wir nicht überleben.

Wir können helfen durch Reduzieren der Menge an Müll, durch das getrennte Sammeln unterschiedlich Sorten von Abfall, durch weniger Auto fahren und durch das Üflanzen von Bäumen.

VI.5. IARNA DE LA NOI

*Georgia Biriescu, Ștefania Bagiu, clasa a VIIa D,
profesor coordonator Timea Tenț
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Plouă, plouă iar la noi,
De sub cerul întristat,
Alergând eu către voi
Vă spun eu îngândurat.

După scurtă vreme,
Apăru și soarele,
După ploi și umbră mare
S-a trezit cu gânduri goale

Am sperat și la zăpadă
Să ningă ușor pe vale
Iar fulgii ușor să cadă
Să fie ușor și moale.

VI.6. CÂNTEC DE PRIMĂVARĂ

*Georgia Bagiu, Petra Ghiuchici, clasa a VIIa D,
profesor coordonator Timea Tenț
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

Primăvara a sosit,
Florile au înflorit
Cu nuanțe înfiorătoare
Pe câmpia de sub soare.

Soarele e viu,
Păsările zic „piu”!
Copacii au revenit
Oamenii au zâmbit.

Vacanța e aproape
Bucurându-ne de ape
Soarele va străluci
Către mulți dintre copii.

Cântec de primăvară

CAPITOLUL VII. CREAȚIILE NOASTRE LITERARE

VII.1. MOTHER NATURE

*Anisia Falință, clasa a VIIa D,
profesor coordonator Timea Tenț
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

[Mother Nature.....]

Falința Anisia

Desene coordonate de

*profesor coordonator Ramona Vrăjitor,
profesor coordonator Adina Cărăbaș,
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

VII.2. NATURĂ

*Maia Groza, clasa a VIa D₂,
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

VII.3. NATURĂ

*Nicole-Isabel Vintilă, clasa a VIa D₁,
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

VII.4. NATURĂ

*Ioana Dumitraș, clasa a VIa D₂,
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

VII.5. NATURĂ

*Eva Pantea, clasa a VIa D₁,
Colegiul Național Bănățean, Timisoara*

VII.6. NATURĂ

*Diana Jurescu, clasa a IXa SN₁,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.7. NATURĂ

*Miruna Man, clasa a VIa D₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.8. ECOLOGIA

*Maya Georgescu, clasa a Va D,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.9. ECOLOGIA

*Flavius Munteanu, clasa a Va D,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.10. ECOLOGIA

*Aron Falniță, clasa a Va D,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.11. NATURĂ

*Andreea Alexia Toth, clasa a VIa D₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

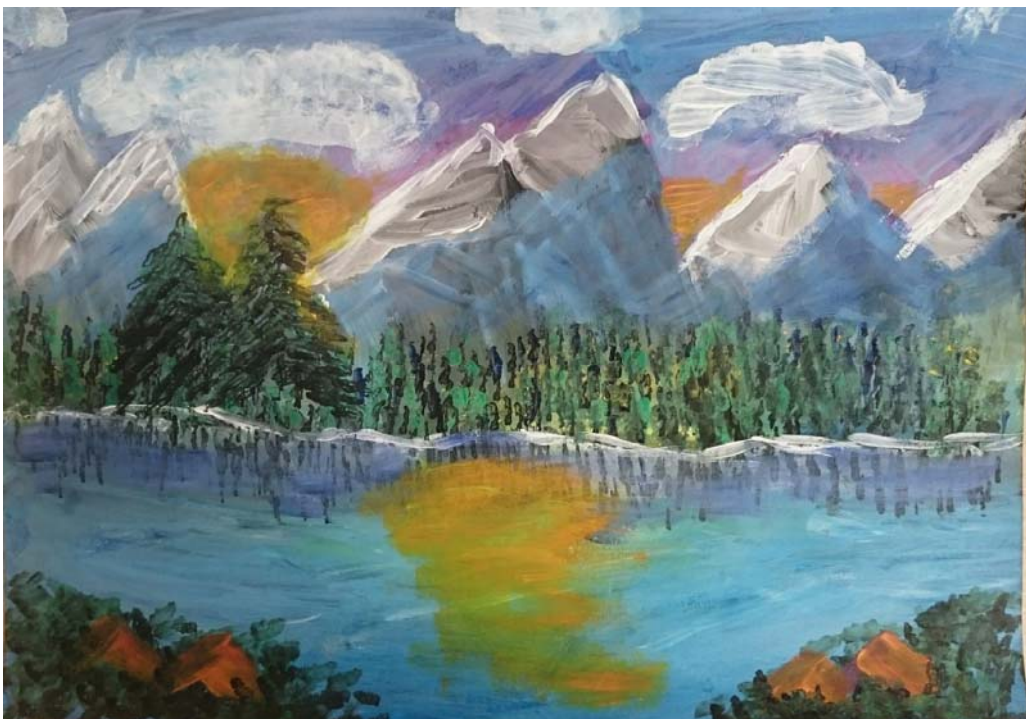
VII.12. NATURĂ

*Alexia Flondor, clasa a VIa D₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.13. NATURĂ

*Darian Vîtcă, clasa a VIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.14. NATURĂ

*Ana Maria Vrăjitor, clasa a Va C,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.15. NATURĂ

*Gabriela Guia, clasa a Xa SS₁,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.16. NATURĂ

*Denis Major, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.17. NATURĂ

*Diana Sorinca, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.18. NATURĂ

*Ioana-Roxana Dene, clasa a VIIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.19. FAMILIE

*Karum Kamonchanok, clasa a IXa MI₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

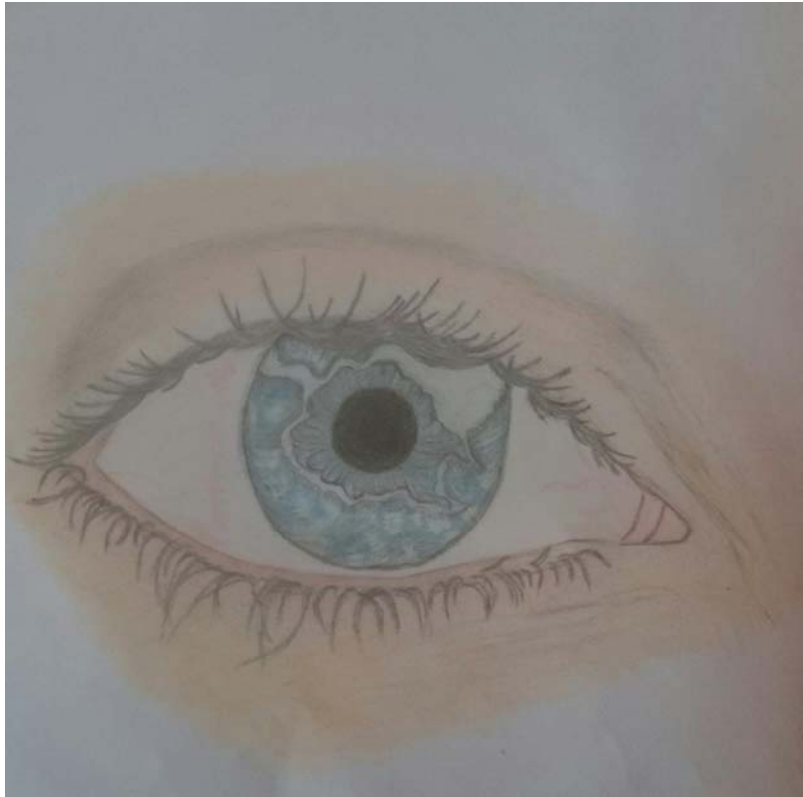
VII.20. FAMILIE

*Ștefania - Gabriela Cirtea, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

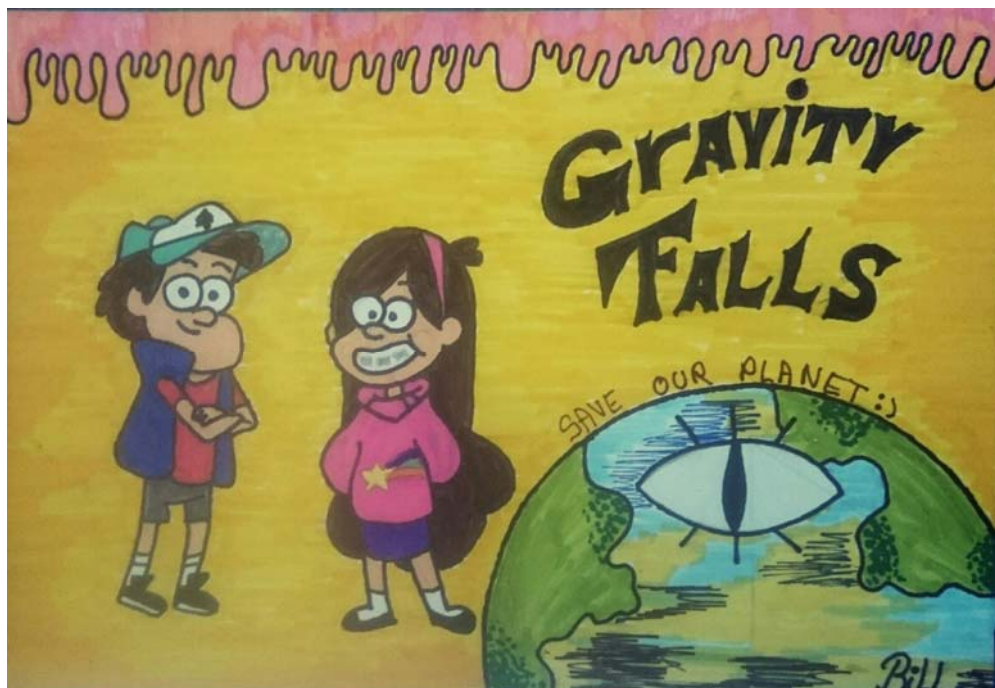
VII.21. ECOLOGIE

*Diana Sorinca, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.22. ECOLOGIE

*Bianca-Maria Chihai, clasa a VIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.23. CITADINĂ

*Lavinia Molnar, clasa a VIa B,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.24. NATURĂ

*Diana Ștean, clasa a VIIIa C,
Ana Maria Ursu, clasa a VIIIa C,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.25. NATURĂ

*Karina Geanana, clasa a VIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.26. ECOLOGIE

*Vlad Stoica, clasa a VIIIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.27. ECOLOGIE

*Darius Andrei Oltean, clasa a VIa A,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.28. NATURĂ

*Andreea Gajac, clasa a VIIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.29. NATURĂ

*Ștefania- Gabriela Cirtea, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.30. NATURĂ

*Ștefania - Gabriela Cirtea, clasa a IXa SS₂,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.31. GEOGRAFICĂ

*Dan Sirian, clasa a VIa A,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.32. ECOLOGICĂ

*Dan Sirian, clasa a VIa A,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.33. NATURĂ

*Anna Capețean, clasa a VIIIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.34. NATURĂ MOARTĂ

*Ioana-Roxana Dene, clasa a VIIIa E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.35. ECOLOGIE

*Darius Andrei Oltean, clasa a VIa A,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.36. ECOLOGIE

*Eliana Nicolcea, clasa a Va G,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.37. STUDII

*Isabela Doda, clasa a Va E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

VII.38. STUDII

*Isabela Doda, clasa a Va E,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara*

